

Unknown

Traducere din limba greacă după originalul: TASIAETONTAE ETA TEIXH THE © Copyright pentru ediția de față Editura «Evanghelismos», care mulțumește editorului grec pentru generozitatea cu care a acordat dreptul traducerii și editării în limba română a acestei cri.

Monahia Porfirie

Cu taxiul pe străzile orașului

Traducere din limba greacă de Ieroschim. Ștefan Nănescu Șchitul Lacu sfântul Munte Athos

Editura Evanghelismos

București, 2015

Copertină și tehnoredactare: Larisa Barbu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României PORFIRIA, MONAHIA

„Unul să fie scopul nostru, și anume dragostea pentru Hristos, pentru Biserică și pentru aproapele. Dragostea, adorarea lui Dumnezeu, dorul fierbinte,

uniunea cu Hristos și cu Biserica este Raiul permanent. Dragostea pentru Hristos este și dragoste pentru aproapele și pentru toți, chiar și pentru vrșmași. Cretinul suferă pentru toți, vrea ca toți să se mântuiască, toți să motivească împria lui Dumnezeu. Acesta este cretinismul. Prin dragostea față de aproapele vom reuși să-L iubim pe Dumnezeu. Harul dumnezeiesc vine prin mijlocirea fratelui atunci când o dorim (dragostea), atunci când suntem vrednici. Când îl iubim pe fratele, iubim și Biserica, ne iubim și pe noi înșine”.

Stareul Porfirie, Via și Cuvinte, p. 210, ed. Mănăstirii Hrisopighis

Însemnarea scriitorului

În viața mea, de-a lungul timpului, am avut diferite profesii. De la decoratoare până la om de afaceri. Nu spun că nu le-am iubit și pe acestea, dar slăbiciunea mea a fost întotdeauna maina în lumea mult-n jurul meu. Puteam să stau ore în șir în maină și să cîntoresc. Niciodată singur... Nu sufeream liniștea desvârșită.

De aceea am socotit o bună idee să lucrez și ca ofer de taxi. Ca sprijin în materializarea dorinței mele a fost tatăl prietenei mele, care era proprietarul unei astfel de companii.

Cum am hotărât să-mi tipăresc experiențele mele într-o carte, ceva care nici nu-mi trecuse prin minte, este un alt subiect.

Vedeți, oricât ai avea o astfel de trezvie, nu este întotdeauna ușor să-ți dai seama cât de multe lucruri poți oferi oamenilor, dându-le un sfat sau, simplu, exprimându-ți părerea cu privire la un subiect ce ți-l relatează. Eu am înțeles recent dintr-o discuție ce am avut-o în urmă cu cinci ani cu un client. Era un zarzavagiu autentic, la care chiar și din greeal nimeni nu se aștepta să aibă un astfel de suflet și de via duhovnicească...

„Copil, aa dup cum spui, tii ce-mi aduci aminte? De un cântec al lui Mitropanos care zice: Ca Maica Domnului, într-un loc ru, caui întinciunea lumii s o cureti”

M-am gândit mult la aceste cuvinte i în felul acesta am simit foarte profund responsabilitatea taximetristului, nu numai ca i conductorul unei maini, dar i ca a unui prieten necunoscut, care poate într-o curs s canalizeze cugetarea oamenilor, oferindu-le o ieire din orice problem a lor.

Când am hotrât s fac aceast lucrare, nu îmi imaginam evoluia ei. Niciodată nu a fi putut s îneleg cum este cu puțin ca Dumnezeu s ne aeze într-o lucrare pe care El a ales-o pentru copiii Si. i de ce spun aceasta, am s v explic.

De mic copil credeam în Dumnezeu, îl iubeam foarte mult i, ca o prelungire a dragostei lui Dumnezeu,

iubeam mult i oamenii.

Înc din prima zi când am început s conduc taxiul, oamenii au început s-mi mrturiseasc durerea lor. Foarte repede durerea oamenilor a devenit i durerea mea. Fr s-mi dau seama, eu m-am aflat la margine. Problemele mele le-am lsat deoparte, pot s spun c le-am uitat. Am întâlnit atâtă durere, atâtă amrciune, atâtă nefericire, atâtă singurtate, încât nu mai aveam timp pentru mine. Am uitat cu desvârșire de mine însmi. M-am jertfit pe altarul dragostei lui Dumnezeu. Rugciunea mea era de acum pentru alii. îl imploram pe Dumnezeu pentru alii. Eu nu existam nicieri.

Îns nu simeam aceasta, cci eram atât de fericit, vzând pe dulcele meu Iisus cum îi ajuta pe oameni, le uura durerea, vindeca bolile lor, le ddea ceea ce era bun pentru sufletul lor.

Cu cât vedeam interveniile minunate ale lui Hristos,

cu atât mai mult îl iubeam, cu atât mai mult îi ceream. Iar El îmi rspundea. Nenumrate erau minunile ce se petreceau în taxi. Îns nu mi le amintesc pe toate, ca s le scriu. Dar ce-mi aduc aminte, simt nevoia imperioasă s vi le fac cunoscute, spre slava lui Dumnezeu.

Scriind aceast carte, în afara celor pe care le-am avut în memorie, m-au ajutat scurte însemnări ce le ineam în calendarul meu, pe când m întorceam de la serviciu, acas. Întâmplările consemnate sunt toate adevrate, fr strdania de a le înfrumusea, i s-au petrecut între anii 1997 - 2007. Sunt redată fr o ordine cronologic. Numele i traseele consemnate nu sunt întotdeauna exacte, pentru motive lesne de îneles.

Coninutul acestei cri constituie mrturie de suflet în smerita mea strdanie de a conduce zilnic pe prietenii necunoscuți, care intrau în maina mea, nu numai la destinaia unei cltorii, ci la Acela Care este Calea, Adevrul i Viaa.

îmi doresc ca noi, toi oamenii, s dobândim credin adevrat în Dumnezeu nostru. Fie ca inima noastră s se umple de dragoste ctre Hristos i ctre aproapele, iar rugciunea noastră s ajung sus la înlîme, la Dumnezeu Cel întreit Sfânt i s veseleasc sufletul nostru!

Va fi o binecuvântare cereasc s gsim un duhovnic, care s odihneasc sufletul nostru i s ne învrednicim s gustm fericirea, pe care Dumnezeu o druie cu drnicie celor care o doresc.

9

F din durerea ta o îmbriare de dragoste

Este ora opt seara i m aflu în regiunea Atenei. Un domn cam la 35 de ani m oprete i într în taxi.

portul Pireu, v rog!, îmi spune, fr s m salute.

bun seara, domnule!

bun seara!

S-a aezat lâng mine. Cu coada ochiului îl vedeam fcând micri cu mâna pline de nervozitate. Ce anume s i se fi întâmplat, oare? îl întreb:

lucrai?

lucrez.

dac nu sunt indiscret, care este profesia dumneavoastr?

sunt medic.

hm, interesant profesie... i la ce spital lucrai?

la spitalul de nebuni, îmi rspunde el.

Atunci am izbucnit în rîs:

la spitalul de nebuni?

da, la spitalul de nebuni. îi spun adevrul.

ia spune-mi, ce se întâmpl acolo înuntru? De ce de câte ori am intrat, transportând cu taxiul clieni, care de cele mai multe ori erau medici, înainte de a ie

10

din taxi, toi îmi spun s pun centurile de siguran. Adic exist pericolul s intre în taxi bolnavi, care s cear s-i scot afar?

De unde s tii? Uneori se poate întâmpla!, îmi spune rîzând.

i începem o discuie serioas.

ia spune-mi, ce lucruri ciudate se petrec acolo înuntru?

multe i diferite. Vorbim, dar nu tiu numele tu.

Rania mi se spune.

pe mine m cheam Constantin.

m bucur mult!

aadar, ascult Rania. Ceea ce m supr este c ne aduc oameni sntoi s-i facem nebuni. i aceasta pentru motive legate de motenire, ca s le ia averile. Un alt lucru care m întristeaz este c ne aduc tineri, care sufer de depresie sau melancolie.

constantine, cine este de vin pentru aceti copii? Ai cercetat aceasta?

În msur de 70 sunt de vin prinii.

bravo, i eu la aceeai concluzie am ajuns; acetia sunt de vin. Eu, desigur, nu îi iert, ci le spun în fa.

bine faci, îns ei îneleg?

hm, aici e întrebarea! îi vd o singur dat în taxi i le vorbesc, dar mult m tem c peste un ceas le-au uitat deja. îi inei mult acolo?

nu, aproape o lun.

i apoi?

ei, cât putem îi ajutm. Le dm desigur educaie i pentru acas.

câi din copiii care vin acolo se fac cu desvârire bine?

niciunul!

niciunul? De ce?

pentru c nu primesc ajutor din partea familiei. Prinii sunt nepstori. Se îngrijesc numai de ei înii. Exist copii ai cror prini nu s-au artat deloc. Aceti copii stau mereu la fereastr, ateptând s vad dac nu cumva vine cineva de-al lor. Îns în zadar ateapt. Când îi vd mereu la fereastr, mi se sfâie inima. Mi-e mil de ei i încerc s-i conving pe prini s vin s-i vad. Dar toi spun aceleai cuvinte: Vom veni Duminic. Iar atunci când vin, atunci se petrece marea dram. S-a întâmplat s fiu de fa la o astfel de vizit. Ascult ce-am auzit: „ce înseamn asta? De ce ne-ai chemat aici? Nu i-e ruine? Ce-i lipsete? De toate ai aici! voi îmi lipsii i dragostea voastr, a rspuns copilul, cu fric în vocea sa dac îi tragem una, vei vedea cât de mult îi lipsim”. Atunci copilul a început s plâng, iar eu i-am scos afar. Prin urmare, cum s se vindece aceti copii, de vreme ce, dei au familie, se simt orfani? Aceasta este cea mai rea moarte! Tu, Rania, cum îi vezi pe prini în taxi?

la fel ca i tine, indifereni. Vorbeti de tinerii care se simt orfani. Ai simit starea?

-Nu.

îi doresc s nu o simi niciodat. Doare, doare foarte mult. Este ca i cum i-ar strpunge inima cu un cuit cu dou tiuri. i ceea ce-i mai ru este c nu exist calmant care s uureze aceast durere. Cci acest calmant îl are numai Dumnezeu.

12

îmi vorbeti cu atâta patos, de parc ai fi trit tu însi.

dac am trit-o? Pân în adâncul sufletului, doctore. Aici, înuntru, au plâns foarte muli copii i am plâns i eu împreun cu ei, auzind durerea lor, simind singurtatea lor.

M-am întors s-l privesc; ochii si erau întristai. Intuiia mea îmi spunea c o oarecare problem serioas îl chinuie. Voiam s-l ajut. Ca s nu-i spun cum c cuvintele mele se adresau lui, i le-am spus ca i cum ar fi fost un sfat pentru alii.

constantine, îi spun, vrei s-i spun un mod de a ajuta pe oamenii din jurul tu?

-Da, vreau!

aadar, le spui aa: „Prietene, eti tânăr, puternic, ai toate armele în mâinile tale, nu dezerta din rzboi, fiindc eti mai puternic decât ceilali, iar la sfârît, biruitorul vei fi tu. i dac vei obosi în lupt i vei voi s ai împreun-luptor alturi de tine, cu arme desvârte, întoarce-i privirea spre Cer. Acolo este Dumnezeu, Care îi iubete i-i ocrotete pe toi îndurerarii, pe toi nedreptii, pe toi cei trdai. Cci El este primul care a suferit, a fost trdat, a fost nedreptit, S-a rstignit pentru noi, ca s ne mântuiasc”.

Doctore, Stareul Paisie spunea: „Arunc-le, ca s zbori!”. Adic scoate din tine durerea, amrciunea, patimile tale, pcatele tale. Arunc-le i vei zbura. Aa cum un naufragiat nu poate înota având în spate rucsacul su, tot astfel nici noi nu vom putea tri fericii cu patimile i pcatele noastre. Ca s poi îns s le spui acestea i înc multe altele i s intre în sufletele

13

oamenilor din jurul tu, trebuie s fi simit tu însui mai întâi dragostea, s-i fi eliberat mai întâi tu sufletul de patimile i pcatele tale. Ai îneles, doctore?

am îneles, dar cum poate cineva s gseasc dragostea, de vreme ce nimeni nu iubete cu adevrat?

exist Cineva, Care poate s-i dea atâta dragoste, astfel încât s se reverse din sufletul tu i tu s o împari cu drnicie.

i unde este acest Cineva?

doctore, m mir de întrebarea ta. Nu tii c acest Cineva este Dumnezeu?

iart-m, uitasem de El.

de aceea eti nefericit, doctore, deoarece ai crezut c nu exist Dumnezeu i i-ai pierdut ndejdea. Greesc cumva?

Nu a rspuns.

cunoti ce este dragostea?

cred c da.

ai dragoste în sufletul tu?

-Cred c da.

eti pregtit s o dai?

nu tiu.

doctore, îi voi da un sfat: druiete dragostea ta, nu te zgârci s o dai. Druiete-o cu drnicie i nu atepta rsplat. Orice s-ar întâmpla, cel fericit tu vei fi. Aceasta s nu o uii niciodat. Doctore,

atunci când druieți dragoste, va veni clipa când vei primi dragoste. Dar pentru ca această dragoste să fie întregită și puternică, va trebui să fie dumnezeiască. Adică va trebui să-L cunoști pe Dumnezeu, să cunoști marea Lui. Va trebui să crezi în El și să-L iubești, astfel încât

14

dragostea ta să fie însoțită de Acela, ca să aibă temelie solidă. Și atunci vei cunoaște adevrata fericire. Ești însoțit?

-Nu.

Îngrijete-te ca atunci când te vei căsători, să-i iubești soția, ca să-i iubești și copiii. Căci dacă nu o vei iubi pe ea, nu-i vei iubi nici copiii. Vor avea aceeași soartă cu cei de la spital. Ai înțeles?

Dar nu depinde numai de mine, ci și de femeia cu care mă voi căsători, ca să-i ocrotească. Pot să spun că mai mult chiar de ea depinde.

Ai dreptate, mai mult depinde de mamă, ca să-i ocrotească. Constantine, îți voi spune un mare adevăr. Pentru orice lucru bun sau rău ce se întâmplă în viața noastră, cea mai mare răspundere o avem noi, femeile.

Atunci s-a întors brusc spre mine.

Ții ce spui?

Desigur că țin.

Nu uita că ești femeie.

Nu uit, sunt femeie, dar adevărul acesta este.

Rania, același lucru îl cred și eu, începând de la înșiși mama mea care ne-a distrus. Dar iată că am ajuns, cobor aici. Ai dori să mai discutăm?

Nu, doctore, nu se poate să mai discutăm. Dar munte cu munte nu se întâlnesc. Poate am să te mai iau în cursă. Și încă ceva. Fie din durerea ta o îmbriare de dragoste pentru toți oamenii îndurerați. Și atunci vei simți fericirea umplând sufletul tău. Dar să nu uiți să ceri întotdeauna ajutorul lui Dumnezeu.

Noapte bună, Rania! Îți mulțumesc.

15

Doctorul sufletului

Oarecând toți cei care alegeau Facultatea de Psihologie erau omeri. Astăzi toți sunt bogari. Treburile le merg din ce în ce mai bine. Nu mai apucă nici la masă să mai meargă; atât de mult treabă au. Nu numai în Atena, ci și în provincie. Psihologii și psihiatrii au agenda plină. Acestea mi le mărturisesc chiar ei în taxi. Lumea, spun ei, are multe probleme, mult stress și mult nesiguranță.

Și ca nite izbăvitori ce sunteți, le spun și eu la rândul meu, le rezolvați problemele. Nu-i așa?

Într-o dimineață, în portul Pireu am luat în taxi o femeie psiholog. Aceasta lucrează în provincie.

Dialogul cu psihologul:

acolo unde lucrai dumneavoastr, nu prea avei de lucru, nu-i aa?

dac am de lucru? Nu apuc nici s-mi trag sufletul.

nu se poate! Dac în provincie nu apucaj s v tragej sufletul, atunci înseamn c aici în Atena psihiatrii i psihologii nu au timp nici s doarm.

Râde.

ei, da. Cam aa stau lucrurile.

adic toi grecii avem probleme psihologice?

16

da, majoritatea avem multe probleme. De aceea avem stress, nervi, melancolie, nesigur-an pentru ziua de mâine.

i voi, ca i nite atotcunosctori, le rezolvai pe toate acestea?

cred c da.

desigur! M întrebam i eu: srmana lume, cum de i-a venit mintea la cap i s-a linitit? Iat explicaia, i-ai vindecat pe toi. Felicitri, suntei nite psihologi vrednici, suntei cu toi nite oameni ai lui Dumnezeu!

pi, cum? Numai oamenii lui Dumnezeu fac minuni? i noi putem s facem.

Nu tiu dac femeia a îneles ironia mea. De aceea

am continuat:

scumpa mea, minuni nu putem s facem noi. Minuni fac oamenii care au crezut din toat in-ima lor în Dumnezeu i l s-au afierosit Aceluia, Care este singurul Doctor al sufletului i al trupu-lui, Dumnezeu Cel în Treime. Pentru c numai Dumnezeu poate s ne scoat din stress, din nesigurana pentru ziua de mâine, din singurtatea sufletului nostru. Fiindc numai El cunoate sufletul nostru, nimeni altul. Oricâte cri ai citi, sufletul nostru nu putej s-l cunoatej. Numai Dumnezeu îl cunoate; de aceea numai El poate s-l vindece.

eu nu cred în Dumnezeu, eu cred în tiin.

Aceste cuvinte le-a spus într-un asemenea mod, ca i cum nu putea fi contrazis. Am privit-o în oglind. Ochii ei erau întristai. Se vedea c o frmânta o problem, i înc mult. Ca s fiu sincer, mi s-a fcut mil de ea. Voiam mult s o ajut, dar ea mi-a artat mult

17

egoism împreun cu o rutate, care m-a fcut s înghe.

Am pornit computerul minii mele s se gândeasc

cum s o ajut i s-i dovedesc existena lui Dumnezeu, fr s o enervez. Situaie foarte dificil! Aici am cerut ajutorul Preadulcelui meu Iisus i al Stareului Porfirie.

Iat ce am meteugit:

scumpa mea, dac ar veni un om i i-ar spune: Sunt pe moarte i vreau de la tine o favoare. I-ai face?

i-a face.

Îi mulumesc mult, bucuria mea! Ai o inim mare! Între timp am ajuns la o biseric mare. Am tras pe dreapta i m-am întors ctre fat.

scumpa mea, sunt foarte bolnav. Aceasta este ultima mea var. Te-a ruga foarte mult s faci ceva pentru mine.

spunei-mi, ce vrei s fac i, dac pot, o voi face.

inimioara mea! Pentru c eu cred în Dumnezeu, a vrea s mergem în biseric i s o rugai pe Maica Domnului s m vindece. V rog, nu m refuzai! V rog mult!

O priveam în ochi i am fost atât de convingtoare, încât a cedat.

bine, mergem.

Bucuria mea era negrit, deoarece cu ajutorul lui Dumnezeu reuisem s intrm în biseric. Fata s-a oprit înaintea icoanei Maicii Domnului de la catapeteasm. Eu m-am oprit mai departe. Deodat am auzit plânsul ei ieind cu putere. Plângea i se ruga de mai bine de 15 minute. Hohotele ei îmi sfâiau inima i plângeam i eu cu ea. Se vede c Maica Domnului a ascultat

18

rugciunea ei. i de ce spun aceasta? Când a venit la mine, mi-a spus cu capul plecat: v mulumesc mult!

Când am intrat în taxi, mi-a spus i altceva:

de ce mi-ai spus c suntei bolnav?

Aici am amuit; nu tiam ce s-i rspund.

cum v-ai dat seama c nu sunt?

mi-am dat seama, pentru c atâta vreme cât m-am rugat Maicii Domnului, numai despre problemele mele i-am spus. Nu mi-a venit s-i spun nimic despre dumneavoastr.

iertai-m! Pentru binele dumneavoastr am fcut aceasta.

v iert, pentru c într-adevr mi-ai fcut bine. Avei perfect dreptate! Numai Dumnezeu este Doctorul sufletului. Abia acum am îneles.

19

Omul dragostei adevrate

V voi povesti despre o mam plin de buntate i gingie. Sincer, a fi dorit ca toate mamele din lume s fi fost ca ea.

Ora zece dimineaa, regiunea Niceii. O femeie îmbrcat în negru m oprete.

pot s stau, copilul meu, în fa? Cci în spate ameesc i m dor picioarele.

Aceasta mi-a spus-o cu atâta dulcea, încât i eu i-am răspuns cu aceeași dulcea în voce: sigur c putei.

S-a aezat încet-încet.

Îi mulumesc, copilul meu, s ai binecuvântarea lui Dumnezeu!

Am văzut c mâinile i picioarele ei erau umflate din pricina ostenelii, dar chipul ei arta ca cel al unei sfinte.

unde mergem? am întrebat-o.

copilul meu, poi s m duci la Spitalul de Stat din Atena? Ia-o îns pe aici!

dar pe aici mergem la Pireu.

nu conteaz, ocolim.

vrei s evitai pe cineva, s nu v vad?

20

da, copilul meu.

Am virat la dreapta.

tii, fata mea, puin mai departe este magazinul fiului meu i nu vreau s m vad, fiindc mi-a spus s-l sun când voi merge la medic, ca s m duc el. Eu îns nu vreau s-l deranjez, s devin povar. Am copii buni i nurori bune, dar au familie i trebuie s respect aceasta.

Vorbea rar, dar cu înțelepciune. S fi avut vreo 75-80 de ani.

vorbii-mi despre viaa dumneavoastr, despre copiii dumneavoastr. îmi place s v ascult.

ce s-i spun, fiica mea?

orice dorii.

Aa a început s-mi spun istoria vieii ei. Mi-a vorbit despre locul ei de batin, Dimiana, despre anii frumoși, dar i grei totodat ai copilriei sale, pe care i-a petrecut în preafrumosul i slvitul ei sat. Mi-a vorbit despre râul Lusio cu apele sale cristaline, brazii de pe munii din împrejurimi, toate florile ce le sdeau localnicii în grdinile lor, mnstirile, coala în ascuns, despre oamenii însemnai pe care i-a odrslit, precum Patriarhul Grigorie al V-lea, Ghermano, episcopul Noilor Patre, profesori universitari, comercianti i muli alii. Fiecare familie din Dimiana a odrslit cel puin un erou, în toate luptele patriei noastre împotriva cotropitorilor.

Mi-a vorbit chiar i despre tatl ei cel aspru.

am s-i spun i ceva care te va face s râzi, îns noi atunci plângeam... într-o sear eram adunai toi copiii împreun cu prinii nostri care se întorseser

21

de la câmp obosii. Fetele, împreun cu mama pregteam masa Mamei îns i-a czut farfuria cu mâncare, pentru c s-a împiedicat. Tata s-a mâniat tare, cci era foarte nervos. A mers în beci, a adus un sac, a pus-o pe mama înuntru, a pus sacul pe umr i s-a îndreptat spre prpastie. Nici fraii, nici noi, fetele, nu puteam s spunem nici un cuvânt.

Pe drum l-a vzut un vecin. „Unde mergi, bdie Lambro?, l-a întrebat. merg ctre prpastie. ce s faci? Ai gunoaie în sac? nu, am pe femeia mea i merg s o arunc în prpastie. de ce? Ce i-a fcut? a spart o farfurie cu mâncare. haide, bre bdie Lambro, pentru acest motiv mergi s-i ar-unci femeia în prpastie? Iart-o! zici s o iert? ei, desigur”. i astfel s-a întors înapoi i mama s-a izbvit.

Mi-a prut foarte ciudat aceast întâmplare i de aceea am început s râd.

acum râd i eu când povestesc, a spus ea, ca i atunci când o povestesc nepoilor mei. Atunci îns lipseau lacrimile din ochii mei i rugciunea din inima mea.

dumneavoastr ai avut un so bun?

ah, copilul meu, aceeai soart cu mama mea am avut. Vezi aceste mâini? Sunt astfel de la splrile rufelor strine i de la munca la câmp.

soul ce lucra?

soul era toat ziua la cafenea; îmi lua banii i mergea acolo. Dar Bunul Dumnezeu l-a luat repede lâng El i astfel m-am linitit.

câi copii avei?

22

am patru biei; s fie sntoi. Sunt copii buni. Dar am i nurori foarte bune. Copiii mei le iubesc, dar i ele îi ador. Au familii frumoase, cretineti. Numai un fiu de-al meu m amra. i m amra mult.

buna mea doamn, ce era atât de grav, încât v amra atât de mult?

ah, fata mea! S-a însurat de îndat ce a terminat stagiul militar cu o fat de 19 ani, o fat bun. Dup ce a nscut soia lui, a plecat la corbii aceasta e meseria lui, marinar. îns un prieten de-al su i-a trimis o scrisoare în care îi spunea c femeia sa i-a gsit un alt brbat. Fiul meu, de îndat ce a citit scrisoarea, s-a întors înapoi, fr s-i înteineze soia i a prins-o cu altul. Ei, s-au certat, i-a luat valiza i a venit la mine. „Bine ai venit, biatul meu! De ce ai venit atât de repede înapoi i mai întâi la mine? De ce nu ai mers la femeia i copilul tu? Ceea ce ai fcut nu e corect. Hai, du-te la casa ta. nu, mam, m-am desprit de femeia mea. te-ai desprit? De ce?” i mi-a spus ce s-a întâmplat. „Copilul meu, Hristos S-a jertfit pentru noi, pentru pcatele noastre, care sunt foarte multe i ne-a iertat. i tu nu poi s ieri o greeal mic a femeii tale? Este o feti, a czut în greeal... O vom spânzura pentru asta? Dac ai fi fcut-o tu, nu ai fi voit s te ierte? Haide, biatul meu, mergi la femeia i copilul tu i uit ce s-a întâmplat. i înva în viaa ta s ieri, ca s fii iertat. Haide, copilul meu, mergi cu binecuvântarea lui Dumnezeu i a Maicii Domnului! nu, mam! Dac nu a fi vzut-o cu ochii mei, a fi iertat-o. Acum îns nu pot. fiul meu, f ce te lumineaz Dumnezeu!, i-am spus.

23

Am rmas mut, nu puteam rosti un singur cuvânt. A trecut destul timp ca s pot vorbi.

i ce s-a întâmplat? în cele din urm s-a desprit?

da, fiica mea. S-a desprit. Îns eu nu mi-am lsat fiica aa... Am fost i sunt i acum alturi de ea; orice are nevoie, o ajut.

fiul dumneavoastr unde se afl acum?

s-a însurat din nou, are dou fete i cu una din prima cstorie, trei. A luat tot o fat bun. Toate nurorile mele sânt fiicele mele, le iubesc mult. Întotdeauna am spus copiilor mei s-i iubeasc i s-i respecte soiile, ca s fie fericii. Slav lui Dumnezeu, toate sunt bune! Eti mritat, fiica mea?

-Nu.

ei, nu-i nimic. Ce vrea Bunul Dumnezeu. S-L iubeti pe Dumnezeu, fiica mea.

Îl ador, buna mea doamn!

„Dumnezeul meu, îi mulumesc c mi-ai scos în cale pe aceast femeie!”, am spus în sinea mea.

Am ajuns la spital, a coborât din taxi, dar înainte de a pleca, am vzut c mergea cu greutate. Fr s mai stau pe gânduri, am parcat taxiul unde am gsit loc, am coborât, am alergat la ea, am apucat-o de mân i am mers împreun la medic.

Când am terminat, am dus-o înapoi la ea acas. Nu pot s v descriu binecuvântirile ce ieau din gura i din inima ei. Cât dragoste avea!

Adeseori îmi vine în minte aceast rar, ginga i dulce fiin, a crei inim, luminat de dumnezeiasca lumin, rspândea cu drnicie în jurul ei dumnezeiasca dragoste.

24

leire din strânsoare

Apel de la Staia de Taximetrie. Niceea pentru Atena. În zece minute m aflu exact în locul acela. Vd apropiindu-se o doamn îmbrcat în negru, ce poart ochelari de soare.

Dup ce am pornit, am întrebat-o de ce poart ochelari de soare, de vreme ce afar era înnorat. Mi-a spus c a fcut recent operaie la ochi i c nu trebuie s-i expun la lumina zilei. Apoi am întrebat-o:

de ce purtai haine negre?

ah, fata mea... Am pierdut o feti la care ineam ca la ochii din cap. 29 de ani. i a lsat doi copii orfani. Dar din pricina plânsului mi-am stricat ochii. Fiul meu m-a dus în Frana ca s fac operaie.

s trii, s v amintii de ea i Dumnezeu s v dea putere.

Îi mulumesc, fiica mea! S fii sntoas! Dar din fericire, am pe fiul meu care este mereu lâng mine. La fel i nepoi mei, ai fiului i ai fiicei mele. Sîmt în fiecare zi cu mine, dar se mîhnesc i ei când m vd c sufr. Fiul meu nu merge nicieri fr mine. Nu face nici mcar o simpl plimbare cu familia sa, dac nu sunt i eu. Naterea Domnului, Pati, vacane, întotdeauna

25

împreună. Împreună mâncăm în fiecare zi. Nu am de ce să mă plâng.

Aici ceva a început să nu-mi plac...

bună mea doamnă, cuvintele dumneavoastră îmi felul în care le spuneți îmi arată mult egoism. De ce sunteți atât de egoist? De ce vreți să vă faceți copiii nefericiți? Lăsați-i puțin să se bucure de viață, de copiii lor... Sunt oameni tineri, să nu-i împovărați atât de mult!

Atunci s-a întors spre mine și m-a privit ca și cum ar fi zis: „Ești nebun? Ce-mi spui acum?” Eu însă am continuat.

Înțeleg durerea dumneavoastră, chiar dacă nu am copii. Însă nu aveți dreptul să-i lipsiți pe copiii dumneavoastră de miciile bucurii ale vieții. Nu aveți dreptul ca nepoii dumneavoastră să crească în tristețe, în melancolie, în amărăciune. Ei au dreptul să se bucure. Și nu vă doriți mereu ca toți să vă compătimească. Durerea dumneavoastră să fie numai a dumneavoastră. Lacrimile dumneavoastră să fie numai pentru fetița care ați pierdut-o. Îngenuncheați înaintea Maicii Domnului și spuneți-i: „Maica Domnului, ce s-a întâmplat nu se mai întoarce înapoi... Ocrotiți pe copiii mei, pe nepoii mei și pe fetița pe care Dumnezeu a voit să o ia. Să fie lăudat El! A Lui a fost și a luat-o”.

Pentru că, scumpă mea doamnă, nu avem nimic al nostru; nici copiii nu sunt ai noștri, nici casele, nici banii. Toate sunt ale Lui. Până și darurile care Îi le oferim

tot ale Lui sunt. Ale Tale dintru ale Tale ie și le aducem...

Nu spunem așa la Liturghie? Puteți să conștientizați că toate sunt ale Lui? Și lăsați deoparte egoismul nostru,

26

nu există al meu. Numai cuvântul împrumutat există pentru noi.

Ca să vă uurați puțin durerea sufletului dumneavoastră, întoarceți-vă și priviți pe Iisus cel Rstignit. Aduceți-vă aminte de durerea Maicii Lui, a Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, când L-a văzut pironit pe nedrept pe Cruce. Noi, cei fără de păcat, am răstignit pe Cine? Pe Cel singur drept, pe Cel fără de păcat în Cer și pe pământ, pe însuși Dumnezeu. De aceea vă spun, o astfel de durere nu a simțit nici o mamă. Și nici o mamă nu are atâta sensibilitate și afecțiune ca Maica Domnului.

Mângâiați-vă cu durerea Maicii Domnului. Când se întâmplă să fiu mâhnit, merg înaintea lui Iisus Celui Rstignit, și-i spun plângerile mele, și Îi transmit durerea oamenilor. Îl văd însă pe Cruce. Și cuget în sinea mea: Pe noi încă nu ne-au răstignit, dar chiar dacă ne-ar răstigni, cu dreptate ar face aceasta, fiindcă noi suntem păcătoși.

Întrii, aadar, credina dumneavoastră în Dumnezeul nostru. Puneți-L Chivernisitor al vieții dumneavoastră, iubiiți-L cu toată inima dumneavoastră. Iar apoi amărăciunea dumneavoastră schimbați-o într-o îmbriare de dragoste pentru toate mamele care și-au pierdut copiii și vorbiți-le despre dragostea lui Dumnezeu, despre fericirea și puterea sufletului, care o dăruiește Dumnezeu nou, fiilor Săi. Numai atunci veți simți pace în sufletul dumneavoastră și veți putea să vorbiți cu copilul dumneavoastră care este în Ceruri. Atunci veți simți și prezența lui Dumnezeu. Căci

Dumnezeu ateapt la poarta inimii noastre; deschidei-o ca s intre i vei gusta roadele dulci ale prezenei Lui.

aceste cuvinte pe care mi le spuneai nu mi le-a spus nici duhovnicul meu, mi-a rspuns ea puin uimit, puin deranjat.

a, deci avei i duhovnic! Unde este aadar credina dumneavoastr? Numai în cuvinte? dar cred în Dumnezeu.

ce-mi spuneai, doamna mea? Aceasta este credin în Dumnezeu? Când tii c ai fcut nefericii pe oamenii din jurul dumneavoastr? Când îi lipsii de dreptul de a respira? Dreptul de a tri?

Nu a rspuns. Aici am ajuns i a coborât. „Cred c am amrât-o”, mi-am zis în sinea mea.

Peste aproximativ o lun s-a întâmplat s o iau din nou pe aceeai doamn. De îndat ce am vzut-o, m-am tulburat. Acea însă, de îndat ce m-a recunoscut, m-a îmbriat i m-a srutat.

îi mulumesc, fiica mea, pentru binele ce mi-ai fcut. Am spus duhovnicului meu cele pe care mi le-ai spus i nu-i ascund c m-ai îndurerat...

iertai-m, dac v-am îndurerat, dar am fcut-o ca s v ajut. Duhovnicul ce v-a spus? V-a mângâiat?

mi-a spus aa: „Foarte bine i-a spus taximetrsta... Cele ce nu am putut s i le spun eu, i le-a spus aceea. Bravo ei!” Din clipa aceea îl rugam pe Dumnezeu s te întâlnesc din nou, ca s-mi spui i altele. M-ai ajutat foarte mult. M gândesc în fiecare zi la cuvintele tale i am fcut ce mi-ai spus. I-am lsat pe copiii mei liberi. I-am rugat s nu vin în fiecare zi la casa mea, ci s-i vad de viaa lor, de copiii lor. Nu am mai plâns înaintea

lor. Ai perfect dreptate, era cât pe ce s-i distrug. Cuvintele tale au fost mântuitoare pentru sufletul meu. Dumnezeu mi te-a scos în cale, ca s ne izbveasc. i, aa cum mi-ai spus, m strduiesc s druiesc dragoste i altor suflete îndurerate.

Roag-te ca s reuesc!

În bucuria învierii

Apel de la Staia de Taximetrie. Ambelokipoi pentru Kolonaki. Intr în taxi o doamn de stil aristocratic. Mi-a plcuit mult, fiindc îmbina acest stil cu simplitatea.

Ca de obicei, deschid discuia.

lucrai în Kolonaki?

hm, dac lucrez? Ore în ir. Am atelier în Kolonaki.

aa? S îneleg c avei croitorie pentru doamnele din Kolonaki.

i nu numai... i pentru vedete, pentru cântree. Le cos hainele pentru scen.

cred c scoatei muli bani!

acum da! Ai nimerit-o! Ah, fata mea, am colaborator care numai încasează, dar treabă deloc. Nu face absolut nimic... Nervii mei sunt la pământ din cauza aceasta.

copii avei?

patru, s fie sntoi.

soul cu ce se ocup?

nu face nimic. De aceea ne-am desprit.

30

Am ajuns la Kolonaki, distanța era mică. Însă intuiția mea îmi spunea că această femeie avea încă multe probleme, fiindcă în ochii ei distingeam o tristețe adâncă.

mi-a dori mult să mai vorbim, suntei o persoană plină de interes.

dacă ai timp, urc la atelier, să te tratez cu o cafea și să mai vorbim. Poate că am nevoie să vorbesc cu cineva și eu, cea puternică, mi-a spus ea zâmbind.

Nu voiam să pierd ocazia, experiențele mele din taxi sunt atât de multe, încât credeam că a fi putut să o ajut. și nu m-am înelat.

Povestea vieții acestei doamne problematizează, dar și învață mult.

Legătura ei cu soul a fost una nefericită... Lene acela, harnică aceasta. Acela se simțea inferior față de ea și de aceea certurile lor erau... homerice. Până într-o zi când nu a mai răbdat și, deși avea patru copii, s-a desprit de el.

Această doamnă împreună cu copiii ei erau martori ai lui Iehova. Aici s-a manifestat neplăcerea mea

de ce ești indignat? Cu toții credem în acelai Dumnezeu.

nu, nu este așa ușor precum crezi. Voi, martorii lui Iehova, sunteți înelai.

de ce? Explic-mi!

Î-am explicat, cu puținele cunoscute ce le am, despre martorii lui Iehova. Î-am vorbit însă mult despre Dumnezeu, despre Maica Domnului, despre Sfinții noștri, despre minunile ce le săvâresc. Spre uimirea mea am auzit-o spunând că s-ar putea să am o oarecare

31

dreptate. Faptul că o pusesem pe gânduri și îmi răspunsese în acest mod, îmi era de ajuns. În timp ce beam cafea în holul atelierului ei, a rămas pentru puțin timp îngândurat.

Deodată îmi spune:

dumnezeu însă a spus să ne iubim unul pe altul, precum frații, pe când voi luați arme. Așa a spus Dumnezeu, să ucidem pe aproapele nostru?

dumnezeu nu a spus să ucidem pe aproapele nostru. Însă atunci când există război, care vor să pângrească credința noastră, patria noastră, nu ne vom apăra? Le vom spune: Luați-le pe toate, drămați bisericile noastre, luați casele noastre, uci-dei-ne! Adică fără condiții să le predăm patria și credința? De aceea, atunci când este nevoie, luăm armele.

În acea clip telefonul ei a sunat. Din câte am îneles, era una din grupare. Când a închis, am întrebat-o:

a fost cineva apropiat?

A început s rîd.

da! Voi trece devreme s-i fac prob la un costum ce i-l pregtesc i apoi vom merge la o întrunire. Vrei s vii împreun cu noi, s vezi ce frumos petrecem, în dragoste? Suntem unul pentru toi i toi pentru unul!

O privesc în ochi i îl rog pe Dumnezeu din inim: Dumnezeul meu, lumineaz-m ce s fac! Vreau s o ajut. Îi rspund:

voi veni cu o condiie.

ascult.

duminic vei veni i tu la Biserica mea.

Mi-a rspuns De acord. Recunosc c a spus-o fr s stea pe gânduri.

32

bine, spune-mi unde ne vom întâlni i ora.

Dup ce mi-a spus, m-am ridicat s plec.

s ne vedem cu bine dup-amiaz!, mi-a strigat ea cu bucurie.

În timp ce coboram pe scar, m gândeam c doamna s-a bucurat mult, deoarece credea c m va face martor al lui Iehova. Cât de întunecat este! Nu tia, se vede, c puterea lui Dumnezeu nu se compar cu înelarea în care se afl aceia i c ea avea s devin ortodox.

De îndat ce am ieit în drum, am sunat la duhovnicul meu i i-am spus ce se întâmpl exact. El m-a sfuit s merg.

Dup-amiaz m aflam la ora stabilit în faa cldirii, acolo unde fixasem întâlnirea. Peste dou minute doamna Evanghelia acesta era numele ei a venit împreun cu copiii ei.

bun seara!

bun seara!

Ne-am strâns mâinile i ea mi-a prezentat pe copiii ei. Trei fetie i un biat. Toi patru erau foarte politicoi i plcui. Vârstele erau opt, unsprezece, nousprezece i douzeci de ani.

ce este aici? am întrebat. O cas?

da, este a stpânului nostru.

Casa stpânului era o cas cu trei etaje. Am urcat cu liftul la etajul al treilea, unde se afla o sal mare. Acolo era destul lume. M-a recomandat stpânului lor:

domnule Dimitrie, aici este o cunoscut de-a mea, care cred c va deveni sora noastr.

L-am privit pe acel domn în ochi. Nu mi-a fcut o impresie bun. Ne-am aezat pe scaune.

Dup ce stpânul ne-a salutat de la catedr, o doamn s-a ridicat s citeasc Noul Testament. Eu nu auzeam ce citea. Îi urmream pe oameni. Vedeam o disciplin perfect. Nici respiraia nu

se auzea, nici capul nu-l întorceau; soldei nemicali! Numai capul meu se întorcea înapoi încoace și încolo. La sfârșit îl văd pe stăpân ieșind pe o ușă. Voiam să-l urmez. Îmi spun, aadar, lui Evanghelia: putem să mergem la toaletă? desigur.

Întrec pe ușa pe care intrase acela. Aici Dumnezeu i-a vorbit Evangheliei. Când am intrat, l-am auzit pe „stăpân” ocrându-i femeia cu multe cuvinte foarte urâte și înjurând de cele sfinte! Evanghelia s-a îngălbenit, s-a înroșit, s-a înverzit, a schimbat toate culorile curcubeului... Ne-am privit în ochi și am ieșit. În sală nu am scos nici un cuvânt. Când am plecat, le-am propus să-i duc eu cu mâna mea. A primit. Pe drum i-am spus ironic:

foarte bun este stăpânul vostru!

da, foarte bun! răspunde fetița cea mică.

Evanghelia îi înghițise limba... Nu vorbea deloc.

Singurele cuvinte ce le spunea, erau ia-o pe aici, ia-o pe acolo.

Într-un cuvânt și l-a înțeles, la Biserica noastră a venit. Desigur, fratele copiii ei. De atunci am devenit prietene.

Evanghelia este un om disciplinat; la fel sunt și copiii ei. Îmi plac mult. Au mult dragoste între ei, sunt o familie unită, ca un pumn strâns. Văzând o astfel de familie frumoasă, am vrut să o ajut să scape din înelare și să vadă unde se află adevrul. Astfel, cu ajutorul lui

34

Dumnezeu, a început lupta mea pentru izbăvirea acestor suflete. Luptă grea, dar și plăcută.

După cinci luni de când ne-am cunoscut fiul ei avea să plece recrut. De aici începe calvarul.

Deoarece fiul ei a refuzat să se înarmeze în mână, a fost dus la Tribunalul Militar. A fost condamnat trei ani fără suspendare și a intrat în închisoare. Evanghelia, deși se aștepta la aceasta, s-a prăbușit. În urma unui telefon de-al ei, ne-am întâlnit. Credeți-mă, când am văzut-o, era atât de istovită, încât m-am îngrozit.

de ce suferi atât de mult? am întrebat-o eu. Era ceva la care te așteptai.

altceva este să ațepi, și altceva să triști. Și Gheorghie se aștepta la aceasta, însă atunci când a auzit hotărârea trei ani, ne-am privit și am văzut că o lacrimă i-a curs pe obraz. Fetele mele, nu mai spun, sunt într-un hal de nedescris.

Evanghelia, voi vorbi despre jertfe și de o credință mare și puternică în Dumnezeu. Atât de important este pentru Dumnezeu ca să intre Gheorghie în închisoare? Unde este, aadar, credința cea puternică? Despre care jertfe îmi vorbeai, când la prima încercare vă clătinați? Evanghelia, i-o voi spune pentru a nu știți câta oară: acolo unde te află tu și ai tras și pe copiii tăi, este înelare, iar nu adevrul lui Hristos. Sunteți cu toții înelați. Îmi doresc ca să-i deschizi repede ochii și să vezi înelarea ta și să te întorci la Dumnezeul nostru Cel în Treime, la Preasfânta Naștere de Dumnezeu și la Sfinții noștri.

Evangelia îns a schimbat subiectul:

tii, trebuie s ne pregitim pentru nunt.

tiu asta, nunta trebuie s se fac. Nu cred c trebuie s fie amânat pentru trei ani.

nu, desigur!

Ginerele era cretin ortodox. Gruparea îi inea predici, ca s devin iehovist. Atunci a început o lupt grea; pe de o parte eu m strduiam s nu devin martor al lui Iehova, iar nunta s se fac în Biserica. Iar de cealalt parte se afla gruparea lor, care se lupta i ea.

aadar, buna mea prieten, înarmeaz-tecu putere! Dumnezeu te va ajuta.

ai dreptate! Trebuie s m lupt.

i astfel a început lupta pentru pregătirea nunții i pentru pstrarea fiului ei în condițiile din pucerie. Lucra din noapte în noapte. Casa rareori i-o vedea. În cele din urm nunta s-a fcut în Biserica. A biruit Dumnezeu!

De prisos s v spun c de la grupare nu a venit nimeni la nunt. După nunt, am plecat spre cas. Pe drum mi-a spus:

trebuie s vorbim.

desigur!

Am lsat pe copii acas, iar noi am mers pe stâncile portului Pireu.

buna mea prieten, am obosit. Le lipsesc pe fetie i de mâncare, mi-a spus ea înlcrimat.

de ce? Munca ta nu merge bine?

munca merge bine, dar m prsesc puterile. Toi banii pe care-i câtig se duc pe îndatoriri, chirie, datorii i pe lâng toate acestea cheltuiesc muli bani i cu Gheorghie.

cu Gheorghie? De ce?

36

pentru c nu-i place mâncarea din pucerie i la fiecare 15 zile trimit pachete cu alimente. Este un fclu de doi metri i trebuie s mnânce bine. Fetele mele îns nu se plâng. M sprijin foarte mult. Dacă le-ai auzi când dau telefon la amiaz, după ce se întorc de la coal, i-mi spun: mam, nu mai este mâncare! inimioarele mele, facei puin rbdare! Acum trebuie s-l sprijinim pe Gheorghie al nostru. Când cu bine va ieși din închisoare, atunci vei vedea ce va face mama pentru voi. Bine, inimioarele mele? i când va ieși Gheorghie al nostru?

Aici s-a încovoiat; lacrimile au devenit o tânguire amar. Am plâns i eu împreună cu ea.

rania, s-i spun ceva?

spune-mi.

ieri la lucru am scuipat sânge.

ce vrei s spui? C ai avut mult de lucru?

nu, ci am scos sânge pe gur.

de ce?

m întrebi de ce?

în sfârît, mâine vom merge la medic împreun.

nu am timp s mergem la medic, ci doar te rog s faci rugciune pentru mine, ca s rezist.

vei rezista. Dumnezeu este cu tine!, i-am spus eu cu siguran în voce. Dar de ce nu ceri ajutor de la gruparea ta? Doar pentru ei este fiul tu în închisoare.

am cerut.

i ce s-a întâmplat?

m-au refuzat.

de ce?

ne-au ters de atunci de când fiica mea le-a spus c se va face la Biserica cununia. În cele din urm am

37

îneles c ai dreptate. Este o erezie, iar nu credina cea adevrat.

Acestea pe care le-am auzit acum mi-au placut foarte mult. Dumnezeu îi vorbise în inim.

În Joia cea Mare a sunat la telefon:

rania, te rog, poi s duci lui Gheorghie alimente? Cci nu am bani ca s le trimit.

mai încape discuie? Vin imediat. Într-o or sunt acolo.

Când am ajuns la atelier, am vzut cinci pachete.

toate acestea sunt pentru Gheorghie? am întrebat mirat.

toate, mi-a rspuns ea gânditoare. S sperm c mâine voi primi bani, ca s fac cumprturi i pentru fetie.

Am încrcat pachetele în taxi i dup ce am fost localizat, am pornit spre închisoare. Era departe i de aceea trebuia s ajung înainte de a se închide porile. Pe drum m rugam s nu-mi ias în cale niciun poliist, fiindc mergeam cu vitez. Din fericire, rugciunile mele au fost ascultate; am ajuns i am predat pachetele. Am cerut s-l vd pe Gheorghie, dar nu mi-au dat voie.

Sâmbta cea Mare, ora zece jumtate seara, traversez strada Skufa. Am stins liberul i m îndrept spre Pireu, ca s merg la biseric. Pe drumul dintre Skufa i Dimokritu o vd pe prietena mea fcând semn cu mâna dezndjduit, ca s opresc.

Am oprit. Prietena mea vine la fereastr i-mi spune:

-V rog!

Nu a apucat s spun alt cuvânt, ci a deschis portiera i a intrat.

38

ah, prietena mea, de când caut un taxi! Dumnezeu te-a trimis!

unde mergi la o asemenea or?

duc această rochie la cutare cântrea, la cutare centru... trebuia s fiu deja acolo.

bine, dar acas când mergi?

ce bine dac a ti! S sperm c voi fi cel puin la 12 fr cinci, ca s fac învierea cu fetele mele.

tu, s faci învierea?

da, eu!

feliciti! Dumnezeul meu, ce sunt acestea pe care le aud? Adic mâine pot s-i spun Hristos a înviat?, am întrebat eu cu bucurie.

sigur c poi.

Atunci am oprit taxiul, am îmbriat-o i am srutat-o. îi mulumesc, Dumnezeul meu!, am strigat eu cu putere.

bine, dar cum aa? Ce te-a fcut s te schimbi?

Îi voi spune. îmi vorbeai de fericirea pe care i-a druit-o Dumnezeu. În tot acest rstimp de când te cunosc nu te-am vzut niciodat suprat, nu te-am vzut niciodat s te mânii sau s înjuri. Orice îi spuneam, îmi rspundeai cu un zâmbet dulce. În cele din urm am îneles c ai dreptate. Tu nu eti soldel ca mine; tu eti liber cu sufletul, pentru c îl urmezi pe Dumnezeuul tu.

dar Dumnezeu, buna mea prieten, vrea ca copiii ti s fie liberi, s fie nobili. Aa cum i El este nobil. Printele nostru!

ai dreptate! Am îneles târziu. Îns niciodat nu este târziu pentru mântuirea sufletului nostru. Greesc cumva?

nu, nu greeti. Dumnezeu pe toi îi iubete i are braele Sale deschise i ne ateapt, ca s ne dea iertarea. Ajunge numai ca noi s ne smerim i s l-o cerem.

În ziua urmtoare, Duminica Sfintelor Pati, am cumparat dulciuri i m-am dus ca s-i vizitez. Am gsit-o îns pe prietena mea plângând.

ce ai? De ce plângi?

ah, Rania! Ieri sear am ajuns acas la 12:30, fiindc acea rochie avea nevoie de puin ajustare i... copiii mei m ateptau flmânzi. Înelegi prin ce trec i ei împreun cu mine?

ai dreptate. Aadar, tii ce vom face astzi? Vom merge cu toi s mâncm la o tavern. Pltesc eu totul!

De îndat ce copiii au auzit aceasta, au srit în sus de bucurie.

copiii, îmbrcai-v!

Prietena mea a vrut s se împotrivesc, dar eu cu un ton aspru i-am spus:

înceteaz! N-o s te ateptm pe tine acum... Ne este foame!

I-am dus la restaurantul Vlahika din Vâri. Bucuria copiilor i pofta lor de mâncare nu poate fi descris. Dar i bucuria mea, care a devenit mai mare, de nedescris, atunci când copiii, din inim i cu chipul strlucind de bucurie, mi-au spus:

doamn Rania, Hristos a înviat!

învierea lui Hristos înviiase sufletele lor! S ne rugm ca i sufletul lui Gheorghie s învieze i s se izbveasc din tentaculele hiliasmului.

40

Lume surd

Zona Kolonaki. M oprete o doamn cam la 70 de ani. Foarte frumos îmbrcat, cu o plrie frumoas, ce se potrivea cu hainele ei, pantofii asortai cu geanta ei i multe podoabe la gât i la mâini. O femeie aristocrat, a crei bogie se vedea.

S-a aezat lâng mine. M-am minunat de ea i i-am spus-o. De acolo a început discuia noastr. Am întrebat-o dac înfiarea ei exterioar se potrivea cu cea luntric. Nu se atepta la o asemenea întrebare.

ce vrei s spunei?, m-a întrebat ea uimit.

pur i simplu suntei atât de frumos îmbrcat, cu mult gust i vopsit discret... Cu alte cuvinte suntei o capodoper. i m întreb dac aceeai frumusee are i sufletul dumneavoastr.

fiica mea, nici nu am furat, nici nu am omorât pe cineva.

adic dormii linitit nopile, fr mustri de contiin, care s chinuiasc mintea i sufletul dumneavoastr?

Nu a rspuns nimic. Atunci eu o întreb:

ai rspuns i nu am auzit? Putei s repetai, v rog?

41

nu i-am rspuns, fiica mea, mi-a spus ea cu ovial.

Atunci mi-am dat seama c ceva serios se întâmpl.

a, m iertai... Vrei s-mi rspundei? Dar înainte de a-mi rspunde, privii aici... Este icoana Preadulcelui Iisus. Dac-mi rspundei, a vrea s-mi vorbeai cu sinceritate, fiindc ne aude.

Atunci s-a întors cu aproape tot trupul spre mine.

crezi mult în Dumnezeu?, m-a întrebat ea

Da, Îl ador. o iubesc i pe Maica Domnului i pe Sfinii pe care-i vedei aici.

atunci îi voi spune adevrul. Nu, nu dorm linitit.

de ce?

de ce? Am s-i spun de ce. Fac parte dintre cei bogai, iar acetia au o cugetare diferit de a celorlali. Gândurile noastre sunt la afaceri. Adic la cum s ne mrim averile. Am avut doi fii, medici amândoi, destul de cunoscuți. Unul a iubit i s-a cstorit cu o fat de rangul nostru, iar cellalt a iubit o coleg de-a sa, dar care era srac. Când ne-a înținat c vrea s se cstoreasc, ne-am bucurat, fiindc avea deja 35 de ani. Astfel i-am spus s aduc pe fat, ca s o cunoatem. i într-adevr, peste dou zile au venit la noi acas.

Era o fat frumoas, foarte politicoas i cu un zâmbet frumos. Când am întrebat-o ce lucreaz tatl ei, mi-a spus foarte simplu: este ran. Atunci parc ne-a czut un trsnet în cap! „ran?”, am întrebat-o. da,

ran!” mi-a rspuns din nou. În acea clip m-am învolburat i, adresându-m fiului meu, i-am spus: „Nu se poate face aceast nunt. Ce vor spune cei din cercul nostru, dac ne înrudim cu rani?” Atunci fata s-a

42

Ridicat, ne-a salutat politicos i a plecat. Fiul meu a rmas timp de o or nemicat în scaun!

Mai târziu aceea a primit o mutaie i a plecat de la acel spital. Când am aflat, ne-am bucurat mult. Eram deja siguri c o va fi uitat. Desigur, nu-i ascund faptul c eram încredinai de aceasta, de vreme ce nu vorbea deloc despre ea.

Îns cu oricâte fete din rangul nostru încercam s-i legm o relaie de prietenie, el nu primea pe niciuna. A trecut astfel un an de la desprirea sa de acea fat. Dintr-odat a început s scad în greutate, fiindc nu avea poft s mnânce. Slbise atât de mult, încât hainele parc pluteau pe el. Într-o sear când s-a întors de la cabinetul su, am început s strig la el: „Ce se va întâmpla cu tine în cele din urm? Pân unde va merge aceast situaie? Ne-am fcut de râs în ochii lumii!” El îns nu s-a împotrivit deloc, ci s-a dus în camera sa i a încuiat ua.

A doua zi dimineaa, de îndat ce a plecat la spital, am mers în camera lui i am rscolit-o toat. Am deschis toate plicurile ce le-am gsit acolo. Unul era al su. Avea înuntru o fotografie a acelei fete i multe analize medicale. Fata trebuie s fie bolnav, mi-am spus în sinea mea. Citind îns numele de pe analize, mi-au czut hârțile din mân. Fiul meu avea cancer, de aceea era atât de palid i slab! Începuse s-i cad i prul. L-am sunat imediat la telefon: „Copilul meu, ce ai? Eti bolnav? nu, mam. Sunt foarte bine, doar c am mult de lucru. Haide, sntate!”, mi-a spus i a închis telefonul.

Seara l-am ateptat s se întoarc. Când s-a întors acas, l-am urmat în camer i i-am artat analizele. M-a privit în ochi, dar nu mi-a vorbit.

43

pe fata aceea o mai iubeti?, l-am întrebat.

da, mam. Niciodat nu am uitat-o. Fata aceasta a fost pentru mine ca un înger care a coborât din Cer pe pmânt, dar voi ai alungat-o în cel mai urât mod posibil. De patru ani o

cunoteam, atunci când v-am prezentat-o. i nu a fi hotrât s m cstoresc cu ea, dac nu a fi fost sigur de ea. Dar ca s nu v fac de ruine în lumea voastr cea putred, ne-am desprit. Nimeni îns nu poate s o scoat din mintea i din inima mea. i o voi iubi pân ce voi muri. Alt femeie nu va intra în viaa mea. De altfel, nu mai exist nici timp...

ce vrei s spui? C te va birui boala? Eti medic... s te faci bine, am strigat eu cu mânie.

bine, mam, am s m fac bine.

Peste dou luni a murit. Un flcu de 37 de ani!

Povestea vieii acestui biat m-a îndurerat mult, iar aceast mam m-a mâniat mult. Am început s o bombardez:

cum putei, doamna mea, dup toate acestea pe care mi le-ai spus, s purtai aceste haine deschise la culoare i atât de multe bijuterii? Cum putei s fii atât de cochet? Cum putei s spunei c nu ai furat, nu ai ucis, când dumneavoastr v-ai ucis propriul copil? Voi, tia bogai, nu avei inim? Nu avei dragoste? Nu avei fric de Dumnezeu? Nu avei nimic? Bine a spus fiul dumneavoastr: Lumea voastr este putred!

A vrut s mai spun ceva, dar eu i-am tiat-o:

v rog, nu mai spunei nimic! Cci m-ai mâniat cu pierderea nedreapt ce i-ai pricinuit-o fiului dumneavoastr i s-ar putea s spun cuvinte care nu se cad a fi spuse.

Biruina buntii i a rbdrii

O doamn foarte plcut mi-a povestit urmtoarele: „Cu soul meu m-am cstorit în urma unei cereri în cstorie. Dar fr s tiu, el iubea i avea legturi cu o alt fat, ale crei rude nu erau de acord cu aceasta, îns el nu a încetat niciodat s o iubeasc.

Ne-am cstorit. Ziua nunii a fost foarte frumoas. îns zilele frumoase au fost doar trei. începând cu a patra zi, timp de aptesprezece ani, viaa mea lâng el a fost un iad. Când l-am întrebat de ce se purta aa de urât cu mine, mi-a rspuns c iubea o alt femeie i nu pe mine. Am czut atunci din nori!

atunci de ce te-ai cstorit cu mine?

fiindc m-au silit prinii mei. Pe cealalt prinii mei nu o voiau.

i eu cu ce sunt de vin, ca s te pori astfel?

dac nu-i place, pleac!

unde s m duc? Mi-e ruine de fraii mei i de lume.

ei, atunci stai aici i astup-i gura!

Acesta a fost rspunsul su. Cu mine dormea doar atunci când se certa cu cealalt. i astfel am rmas

45

însrcinat. Când i-am spus, a devenit ca o fiar, gata s m sfâie. Mi-a cerut s-l avortez. Eu îns nu am fcut aceasta. Pentru nimic în lume nu a fi ucis copilul meu. în felul acesta am nscut trei

fetie”.

lucrai?

da, am coaforul meu. Niciodat îns clientele mele nu m-au vzut plângând sau trist. Nici copiii mei. Amrciunea o ascundeam adânc în sufletul meu, o împreună doar cu Dumnezeu. tii ce înseamnă s dormi cu brbatul tu atunci când se ceart cu prietena lui?

nu am trit aceasta, îns pot s te îneleg. Bine, dar aceea nu a gsit pe nimeni cu care s se mrite, s fac familie?

s-a mritat i are doi copii. Dar de brbatul meu nu s-a desprit niciodat.

brbatul ei nu i-a dat seama?

nu tiu.

copiii dumneavoastră nu i-au dat seama?

nu, fiindcă întotdeauna îl îndrepteam, îl acopeream. Dar niciodată nu ne-am certat. Fiindcă niciodată nu l-am întrebat unde a mers, de ce a întârziat sau dacă a fost cu aceea Nimic! La orice oră ar fi venit, dacă erau de fa copiii, îi spuneam: Bun venit lui Dimitraki! îi pregăteam masa și mâncare.

cum ai putut răbda aceasta?

nu puteam să fac altfel. Trebuia să dau copiilor mei pilda cea bună. Voiam să învețe valoarea respectului, valoarea dragostei, valoarea răbdării.

îi, slavă lui Dumnezeu, dai dovadă de mult răbdare.

Aici a zămbit. Eu am continuat să o întreb:

46

de copiii tăi cine avea grijă atunci când lucreai?

mama mea. îi tii cum le transmiteam copiilor mei mesajele despre cele pe care voiam să le evite?

-Cum?

le înregistram pe casete. Încă de când erau mici, înregistram în fiecare zi câte ceva pe casetă, apoi o dădeam mamei mele și îi spuneam să le dea să asculte. În felul acesta nu simțeam prea mult lipsa mea

Aceasta s-a petrecut 15 ani. Orice mesaj voiam să le transmit, îl spuneam că îi cum l-a fi auzit la coafor. Despre droguri, de pildă, le spuneam că a venit o clientă la coafor, care era foarte amărâtă deoarece copilul ei se încurcase cu drogurile. Sau altdat le spuneam că am cunoscut o fată care s-a încurcat cu un băiat și care a rămas însărcinată, dar din cauza sarcinii nedorite, au apărut multe probleme greu de rezolvat.

Când au crescut, nu mai mergeau la bunica lor, ci preferau să stea acasă să citească. Le spuneam că, atunci când vine tatăl, trebuie să-i servească masa, să-l îngrijească, de vreme ce el se ostenește pentru noi, că unul ce ne iubete. Astfel, în fiecare zi când se întorceau de la școală, ascultau mai întâi mesajul mamei.

iart-mă! Toate acestea cum le-ai putut răbda?

îi-am spus: Am răciunea mea o împăcam cu Dumnezeu. De aceea puteam să rezist. Dacă a fi discutat cu vreun prieten problemele mele, cu siguranță mă a fi desprins. Ascultă însă în continuare, că să vezi sfârșitul

sunt numai urechi.

aaară, timp de 17 ani mergeam în concedii numai cu copiii mei. Acela nu venea niciodată, oricât de mult

47

I-ar fi rugat copiii. Într-un an, când m-am întors din concediu, am găsit pe canapea o casetă pe care scria: Te iubesc! Am rămas mirat. Ce casetă era aceea? M-am gândit că o fi fost pentru prietena lui. Seara când au adormit copiii, am pus-o ca să o ascult.

Aici a început să râd.

de ce râdeai?, am întrebat-o curioasă.

fiindcă acea casetă era înregistrată de bărbatul meu pentru mine!

îi ce spunea în casetă?

Înainte de a-i spune ce spunea în casetă, îi voi spune ce am făcut înainte de aceasta.

ce am făcut?

s-a certat urât de tot cu prietena lui și s-au desprins. A venit acasă și a intrat în camera copiilor. Tăia că le înregistrează casete. A luat una la întâmplare și a ascultat-o. și apoi altele... Astfel a ascultat ce le spuneam eu la copii și a fost profund micat. Atunci a luat și el o casetă și mi-a înregistrat următoarele: „Iart-mă pentru tot ce ți-am făcut. Acum înțeleg cât de mult te-am rănit, cât de mult te-am umilit. Dar tu nici măcar un cuvânt rău nu ai spus vreodată, ci întotdeauna, întotdeauna te-ai purtat față de mine cu dragoste și tandră. Am ascultat câteva din casetele tale, în care le vorbim copiilor noștri. Nu m-ai clevetit niciodată, ci numai cuvinte bune au ieșit de pe buzele tale. Acum am înțeles de ce mă iubesc atât de mult copiii noștri. Te rog, iart-mă! și îți măgduiesc că tot ce ți-am lipsit în toți acești ani, îți voi înapoia de acum înainte cu mult drăcie. Vei fi împreună inimii mele. Te rog, iart-mă!

48

Acum când îți vorbesc, crede-mă că simt mult dragoste pentru tine! Îmi lipsești... Te iubesc!”

Auzind acestea, m-am simțit frumos, dar îmi venea greu să le cred. În minte mi-au venit toate pe care mi le făcuse și spusese. Astfel am adormit.

Seara, când s-a întors, l-am auzit, dar nu m-am sculat, așa cum făceam întotdeauna, ca să-i pun mâncare. Mă făceam că dorm. El a venit și s-a întins lângă mine, încet-încet, ca să nu mă trezească și m-a cuprins în brațe... pentru prima oară după 17 ani! și nu o simplă îmbrăcare, ci una plină de dragoste... M-a strănut ușor pe spate și a optat: „Iart-mă! Te iubesc!”

Din acea clipă viața mea s-a schimbat cu desvârșire. Dimitrie a devenit alt om... Plin de dragoste, de gingaș, niciodată nu mi-a stricat buna-dispoziție. Cu alte cuvinte, am devenit familie.

Să știi că în viață, atunci când te lupi, vei pierde lupte, dar la sfârșitul războiului tu vei câștiga. și încă ceva: Fă-ți credință în Dumnezeu, nu ai arme să lupi!

Schimbarea cîi

Într-o după-amiază de iulie m-a oprit o pereche tânără. Ceea ce mi-a atras prima dată atenția a fost îmbrăcămintea lor. Ea avea niște blugi tăiați în multe locuri, o bluză neagră și scurtă, pe deasupra o cămașă de blugi, plină de întărituri, iar peste mijloc o centură mare cu întărituri. Ungھیile ei erau lungi și vopsite în negru, ochii ei foarte machiați, iar buzele erau de un cafeniu-închis. Cele două urechi ale

ei erau pline de cercei, mâinile pline de brîi de tot felul, iar degetele pline de inele.

Prietenul ei era mai simplu. Cu o pereche de blugi sfîiaii, o bluz neagr cu un cap de mort i ciubote cu tocul scurt.

Fata s-a aezat lîng ofer, iar tînrul în spate. M-a impresionat îmbrîcmintea ei i de aceea am întrebato dac îi era cald. Ea mi-a rîspuns pe un ton agresiv:

nu, aa m-am obinuit.

machiajul nu te deranjeaz?, am continuat eu.

nu, de ce s m deranjeze?

îi place s atragi privirile, nu-i aa?

da, merg împotriva rînduiei, mi-a rîspuns ea pe acelai ton agresiv, ca i cum ar fi deranjat-o faptul c îi vorbeam.

50

M-am întors spre ea i i-am aruncat o privire aspr, spunîndu-i pe acelai ton cu al ei: fetio, golniile în alt parte!

M-a privit fr s-mi rîspund. Peste cîteva minute mi-a cerut iertare. Apoi m-a întrebato: lucrai i noaptea?

lucrez i noaptea, dar nu m tem. Tu, atunci cînd umbli noaptea, te temi?

ei, m tem puin!

atunci de ce o faci pe puternica i agresiva? în spatele acestora ascunzi frica i nesigurana ta. Spui c mergi împotriva rînduiei. Dar din cîte vd, ceea ce faci este s nu respeci pe nimeni, nici chiar pe tine însi.

S-a întors ctre mine i m privea; nu puteam s vd privirea ei, dac era agresiv sau nu. Eu am continuat:

lucrezi?

-Nu.

mergi la coal?

nu, am mers pîn în clasa a doua de liceu i m-am oprit.

-De ce te-ai oprit?

aa, nu am mai vrut s continui.

i ce vrei s faci acum?

nimic.

ce înelegi prin nimic? Nu îneleg.

nimic este nimic, îmi rîspunse ea slbatic.

bine, dar igrile pe care le fumezi, cine i le cumpr?

-Tatl meu.

hainele și brizbrizurile ce le porți? Tot tatăl tu le cumperi pe acestea?

-Da.

adică triști pe spatele altora. Prin urmare, ești un trunchi nefolositor, o creatură neînsemnată, de nimic.

Mă privea cu atenție.

de ce mă privești așa? De vreme ce nu aduci nimic bun, ești netrebnic. Și faptul că vorbesc cu tine, înseamnă că-ți acord cinste. Am să-ți fac altă favoare; am să-ți dau câteva sfaturi și, dacă vrei, pot să-ți dau și acestea:

Ca să devii folositoare, trebuie să continui școala, să mergi la facultate, să studiezi ce-ți place și să găsești ceva de lucru, ca să devii membru activ al societății. Doar atunci vei putea avea cuvânt și cuvântul tău să fie auzit. Doar atunci vei putea să mergi împotriva rănduiei și la tot ce nu-ți place. Acum însă triști cu capul plecat, de vreme ce ești dependent de tatăl tău. Cu alte cuvinte, ești vrednic de compătimire.

La toate acestea fata nu a răspuns. Și discuția s-a oprit aici.

Am ajuns la destinația lor. Tânărul, care stătea în spatele tăcut, mi-a plăt și a coborât. Fata însă nu a coborât, ci mă privea. Deodată a început să-și scoată toate podoabele pe care le purta și toate brările ciudate de piele și cu înțepături; le-a lăsat pe banchet și mi-a spus apăsător:

ai cuvântul meu. Voi merge la școală și-mi voi schimba viața. Îți mulțumesc mult. Poate că aveam nevoie de cineva să-mi vorbească așa, cu asprime, precum ai făcut-o tu. Nu te voi uita niciodată.

reuit bun!, am optit eu.

52

Se caută prini cu responsabilitate

În taxi într-o doamnă la vreo 40 de ani. Din discuția ce am deschis-o cu ea am aflat că era arhitectă. Avea biroul ei cu destui clienți. Dar s-a îndrăgostit, s-a căsătorit și s-a întâmplat să rămână imediat însărcinată. Soul era inginer. Până să nască, doamna lucra. De îndată ce a născut primul băiat, a spus soului: „Biroul meu îl închid, cariera mea a fost până aici. Acum prioritate are copilul meu. Pe copilul nostru vreau să-l cresc eu, mama lui”. Acela nu a primit aceasta cu prea mult bucurie. Între timp au mai venit trei copii.

felicitări, scumpa mea, hotărârea ta a fost cea mai bună. Pe copii trebuie să-i crească mama lor. aceeași părere o am și eu, de aceea mi-am întrerupt cariera.

-Ești fericită?

da, foarte mult! Este foarte frumos să fii mamă, să-ți vezi pe copiii tăi cum cresc zi de zi și să te flegi cu lucrarea ta. Înaintea copiilor mei nu pun nici carieră, nici bani, nici slavă.

-Soul este bun?

foarte bun.

-Socrii ti?

53

oameni vrednici. De aceea soul meu este atât de bun, pentru c are prini buni. Este singurul lor copil, îns l-au crescut cu principii bune. tie s se respecte pe sine, pe mine, pe copii i pe toat lumea. Draga mea, privesc de ceva timp la icoanele pe care le ai aici i sincer m bucur pentru tine. Trebuie s crezi mult în Dumnezeu, nu-i aa?

da, nu exist pentru mine ceva mai tare ca dragostea Preadulcelui meu Iisus. Pentru aceast dragoste jertfesc totul.

i noi credem în Dumnezeu. în fiecare Duminic mergem negreit cu toat familia la biseric. Vreau ca copiii mei s învee de mici s mearg la biseric i s se împrteasc; s fie aproape de Biserica i de Dumnezeu.

duhovnic avei?

desigur, fr duhovnic povuitor nu poi s ii echilibrul, mai ales astzi. Nu vezi în ce hal au adus viaa noastr?

cum au adus sau cum am adus viaa noastr? Noi nu avem responsabilitate pentru acest hal?

sigur c avem, de vreme ce tot ce ne este servit, noi primim fr împotrivire. Copiii mei merg la coal i citesc crile lor. Am observat îns c istoria noastr au schimbat-o cu desvârire. Crile de religie vorbesc foarte puin despre Dumnezeu. Nu pot s îneleg de ce fac aceasta.

i voi de ce nu v împotrivii? De ce nu protestai pentru aceste cri?

i ce s facem?

54

ce s facei? S nu le luai, s v împotrivii, s strigai, s cerei s v dea corect istoria noastr, fiindc istoria este busola fiecruui popor pentru drumul su corect. Dup cum vd c merg lucrurile, unii încearc s o schimbe, astfel, încet-încet s uitm cine suntem. S-i uitm pe eroii nostri, faptele eroice ce le-au svârit, ca s fim noi astzi liberi. în loc s le mulumim i s ne flim cu ei, noi îi aruncm la co!

Doamna mea, cu acestea pe care le facem, trosnesc oasele eroilor nostri. îl scot pe Dumnezeu din sufletul nostru, ca s uitm c suntem cretini ortodoci. Dacă pe copiii nostri nu-i conducem la Dumnezeu, cum de avem pretenia ca ei s fie sntoi suflete? Cum de avem pretenia s avem familii cretineti? Cum de avem pretenia s ne respecte, atunci când noi nu-L respectm pe Dumnezeu? Dacă voi, toate mamele, v vei rscula, guvernul va fi nevoit s scrie din nou crile i s se preocupe serios i corect de educaia noastr, s respecte credina noastr i istoria noastr. Dar dacă ne vd c nu ne împotrivim i c le acceptm pe toate, ne servesc cu orice trece prin mintea bolnav a unor organe progresiste, moderniste, conduse de interese strine. Dumneavoastr, ca

una ce suntei instruit i cultivat, de ce nu începeai lupta chiar de la coala dumneavoastr?

am vrut s fac ceva, dar m-am lovit de un zid.

-Adic?

adic femeile care au copiii lor la aceeai coal cu ai mei, când le-am spus c manualele pe care ni le-au dat sunt de neconceput i c trebuie s facem ceva ca s fie corectate, rspunsul lor a fost: „Ah, srmana, o

55

floare nu aduce primvara!” Mai mult ce pot s fac? Nu m urmeaz niciuna.

ei, cum s v urmeze, de vreme ce mintea celor mai multe femei este la cafea, la ceac i nu mai tiu eu ce? Unde s gseasc minte i timp pentru educaia copiilor lor? De unde interes pentru sntatea sufleteasc a copiilor lor? Iar apoi, când cresc i ajung nite derbedei, au rspunsul pregtit: Societatea greete! Nu spun: capul meu cel sec e de vin. Nu îneleg c dac copiii nostri sunt departe de Dumnezeu, i noi suntem mori duhovnicete. Nu au curajul s recunoasc.

Sprijin matern

Iubesc mult pe toi oamenii. Îns te iubesc mai ales pe tine, scumpa mea doamn, care ai devenit mam, precum i pe tine, care ai s devii. Te-ai gândit îns c pentru ca s devii o mam bun, trebuie s devii mai întâi copilul tu, trebuie s te iubeti mai întâi pe tine însi?

i mai presus de toate va trebui s iubeti pe Hristos i pe Preadulcea Lui Maic, care este Maica întregii lumi. Numai atunci vei putea s druieti dragoste, afeciune, gingie i s devii jertf pe altarul maternitii.

Tu îns în loc s fii plin de dragoste pentru copiii ti, adeseori mi te plângi. îmi spui: Le oferim de toate, dar nu ne ascult, ca s devin elevi mai buni, s devin oameni coreci.

i mi le spui acestea, fr s te fi cercetat pe tine însi, dac tu eti corect fa de copilul tu, fa de Dumnezeu. îmi vorbeti despre copiii ti cu buzele, iar nu cu inima, ca i cum ai vorbi despre nite obiecte.

Scumpa mea doamn, nu m-ai convins c îi iubeti corect pe copiii ti, fiindc nu le dai pe Hristos, nu le dai dragoste, nu le dai afeciune, înelegere, nu vorbeti

57

cu ei, nu le acorzi puin timp din timpul tu. Nu tii s druieti, ci numai s pretinzi.

Am depistat c mamele de astzi nu mai sunt precum cele de demult. Cele din vechime nu aveau luxul de astzi, îns îl aveau pe Dumnezeu, aveau dragoste i o bucat de pâine dulce. V voi spune în continuare despre o mam contemporan, care m-a impresionat mult i îmi amintesc mereu de ea cu dragoste.

Într-o zi ploioas duceam la Universitate o doamn, care mergea la jurmântul fiicei sale, cci aceasta terminase Facultatea de Tehnologie a Sistemelor de Producie. inea în mâna ei un buchet foarte frumos de flori.

de ce singur? Soul dumneavoastră?, am întrebat-o eu.

soul meu este acasă. Îi pregătim o surpriză plăcută: masă cu toate colegile ei din ultima clasă de liceu. Cineva trebuia să fie acolo, ca să le întâmpine.

În timpul călătoriei am avut posibilitatea să discutăm despre copiii ei, având ca pretext fiica ei.

S-a căsătorit de foarte tânăr, imediat după terminarea Gimnaziului, la 18 ani, cu un băiat foarte bun. La 19 ani a dobândit primul ei copil, iar la 21 de ani pe al doilea. Simea mult dragoste și responsabilitate pentru acești doi îngerași pe care i-a adus pe lume, cu toate că în ea era mic. Nu a uitat faptul că este femeie și mamă. Și în ambele era fărâșus.

Am crescut împreună cu copiii mei. Le vorbeam foarte mult... Le spuneam visele mele, dorințele mele, cât de mult îi iubesc pe ei și pe tatăl lor. Aceia mă priveau cu atenție, iar eu râdeam. Ne jucam cu păpușile

58

Într-o zi, alergam prin casă, deveneam și eu copil împreună cu ei. Când au început școala, citeam împreună, împreună triam nelineile de la concursuri, împreună le făceam pe toate. Când copiii au mers la Gimnaziu și aveau o povară mai mare, deoarece învățau în acelai timp și cele două limbi străine, petreceau nopțile studiind, dar stăteam și eu împreună cu ei.

La întrebarea mea de ce făcea aceasta, mi-a răspuns:

ca să nu se simt singuri. Voiam ca să particip și eu la jertfa pe care o făceau. Eu stăteam în bucătărie, bănd cafea sau citind viaa unui Sfânt, pe care-l rugam să-i ajute pe copiii mei.

Bărbatul meu, obosit fiind de la muncă, se odihnea. Nu mă simteam bine să dorm și eu, iar ei să stea nopțile singuri. Voiam să simt prezența mea, voiam să simt că le sunt alături.

Fiica mea în fiecare an primea burse. Astăzi este la Universitate și fiul meu. Și el a fost un elev bun, nu înșel ca fiica mea. Îmi amintesc că în ultima clasă de Liceu directorul m-a felicitat: Mi-ai dorit mult să fie fata mea.

Cred că înțelegeți bucuria mea. Iată satisfacția mea că am dobândit-o din acele nopți. Nu am să le dau bogății, am înșel dragoste. Această dragoste o primesc ei și se conformează. Nu-i ascund faptul că mă fleșcă cu copiii mei. Știi că atunci când te lupți cu armele lui Dumnezeu, întotdeauna câștigi. Cred că sunteți de acord cu mine.

Merit multe felicitări această mamă luptătoare!

59

Lucrurile dragostei rămân

Primește apel de la Centrul nostru. Pireu pentru Atena. Iau în taxi o doamnă înmormântată și nobilă. Am discutat despre marea jertfă pe care a făcut-o în viaa ei. Și i-am cerut să o scrie. Iată-o scrisă aici:

Mă numesc Eufimia Panagaki Hatzimihali. Am 43 de ani și sunt mama unei fete de 12 ani, Elena.

Ceea ce-mi amintesc despre mine este faptul c întotdeauna am fost aplecat asupra crilor. Am studiat Filologie i Asisten Social i am lucrat timp de 13 ani în domeniul Sntii i Educaiei. Cu apte ani înainte am fcut o intervenie în viaa mea. Am apucat pe drumul întoarcerii spre casa mea. Am întors spatele la spaiul de concuren al pieei de lucru i i-am salutat pe colegii mei uimii cu frazamerg la casa mea!

Hotrârea era definitiv i grea. M-am rugat lui Dumnezeu i am cerut de la Acela s preia El viaa mea. Picioarele mele tremurau, când traversam holul ctre biroul directoarei Gimnaziului unde lucram. În mân aveam hârtia demisiei mele... Cuvintele nu ieeau din gura mea. Dezastru!...

60

În adâncul inimii mele însetam de ani de zile dup aceast schimbare. Primii cinci ani ai educaiei copilului meu i-am simit „furai” de alii; patronul, bunicile...

Mulumesc lui Dumnezeu c mi-a dat curajul s merg împotriva curentului. Munca de femeie casnic nu a fost niciodat uoar. Mai ales în zilele noastre este foarte dispreuit.

Ofeream slujirea mea voluntar la parohia mea (Biserica Sfântului Nicolae din Pireu) i la o organizaie voluntar de femei. Înc mai continui. Dar ceea ce a însemnat o rscruce în viaa mea, pentru mine a fost naterea lucrrii de voluntariat.

Dumnezeu a binecuvântat i, în timpul multelor ore de tcere, mâinile mele au confecionat sute de fluieri de trestie.

Trei ani de munc grea... Am încredinat unor pictori s picteze lucrarea mea cu teme din natura i tradiia greceasc. i fiindc nu voiam s le comercializez, am hotrât s druiesc lucrul meu de mân Organizaiei Voluntare de Femei din Pireu. Apoi m-am adresat Ministerului Educaiei, ca s-mi îngduie s-i ghidez pe copii în lumea fluierului.

Ministerul învmântului m-a cinstit dându-mi aprobarea i trimiând în toat ara enciclice care recomandau acest program educaional ca fiind potrivit pentru elevi.

Din decembrie 2005 pân la sfâritul lui mai 2006 au vizitat lucrarea 800 de elevi.

Pentru copiii de la coala Primar am prezentat cu o echip de voluntari teatru de ppui. Scena s-a bazat pe povestirea pe care am scris-o eu i fiica mea

61

Sunt bucuroas i plin de recunotin pentru întorstura pe care a luat-o viaa mea. Am pus în pericol sigurana unei ci bttorite, dar rezultatul îndreptete hotrârea ce am luat-o, înfricoat i singur pe atunci, pentru o întorstur a vieii.

Mulumesc duhovnicului meu, printele Anania Koustenis, care a fost primul meu aliat în aceast întreprindere.

Numai lucrurile dragostei rmân!

Eufimia

Inim viteaz

De multe ori m întrebam dac în vremea noastr mai exist oameni care s se jertfeasc pentru ceilali. Rspunsul mi s-a dat într-o cltorie grea, când am luat în taxi o doamn la o vârst înaintat, foarte simpatic i dinamic. În timpul cltoriei o ascultam fascinat vorbindu-mi despre viaa ei i m rugam s nu se termine aceast cltorie, fiindc inima mea era însetat de astfel de fapte minunate, care-l încurajeaz pe om, ajutându-l s-i gseasc locul în societate.

Întrebările ce i le puneam erau puine i discrete. Iar ea cu mult bunvoin, cu un zâmbet larg, vorbea despre copiii ei, despre satul ei, despre Dumnezeu, pricinuindu-mi uimirea, a putea spune chiar o team sfânt.

Nu voi uita cum descria cltoria ce o fcea, ca s aduc ap cu ulciorul, de la izvorul satului, încins fiind i cu o legtur de lemne. Locurile cu chiparoii înali, râurile cu ape curgtoare, csuele srccioase care erau pline de dragoste, cântecul ei, care rsuna în muni. Aceast femeie era un izvor nesecat de via i dinamism.

Este de ajuns s v spun c avea un brbat care o chinuia. Nu a vzut-o niciodat ca femeie, ci numai ca pe o roab. Iar aceasta din pricina marii lui invidii, cci

63

era cea mai frumoas i mai bun fat din sat. Tot satul gustase din buntatea i dulcea ei. Întregul sat se minuna de ea îns ea sttea ca o stânc lâng el, niciodat nu s-a plâns de purtarea lui. A ridicat crucea muceniei sale singur, având ca însoitoare tcerea ei i pe Dumnezeul ei...

i-a crescut copiii cu mii de suferine i lipsuri, dar cu mult dragoste; a reuit s fac din ei oameni de tiin. Anii i-au albit prul foarte mult. Îns vedeai bucuria i mulumirea oglindindu-se în ochii ei de un albastru adânc. Chip dumnezeiesc, înfiare sfânt. Am descoperit c înluntrul ei purta toate trsturile morale i datinile poporului grec, oglindind în ochii ei Patria cea albastr.

copilul meu, îmi pare ru c am uitat bunicile i pe bunici, care ne spuneau lucruri atât de frumoase despre rdcinile noastre, credina noastr, patria noastr, eroii nostri i despre izbânzile celor care s-au luptat, ca noi s fim astzi liberi. Atunci, fiica mea, existau voinici, brbai viteji, femei cu inim viteaz. Acum privesc la copiii de astzi i inima îmi sângereaz. Tinerii de astzi cresc cu bani, iar nu cu dragoste. De aceea m mâhnesc mult. Îmi este mil de ei!

Aici a suspinat i a continuat:

aceasta, fiica mea, nu este via. Se poate s nu fi avut cele pe care le avei voi astzi, dar triam o via adevrat, care atârna de buza lunii, de lumina stelelor i nu de lumina televizoarelor, care îi iau din cultura

64

ta, din tot ce ai mai de pre i nu-i d nimic valoros. Dac copiii mei deschid televizorul, îmi dau seama imediat. Prefer s valorific timpul citind viaa unui sfânt, ascultând postul de radio al

Bisericii, îngrijindu-mi grdina, ocupându-m de glastrele mele. Acum unde vom ajunge, vei vedea. Culorile ce le vei vedea, te vor rpi. Mulumesc Preabunului Dumnezeu pentru copiii mei buni i pentru toate bucuriile pe care cu drnicie ni le împarte. Cci toate Aceluia aparin.

Chipul acestei femei va rmâne neuitat în memoria mea pentru totdeauna. Un zâmbet larg, inim viteaz, plin de iubirea pentru Hristos i Patrie!

65

Am fgduit Maicii Domnului

Am coborât la Spitalul Copiilor. Dar înainte de a porni, vd o doamn alergând spre mine. O atept. Intr în taxi plângând. Dup ce îmi spune destinaia ei, o întreb de ce plânge.

ah, fata mea, copilul meu este grav bolnav.

Îl avei aici, la spital?

da, aici l-am adus.

nu plângei, doamna mea, Dumnezeu este mare. Îl va face bine pe copilul dumneavoastr.

ndejdile mele în El mi le pun! Am fgduit Maicii Domnului c dac îl va face bine, îi voi duce aur.

Ce voia s-mi spun cu aceasta? i mai ales felul în care a spus-o, mi-a aprins sângele. Era ca i cum ar fi fcut schimb comercial cu Maica Domnului! Dar mi-am pstrat rbdarea i i-am vorbit cât am putut eu de frumos.

buna mea doamn, mergi la o biseric, îngenuncheaz înaintea Maicii Domnului i roag-o s se milostiveasc i s-l vindece pe copilul tu. i în loc s-i duci aur, s-i fgduiet i c vei posti de carne în fiecare Vineri sau Miercuri; sau în fiecare Sptmân Mare s

66

pori haine negre, ca s participi i tu la durerea ei. Jertfind ceva de la tine, nu o vei uita niciodat.

Aici a fcut de parc i-a fi bgat un cuit în inim. Ascultai rspunsul:

ce spui, fetio? Dac trebuie s postesc sau s port haine negre, mai bine s-l ia!

foarte corect, doamna mea. Atunci de ce plângei? Ca s mi se fac mil?

Atunci doamna s-a mâniat; mi-a cerut s opresc, ca s coboare. Eu nu i-am rspuns, ci pur i simplu am fcut cum mi-a spus. Ea a coborât din main, înjurându-m i trântind cu putere portiera.

Aceast mam îi ador copilul!!!

67

Naufragii

Sâmbt, ora 10 dimineaa, m oprete o doamn cam la 60 de ani. Intr i se aeaz în fa, lâng mine.

bun ziua! Unde mergem?

Nu-mi raspunde. Atunci m întorc ctre ea i o privesc. Privirea ei era pironit asupra icoanelor din main. Am lsat-o s priveasc i am pornit. Peste câteva minute o întreb din nou:

unde mergem?

Atunci ea, de parc s-ar fi trezit dintr-o letargie, i-a scuturat capul.

m-ai întrebat ceva?, spuse ea.

da, v-am întrebat unde mergem.

unde mergem? Unde vrei.

ce înseamn unde vrei, doamna mea?

îmi faci o favoare?

ce favoare dorii?

s mergem s bem împreun o cafea, oriunde doreti. i-i voi plti ziua de munc. Te rog!

Modul în care mi-a cerut aceasta, nu mi-a lsat posibilitatea de a o refuza.

în regul, mergem.

68

Am mers la o cafenea frumoas i linitit, cu mult verdea în jur.

îi place aici?, am întrebat-o la singular, de vreme ce situaia nu cerea distanare între noi.

-Da, îmi place.

Ne-am aezat, am comandat cafeaua i am întrebat-o de ce m-a ales pe mine s vorbim.

te-am ales pe tine, pentru c de îndat ce am intrat în taxi i am auzit la radio postul Bisericii, am vzut i icoanele din main, m-am gândit c la tine m pot deschide, înainte de a înnebuni i a m duce la Dafni.

aadar, înainte de a înnebuni i a te duce la Dafni, i-am spus eu râzând, deschide-i inima înaintea mea. înainte îns de a începe discuia, pot s te întreb ceva?

desigur!

lucrezi?

am lucrat. Acum sunt pensionat pe caz de boal.

dac-mi este îngduit, unde ai lucrat?

am fost directoare la o firm foarte mare...

prin urmare eti o femeie foarte dinamic... Cum de ai ajuns atunci în aceast nevoie?

de ce? Vrei s spui c oamenii energici nu au astfel de nevoi?

dimpotriv, voi avei mai mare nevoie; atât de sprijin duhovnicesc, cât i sufletesc. Puine sunt femeile care pot s le îmbine pe toate: Dumnezeu, sensibilitate, dragoste, dinamism. Din fericire, am cunoscut astfel de suflete binecuvântate. i crede-m, îmi doresc s am înaintea mea tot un astfel de suflet. Aadar, ascult.

când aveam 20 de ani, am iubit un biat, dar această dragoste nu avea temelii puternice i în scurt timp

69

s-a distrus. A lsat îns rodul ei: am nscut un bieel. Cu brbatul cu care l-am zmislit nu m-am cstorit.

motivul?

nu m voiau ai lui. A recunoscut îns. Dup natere am încredinat mamei mele creterea copilului meu, în timp ce eu m-am ocupat de cariera mea. Voiam s ajung foarte sus. i într-adevr, am ajuns foarte sus, dar cu un pre foarte mare.

merita osteneala acest urcu?

îi voi spune sincer. Nu! Dac a putea s dau timpul înapoi, nu a mai repeta aceast greeal. Ceea ce a alege, cu mult bucurie, ar fi întemeierea unei familii. Cu copilul meu suntem ca i nite strini, nu avem nici o legtur sufleteasc. Niciodat nu am fost de partea lui. Nici la vreme de boal, nici la primii lui pai, nici la primele lui cuvinte, nici nu am vrut s-l educ, s-l dau la coal sau s ne jucm împreun. Pentru toate acestea era mama mea. Fiul meu, Anghel, o striga bunic-mam. Eu nu existam nicieri, decât numai pentru cariera mea.

Acum, când am ieit la pensie, am hotrât s m ocup puin de fiul meu, Anghel. Acum are 36 de ani i triete cu o fat. Am hotrât s-i chem acas, s o cunosc pe fat i s m cunosc i cu fiul meu. Când au venit în cas i el m-a prezentat fetei, vocea lui era rece, ca cea a unui strin. „Ea este mama mea”. Am lsat îns s treac i m-am strduit s fiu cât mai amabil cu ei. Încet-încet, dup ce atmosfera s-a înclzit, i-am întrebat: „Copii, de ce nu v cstorii?” „Prinii ei nu m vor de ginere”, a rspuns fiul meu. „De ce, fetia mea, nu-l vor?” „Fiindc el este un simplu funcionar public, iar prinii mei au alte vise

70

pentru mine”. Atunci intervine fiul meu: „i cine altul va iubi copilul tu, aa cum îl iubesc eu?”. La auzul acestor cuvinte m-am tulburat. „Ai mai fost cstorit?” am întrebat. „Da, am i un bieel”. M-am umplut de amrciune, dar am înecat-o în luntrul meu. „Eu nu pot s intervin. Hotrârea este a voastr”.

Acea dup-amiaz s-a scurs linitit, iar seara au plecat. Pe parcurs nu am spus nimic fiului meu, nici rmâi, nici pleac. L-am lsat shotrasc singur. De altfel, am simit c eu nu aveam nici un cuvânt de spus; înc eram strini.

Dup dou luni de zile, într-o diminea, fiul meu a venit la mine bucuros. Pentru prima dat m-a îmbriat i m-a srutat.

ce s-a întâmplat, copilul meu, de eti atât de bucuros?

mam, am s te fac bunic. Voi deveni tat, mi-a spus el plin de entuziasm.

Este adevrat c nu m-am bucurat deloc, fiindc am aflat c se certau mereu. Îns nu m-am exteriorizat, ci m-am artat foarte bucuroas pentru acest eveniment.

Încet-încet am început s m obinuiesc cu ideea copilului. Am mers i am cumparat ptuul i tot ce trebuia. Ultrasunetele au artat c era feti.

Relaia cu fiul meu începuse s se înclzeasc. Fata a intrat în luna a aptea Vzând pântecele ei crescând, viaa a început s prind interes. „Copii, pentru tot ce avei nevoie, eu sunt aici Chel-

tuielile pentru natere le suport eu. Cât despre zestrea copilului, venii s v art... Vedei dulapul acela? Este plin cu hinue pentru copil”.

Când am deschis dulapul, fiul meu a rmas fr glas. Pentru a doua oar m-a îmbriat. „Mam, îi
71

mulumesc mult”, i m-a srutat. L-am strâns i eu în brae i m-a apucat plânsul. „S m ieri, fiul meu, pentru rul pe care i l-am fcut!” „Hai, nu mai plânge! Uit tot, aa cum i eu voi încerca s uit. Bunica-mam, sprijinul meu, a murit. Acum s ne strduim s ne cunoatem i s ne iubim!” Cuvintele lui mi-au dat ndejde, dar i întristare totodat.

Bucuria a inut numai cinci luni din ziua în care am hotrât s accept pe nepoica mea. într-o zi fiul meu a venit pe neateptate acas plin de amrciune. „Ce ai, fiul meu?”, l-am întrebat mirat. „Ecaterina... a avortat copilul!” Am rmas fr glas... Nu-mi venea s cred. „Ce ai spus?” „Ceea ce ai auzit”. „În luna a aptea? Copil în toat regula... l-a omorât?” „L-a omorât!” a rspuns el plângând. „Nu pot s cred... Care medic a fcut aceasta, care uciga? Ce s-a întâmplat de a ajuns pân acolo, încât s-i ucid copilul?” „Ne-am certat”. „Pentru care motiv?” „Pentru c i-am spus c atunci când va nate, va trebui s gseasc i ea de lucru, ca s o scoatem la capt”. „i ce i-a spus?” „S m dau peste cap i s gsesc i a doua i a treia slujb. Am fost de acord, dar i-am spus s-i micoreze cheltuielile. „Bine, bine”, mi-a rspuns ea i acolo s-a terminat discuia. Timp de o sptmân nu a venit acas, ci a rmas la prinii ei. Când a venit, era fr copil în pântecele ei. Atunci am avut un oc! ce s-a întâmplat, am întrebat-o. Ce s-a întâmplat cu copilul? Ai nscut fr s m întiinezi? copilul nu mai exist, mi-a rspuns ea foarte rece. L-am avortat. de ce l-ai avortat? Mi-a rspuns c nu sunt vrednic s devin tat, de aceea l-a avortat...”

Înelegi, Rania, cum se joac viaa cu mine?

72

eu un singur lucru am îneles, Maria Pe altarul banului i a slavei ai jertfit pe copilul tu, iar acum le vrei pe toate i înc repede... Refuzi s fii pus la încercare, refuzi s simi ce înseamn durerea, refuzi s plteti pentru c l-ai prsit pe copilul tu, refuzi s pierzi, fiindc ai învat întotdeauna s câtigi, nepsându-i dac, câtigând slav, îi ucizi copilul Iar acum când ai rmas pe dinafara activitii tale i simi c nu nu valorezi nimic, acum i-ai amintit de copilul tu. Greesc cumva?

nu, aa este, precum spui.

desigur, ceea ce s-a petrecut a fost o ucidere, au ucis un copil. i l-a ucis chiar mama lui! Maria, fie ucizi un copil în felul acesta, fie îl prseti, tot uciga eti. Trebuie s tii c viaa nu i se druiete... Departe de Dumnezeu, Maria, suntem mori duhovnicete. De aceea te-ai i cit pentru succesul tu. Dac acest succes profesional era de la Dumnezeu, nu ai fi ajuns astzi în aceast dezndejde. De asemenea, dac ai fi crezut în Dumnezeu, ai fi avut contragreutate în credina ta. Îns niciodat nu este târziu, ca s câtigi ceea ce ai pierdut. Nevoiete-te mai întâi s câtigi dragostea lui Dumnezeu, dragostea Mariei, cci mai întâi trebuie s te iubeti pe tine însi. i dup

aceea dragostea copilului tu i toate celelalte vor veni la timpul lor. Înarmeaz-te cu rbdare, cu mult rugciune i la sfârit vei câtiga. Îns ceva îmi spune c nu au ucis copilul; nu este uor s ucizi un copil de apte luni. Nu cumva l-a nscut i l-a dat s fie înfiat?

nu tiu, îns voi cerceta. Dar dac triete, îl voi lua s-l cresc eu. Poate astfel voi rscumpra rul pe care l-am fcut copilului meu.

73

Toate sunt îngduite?

Coborând pe strada Egaleo i mergând spre Pireu, am vzut dou femei îmbrcate în negru. Acestea cu siguran vor taxi, mi-am zis în sinea mea i am încetinit viteza i într-adevr, au fcut semn cu mâna s opresc.

poi s ne duci în satul cutare, întreb una din ele, i s ne atepi pân ne întoarcem? i câi bani vrei?

Dup ce ne-am îneles, am pornit. i, ca de obicei, am început i discuia.

de ce mergei acolo?

am pierdut pe fratele nostru i mergem la înmormântare. Suntem femei în vârst i nu putem s mergem cu alt mijloc.

Am respectat durerea lor i în toat cltoria am schimbat puine cuvinte. Dup o or jumtate am ajuns la destinaie.

Am fost nevoit s iau parte i eu la înmormântare. Nu pot s spun c am vzut mult durere; de altfel, omul acela era i în vârst. Îns altceva m-a cutremurat. În cimitirul satului, lâng un oarecare mormânt sttea o femeie care plângea i vorbea singur, certându-se cu Dumnezeu. Nu purta haine negre. M-am apropiat i am vzut fotografia unui tân.

74

a fost copilul dumneavoastr?, am întrebat-o ovitor.

da... copilul meu.

s trii i s-l pomenii, iar Dumnezeu s-l în lâng El!

nu-mi vorbi de Dumnezeu!, mi-a rspuns ea cu slbticie.

Eu îns nu i-am rspuns, ci am plecat de lâng ea i am intrat în biseric. Aa cum priveam la cei din biseric, privirea mi s-a oprit asupra unui tân autist. Dumnezeul meu, fie-i mil de el! am spus eu rugându-m.

Dup ce s-a terminat slujba, am mers s bem cafea, le-am transmis rudelor condoleane i a venit vremea s plecm. Am început din nou discuia, comentând cuvintele acelei mame.

fiica mea, aceea a ptimit ceea ce a meritat, am auzit-o uimit pe doamna ce sttea lâng mine. Vai de tânul care a plecat atât de devreme!

ce vrei s spunei? C ea meritat aceasta?

un copil i-a dat Dumnezeu, iar ea zi i noapte îl înjura. La vârsta de 25 de ani tânărul a hotărât să cumpere main din banii si. Dar mama lui... îl blestema. În fiecare după-amiază, când el pleca să se plimbe, ea îi striga: în sicriu să te aduc! Să te sîrît de moarte!

În fiecare zi aceleai cuvinte... Pînă cînd cu ghinionul ei i-au adus copilul în sicriu. Acum se ceartă cu Dumnezeu și bocete că să o comptimim. Nimeni însă nu-i dă atenție.

Le-am întrebat și despre copilul autist, pe care îl văzusem în biserică.

a, da! tîm la cine v referii.

75

pacat de el!

pacat, e puțin spus! și ceilalți copii ai ei sînt într-un hal îngrozitor. Această femeie s-a îndrăgostit și s-a cstorit cu vrul ei primar!!

bine, dar nu s-a gsit cineva care să-i oprească?

s-au cstorit pe ascuns, i-au btut joc chiar și de preot... Au fcut patru copii: primul este autist, al doilea a murit la 12 ani de cancer, al treilea este narcoman, iar al patrulea este nebun. Prinii lor au fost frai... același sânge. Ce pricopseală să atepi? Dar să nu crezi că sînt singurii. Mai avem încă o situație asemîntoare în sat,

cu aceeași soartă și aceia!

Concluzia este a dumneavoastră. Același lucru se petrece și aici, în capitală. Vai de noi, ne-a îndepărtat de Dumnezeu și le nivelm pe toate. Nu avem îngîrdiri pentru nimeni și nimic.

Cît dreptate avea Dostoievski: fr Dumnezeu, toate sînt îngduite”.

76

Vă iubii cu adevrat copiii?

Ora 11 dimineea și mă aflu în zona Peramatos. Am coborât la corbiile ce merg la Salamina. Am înaintat aproximativ un kilometru, cînd mă oprește o doamnă:

-în Atena, vă rog!

Aa cum obișnuiesc, am deschis discuția cu acea doamnă.

La început a încercat să-mi arate că toate în viaa ei erau foarte bune. Dar privindu-o prin oglindă în ochi, am văzut că nu erau toate chiar așa de frumoase, așa cum voia să-mi le prezinte. Purta și ea mască bucuriei, așa cum poartă muli. Încet-încet am început să-i dau la o parte masca, pînă cînd am înlăturat-o desvîrit. Nefericirea pe care o ascundea înlîuntrul ei era foarte mare.

Soul ei era un bdran; o lovea, o înjura cu cele mai urâte cuvinte. Fa de copiii lui, doi biei și o fată, avea aceeași purtare.

Cînd am întrebat-o pentru care motiv soul ei se poartă atît de urât, mi-a rîspuns că este influențat de mama lui.

socrul dumneavoastră se poartă cu buntate față de soacră?

nu, are aceeași putare cu cea a sufletului meu.

77

prin urmare, răul are rădăcini adânci și putrede.

cam așa, mi-a răspuns ea.

doamna mea, atunci când o rădăcină este putredă, nu putem să o vindecăm. O scoatem și o aruncăm.

adică, ce vrei să spunei? Să mă despart?

nu, desigur! Dar putem să sădăm un copac nou. Din câte am înțeles are doi fii.

-Da.

În regulă! Străduiți-vă, aadar, să lăsați durerea dumneavoastră deoparte și să deveniți o mamă foarte iubitoare pentru copiii dumneavoastră. Să le transmiteți cu dragoste mesajul dragostei; să-i convingeți că trebuie să iubească și să respecte pe oamenii de lângă ei.

Va trebui, scumpă mea doamnă, să-i învățați pe copiii dumneavoastră să-L iubească pe Dumnezeu, să iubească Biserica. Dacă nu faceți dumneavoastră acest lucru, nici copiii dumneavoastră nu vor fi fericiți. Căci și sufletul dumneavoastră este nefericit, precum și dumneavoastră. Cred că amândoi ai fost lipsii în sânul familiei voastre de dragoste; de aceea nici nu puteai acum să o dai. Nu cunoașteai ce este iubirea și nici puterea ei. Precum și pe Dumnezeu nu-L cunoașteai, căci dragostea împreună cu Dumnezeu aduc fericirea.

Scumpă mea doamnă, durerea și amărăciunea dumneavoastră să se transforme în adorarea lui Dumnezeu și dragoste pentru copiii dumneavoastră. Să-i învățați pe copiii dumneavoastră ce este dragostea, răbdarea, respectul, jertfa, demnitatea. Ah, dulcea mea doamnă, faceți aceste puține lucruri, dar importante, și atunci vei simți fericirea inundând sufletul dumneavoastră.

Femeia mă privea ciudat.

78

nu am curajul să fac cele pe care mi le-ai spus!

doamna mea, nu puteai să faceți aceste lucruri mici, care însă sunt foarte importante pentru viaa de mai târziu a copiilor dumneavoastră? Atunci nu-i iubiți cu adevrat...

Când a auzit, a srit în sus, strigând:

ce spunei? Nu-mi iubesc copiii?

întinziți-vă, doamnă! Vă voi spune din nou: „Nu-i iubiți!”. Dacă i-ai fi iubit, ai fi dorit să fie fericiți... Dar dumneavoastră dimpotrivă, îi împingeți în nefericire. Deoarece ai fost dumneavoastră nefericit, vrei ca și alte fete să fie nefericite? Ai vrea, doamna mea, ca fata dumneavoastră să aibă un soț ca sufletul dumneavoastră

sau ca fiii dumneavoastră?

nu, niciodată!

v-ar durea, nu-i aa? Atunci gândii-v la fetele care vor avea de soi pe fiii dumneavoastr.

A plecat capul, a roit i mi-a spus:

avei dreptate...

dac am dreptate, adorai-L cu toat puterea dumneavoastr pe Dumnezeu i iubii-v corect copiii. Numai lâng Dumnezeu vei gsi adevrata dragoste, fericirea, astfel încât s o transmitei i copiilor i soului dumneavoastr. Cci i soul dumneavoastr are nevoie s fie iubit, îns nu tie s o cear. i cred c i acela, dac va gusta din dragoste, va dori s o druiasc.

Aici am vzut lacrimi curgând din ochii ei.

poate c avei dreptate!

am dreptate, scumpa mea doamn! Strduiete-te s te apropii de Dumnezeu, astfel încât casa i sufleelul tu s gseasc pacea.

O femeie... medium!!!

Duminic la amiaz; m aflu în zona Atenei i m îndrept spre Pireu. M oprete o femeie foarte corpolent, într în taxi i-mi spune destinaia ei. Doamna atepta în partea cealalt a drumului. M-am mâniat, dar nu am spus nimic; am întors maina i am continuat. În mod ciudat, nu aveam chef de vorb, fiindc îmi era foarte foame. Deodat am auzit-o pe acea doamn zicând:

pe tine te ateapt ceva ru.

Am privit în oglind s vd dac nu cumva vorbea la telefonul mobil, dar am vzut c nu vorbea.

mie mi-ai spus aceasta?, am întrebat-o.

da, ie.

i ce ru m ateapt? Probabil ceva legat de mine sau de copiii mei. Cci dac este vorba de mine, nu m deranjeaz... Dac îns este ceva legat de copiii mei, a vrea s aflu.

ateapt puin i-i voi spune.

atept.

Peste puin îmi spune cu mult seriozitate:

trebuie c ai trei copiii... S fii atent, cci la al treilea i se va întâmpla ceva.

suntei medium?, o întreb.

80

da! i înc dintre cele bune, nu din acelea care-i batjoc.

aha... Aadar, ce putem s facem, ca s evitm rul? Dumneavoastr putei s m ajutați?

sigur c pot, rspunde ea plin de sine.

i câi bani vor trebui? Aproximativ, ca s vd dac am.

nu conteaz, chiar dac nu ai.

adic îmi vei lucra degeaba?

nu degeaba! Dar vom face un mic împrumut la banc, dac nu avei.

i ce sum?

înjur la 1.000 euro.

Aici mi-a venit dorina s o iau la palme. Dar am continuat fctura, fiindc nu am nici so, nici copii.

mai am ceva... care se întâmpl.

spune-mi i eu te voi ajuta.

brbatul meu umbl mereu cu altele. Putem s-l strângem de pe drumuri?

a, aceasta-i foarte uor! Fustangiii sunt specialitatea mea!

ah, doamna mea! Dumnezeu v-a trimis în calea mea?

S fi vzut ce bucurie pe capul acelei doamne! îi freca mâinile c a mai gsit o victim.

taxiul este al dumneavoastr?, m întreab brusc.

desigur, al meu este. Bunuri imobile am destule, bani lichizi nu am.

Vrednic de însemnat este faptul c, fiind oferi de taxi, nu am nici casa mea, nici main, nici nimic altceva. Toat averea mea este Dumnezeuul meu! Adic sunt

81

dintre femeile cele mai bogate pe pmânt. Fiindc atunci când îl ai pe Dumnezeu în viaa ta, le ai pe toate. Acea doamn, dei a vzut maina plin de icoane, totui nu a respectat aceasta. Dimpotriv, a vrut s-i mreasc clientela.

s nu v facei probleme... Venii dumneavoastr s v rezolv problema, iar rsplata o vom gsi noi.

Doamna a mirosit iepurele. Am ajuns la destinaia ei, mi-a dat cartea ei de vizit i a coborât fr s plteasc.

m scuzai, îi spun, dar nu ai pltit.

a, da... a rspuns aceea chipurile de parc ar fi uitat.

Mai degrab atepta s o duc degeaba, deoarece îmi spusese toate acestea. Credea c m-a prins în cursa ei. Dup ce mi-a pltit, îi spun:

luai-v cartea de vizit înapoi! Nu am nevoie de ea!

Acea m privea cu ochii bulbucai.

v-ai înelat, doamn. Nici copii nu am, nici brbat, nici avere!

Acea s-a fcut roie ca o sfecl...

la revedere, doamn! îi spun pe un ton ironic i plec.

82

întoarcere cu același vapor

La ora cinci dimineaa m aflu în portul Pireu. Pentru prima dat am intrat în locul rezervat taxiurilor pentru a lua pasageri. Vin ctre mine dou doamne. Nu aveau bagaj; au intrat amândou înuntru i una din ele mi-a spus pe un ton tios:

arghirupoli, v rog.

bun seara, doamnele mele. Ziua bun este a lui Dumnezeu!

avei dreptate... Scuzai, dar suntem foarte tulburate.

de ce? S-a întâmplat ceva pe vaporul cu care ai venit?

nu, nu... Avem problemele noastre, serioase.

vrei s le împrim?, întreb cu interes. Amrciunea împrit se face jumtate.

ah, fata mea! Ce s-i spunem? C avem probleme cu fiul nostru?

amândou îl avei ca fiu?, le spun zâmbind.

nu, eu sunt mama lui, iar ea este fiica mea.

bun, aceasta am lmurit-o. Mergem mai departe.

tii, doamna mea, ce înseamn s-i creti singur copiii, s-l ajui s studieze, iar apoi o fat s i-l ia?,
îmi spuse ea indignat.

83

doamna mea, nu este frumos ca pentru toate câte ai oferit copiilor dumneavoastr, s socotii
corect faptul c trebuie s v fie supui. Acesta este egoism.

dar l-a luat i au plecat în strintate, iar de un an de zile nu ne-a dat nici mcar un telefon.

v-ai întrebat, oare, de ce?

fiindc am vorbit-o de ru pe fata lui.

de ce ai vorbit-o de ru?

Aici nu mi-au dat niciun rspuns.

are legtur cu aceast fat de mult vreme?

sunt împreun de trei ani i au plecat amândoi pentru a-i face masterul.

dumneavoastr v-ai suprat pentru c a plecat cu fata sau fiindc a plecat s-i fac masterul?

pentru amândou; putea s fi rmas în Grecia. Dar eu îl voi întoarce înapoi.

îmi place sigurana dumneavoastr! în ce mod îl vei aduce?

ne-au recomandat un medium bun, care poate s le rezolve pe toate.

a, acum c-l avei de partea dumneavoastr i pe „dumnezeu”, nu v temeii de nimic. i câi bani
v-a cerut mediumul pentru treaba pe care v-o face?

sunt destui bani.

cam câi?

i-am dat 1.000 euro. Dar fiindc este departe, este nevoie de mai muli bani. Pentru aceasta
îi vom duce astzi ali 3.000 de euro.

Nu suntem sntoi!, mi-am zis în sinea mea. Ce nebunie purtm în noi!

84

tu, copila mea, am spus eu adresându-m fetei, cu ce te ocupi?

sunt medic.

frumos! Eti medic i crezi în vrjitori i medium? Pcat de studiile tale! Aa te-au învățat la coal? S alergi la vrjitori, ca s-i rezolvi problemele tale? Despre Dumnezeu i-a vorbit cineva? Despre dragostea lui Dumnezeu i-a vorbit cineva? Despre iertare i-a vorbit cineva?

Aici am simit c îi fugea pmântul de sub picioare. Îns eu am continuat:

i-ai dori, copila mea, ca atunci când vei avea o legătură cu un băiat, mama ta să se bage între voi i să vă despart? i să vă despart în acest mod urât, cu vrjile, aa cum facei voi? i-ai dori un astfel de lucru?

nu, mi-a răspuns aceea.

atunci de ce o facei voi? Nu ții că cine scoate sabia, de sabie va pieri? Că vei plăti foarte scump rula pe care mergeai să-l faci? Trebuie aa de mult minte, ca să înțelegi lucrul acesta? i până la urmă, nu a făcut nimic rău, ci i-a urmat glasul inimii sale. Voi cu ce drept mergeai să distrugi o dragoste? Cine vă credeți? Ocrotitoarele lui?

Nu scoteau niciun cuvânt. Atunci am profitat de ocazie i am continuat:

copila mea, pune-te în locul acestei fete. Dacă Dumnezeu vrea să unească pe acești tineri i pe parcurs află despre ce le-ai făcut, care va fi poziția voastră față de acea fată? Vei spune un simplu scuză i o vei face să uite? Atât de ușor socotii că este? îi doresc, copila mea, să nu i se întâmple niciodată ceea ce facei

85

voi acum. îi doresc ca să nu simi vreodată rutatea oamenilor. Doare foarte mult. Nu am dreptate, doamnele mele?

Brusc fata îmi spune hotrât:

vă rog... Ducei-ne înapoi în portul Pireu!

Mama ei a vrut atunci să spun ceva.

te rog, nu mai spune nimic! Ai uitat că i eu m-am desprins în acelai fel? Doamna are dreptate!

Bucuria mea pentru ce s-a întâmplat era de nedescris. Le-am dus înapoi în port, ca să plece cu acelai vapor cu care veniseră. La întoarcere le-am vorbit despre dragostea lui Dumnezeu. i cred că au înțeles că este mai bine, în loc să alerge la vrjitori i mediumuri, uneltele diavolului i desigur, fără plată consistentă să-i gsească scparea la Dumnezeu, ca la un Printe iubitor, pentru rezolvarea tuturor problemelor lor.

Să nu vă schimbați!

Este sâmbătă dimineața i mă aflu în zonă..., când un domn mă oprește.

bună ziua! La Sintagma, vă rog!

bună ziua, domnule!

La radio se auzea Liturghia.

feliciti, doamn!

pentru care motiv m felicitai?

pentru c ascultai Liturghia.

v mulumesc. Dumneavoastr mergei la biseric?

-Nu, nu am timp.

dac nu sunt indiscret, trebuie s fii pensionar.

da, sunt pensionar.

prin urmare, avei timp. Doar c nu simii nevoia s mergei la biseric. De obicei la biseric merg sracii, bogaii nu merg. i nu merg, pentru c incontient îi simt ptoenia i se tem ca nu cumva s le cad vreun policandru în cap i s-i omoare.

Atunci domnul s-a întors spre mine i m-a întrebat:

m cunoatei?

nu, domnule, nu v cunosc. Dumneavoastr m cunoatei?

nu. Îns de ce mi-ai spus aceste cuvinte?

87

- Nu tiu, Dumnezeu mi-a pus în gur aceste cuvinte. Dar pe dumneavoastr de ce v-au atins atât de mult aceste cuvinte?

Au urmat câteva minute de tcere.

- Doamn, vrei s stm undeva s bem o cafea i s discutm?

- Nu, domnule. Este program de lucru.

- V rog mult, doamn! Fcei-mi aceast favoare!

- Bine! V voi face aceast favoare, fiindc simt c sufleelul dumneavoastr este foarte împovrat de probleme i pcate. Vom trage aici pe dreapta i vom vorbi în taxi.

- Fie i aa, sunt de acord.

Am oprit maina.

Domnul acesta este avocat ieit la pensie, cu alte patru diplome i înc cinci diplome de limbi strine. Dar sufletul lui era foarte împovrat de întristare, singurtate, dezndejde, cu toate c are familie i foarte muli bani. Omul acesta a crezut c, cu cât mai sus avea s urce, cu cât mai muli bani avea s câtige, cu atât mai mare avea s fie fericirea lui, cci avea s i se supun, aa cum credea el, toat lumea, la picioarele lui. Dar nu a îneles c dragostea i fericirea nu se cumpr. La un moment dat i-am spus:

- Fericirea, domnule, nu se cumpr, fericirea se druiete. i numai Unul poate s o druiasc, Dumnezeu.

Acest lucru i-a plcuit i de aceea m-a întrebat:

- Unde pot s-l gdesc pe Dumnezeu tu?
- Este foarte uor. îl strigi i vine.
- Adic, dac voi striga, Dumnezeu meu, vino!", va veni?

88

Însui felul în care a spus cuvintele acestea, m-a fcut s cred c stteam de vorb cu un copil.

- Da, va veni. Ajunge numai s nu-l strige buzele, ci sufletul. Dac sufletul simte nevoia s-L strige, acest suflet deja se afl pe calea pocinei. Dac i dumneavoastr ai apucat pe calea pocinei, a cutrii lui Dumnezeu, Care este Izvorul dragostei i al fericirii, nu avei decât s-L strigai, iar El, s fii sigur, c va veni. i atunci o! atunci vei gusta din roadele dulci ale fericirii, pe care le druiete Dumnezeu!

Domnul m privea în ochi. La fel, i eu îl priveam în ochi i m rugam. Fiecare cuta s intre în sufletul celuilalt. Deodat vd rostogolindu-se lacrimi din ochii si. Mi-a prins mâinile i le-a srutat cu respectul cu care srutm mâna preotului, în timp ce lacrimile sale continuau s ude mâinile mele. M-am aflat într-o poziie foarte dificil, simeam c nu pot face nimic în faa acestei micri a sale. Îns eu nu am spus nimic, nu am fcut nici o micare. Am respectat clipele sale de strpungere. în tain m rugam cu putere: Dumnezeu meu, schimb-i inima! Povuiete-l la lumina cii Tale! Povuiete-l la mântuire!

- S nu v schimbai! S nu v schimbai! Avem mult nevoie de oameni ai lui Dumnezeu!

89

Soare, înfricoeaz-te!

Pentru prima oar am simit atât de mult mânie fa de un om. Astzi este pentru prima oar când am simit rutatea în toat mreia ei de la o pasager.

V voi povesti toat discuia, cuvânt cu cuvânt. i mult mi-a dori s-mi spunei ce-ai fi simit dumneavoastr; întristare, scârb, mânie sau toate împreun?

Intr aadar în taxi o doamn bine îmbrcat.

bun ziua! La aeroport, v rog!, îmi spune cu politee.

bun ziua! Pe unde vrei s merg? Pe strada Attiki sau pe malul mrii?, am întrebat-o eu, ca s evit neînțelegerile i explicaiile.

pe unde este mai repede.

Am socotit c este bine s mergem pe strada Attiki i fiindc nu pot s conduc în tcere, am deschis discuia:

bnuiesc c suntei cstorit.

da, sunt, dar soul meu a murit.

îmi pare ru! Avei copii?

nu, nu am.

a fost alegerea dumneavoastră sau nu ai putut?

90

nu vreau să vorbesc despre aceasta, a răspuns ea cu slăbicie.

Am început atunci să-mi pun mintea să lucreze și mă gândeam cum pot să o linițesc și să o fac să vorbească. Peste puțin o întreb:

fumai?

fumez.

veni în fața ta să fumai, cci în spate nu permit.

Am oprit mâna; doamna a venit în fața mea și i-am aprins o țigară.

greă meserie i-ai ales, mi-a spus ea linițită. Nu te temi?

nu, scumpa mea doamnă, nu mă tem. Am ocrotirea lui Dumnezeu.

crezi în Dumnezeu?

nu doar simplu cred, ci îl ador cu toată inima mea pe Iisus al meu. Tu nu crezi?

nu, nu cred în nimic.

de ce, dulcea mea doamnă, nu crezi?, am întrebat-o cu mult dulcea, cu mult gingaș.

și din fericire, a primit, felul în care i-am spus, și a început să-și deschidă sufletul. Desigur, nu mă așteptam să aud cele pe care le-am auzit; credeam că am lăngă mine pe diavolul.

dacă există Dumnezeu, fata pe care am avut-o să-și fi căsătorit cu cel pe care i l-am ales eu, iar nu cu cel ales de ea. Dar i-a primit pedeapsa și gata!

adică, a divorțat?

nu, a murit, mi-a răspuns cu răceală.

Am început să îngheț. Am continuat însă discuția pe același ton, plin de dulcea, chiar dacă nu-mi venea să

91

fac aceasta. Se vede că sunt o actriță bună, fiindcă nu i-am dat seama de prefecția mea.

fiica dumneavoastră are copii?

mi-au spus că a făcut două fetițe și că la una a dat numele meu, crezând că mă va îmbuna. Dar a murit!

nu i-ai văzut pe nepoii dumneavoastră?

nu, nu-i cunosc.

dulcea mea doamnă, la naterile ei nu i-ai fost aproape?

Nu, desigur. De ce să fiu? Ea i-a ales drumul ei, l-a luat pe cel pe care l-a vrut. Când m-a anunțat că se va căsători cu cel pe care-l iubea, am alungat-o de acasă. Nici la nunta ei nu am mers, nici mireasa nu i-am permis să iasă din casa mea! Nu am mers nici la naterile ei, nici când s-a îmbolnăvit de cancer!

M-am cutremurat când am auzit cuvinte atât de înfricătoare! Acea a continuat:

vecinele mele m-au rugat să merg să o vd. Brbatul ei a avut tupeul să vin să-mi spun că ea a nscut primul lor copil. L-am izgonit imediat. La u mi-a spus evenimentul, dar eu i-am închis u în nas. Dobitocul!

A venit i la al doilea copil pe care l-au nscut. Da, neruinatul, nu i-a fost de ajuns prima provocare! A treia oară când a venit, voia să-mi spun că ea avea cancer i m-a rugat să vin. Credea că m va îndupleca i o voi ierta.

S-a dus la vecini i plângea. Îi ruga să mă conving să merg să o vd i să o iert. Dar toi sunt nebuni, nu tii cine sunt EU!!! Nu l-a luat pe cel pe care l-a vrut? Aa-i trebuie!!!

92

brbatul pe care l-a iubit i cu care s-a cstorit este srac?

nu, chiar are o slujb foarte bun.

atunci de ce nu ai iertat-o?

fiindcă nu m-a ascultat. De aceea am crescut-o? Ca să fac după capul ei? Ei, uite că nu-i aa! Eu nu suport aa ceva! Peste două luni a venit din nou dobitocul, că să-mi spună că ea a murit.

cred că la înmormântare v-ai dus.

nu, nici la înmormântare nu m-am dus!

cel puțin la mormântul ei ai mers vreodată, că să aprindeai candelă?

-De ce să merg?

bine, dar încă îi mai purtai pic?

-Pân voi muri!

nu v temei de Dumnezeu, când spuneai aceste cuvinte?

nu mă tem de nici un Dumnezeu i gata!

Cuvintele acestea au fost atât de dure, încât îmi venea să o iau la palme. Dacă a fi avut dreptul să o dau jos din taxi, a fi scos-o din main acolo, pe strada Attiki, i a fi lsat-o acolo. Dar, vedei, legea nu-mi dă acest drept.

Am simit atâtă durere pentru această fat, care se pierduse în atâtă amrciune, i atâtă scârbă am simit în acelai timp pentru această femeie creia Dumnezeu i-a îngduit să devină mamă. Nu mai puteam să o ascult. Am apsat pe acceleraie, indicatorul arăta 170 kmh... goneam ca o nebună. Voiam să ajung cât mai repede i să scap de ea. Simeam că-mi întinează atmosfera, mă înecam, nu puteam să respir. Am deschis

93

fereastra să intre aer, btle inimii mele atinseser linia roie... credeam că voi muri.

Am deschis radioul i am dat cât mai tare; preferam să aud cântece. Nu puteam să o mai ascult, dei cuvintele ei rsunau cu putere în urechile mele. Nu suportam să mai fie lângă mine, această fiară! În cele din urmă am ajuns la aeroport i a coborât.

Durerea mea pentru această feti era atât de mare, încât simeam c m îneca. Am czut pe volan i plângeam nemângâiat. Nu am mai putut continua s lucrez în acea zi; m-am întors acas plin de amrciune.

Nici a doua zi nu am putut lucra. M-am trezit diminea, am urcat în taxi i am mers la o biseric. Am aprins o lumânare pentru sufletul copilei i m-am rugat Maicii Domnului s aib mil de ea i s o ia lâng eas-i druiasc dragostea de care o lipsise mama ei. Acea mam a crei inim devenise jungl, ce adpostea toi erpii rului i nu lsa nici o crptur, s fie luminat de lumina lui Dumnezeu i înfrumuseat de dragostea Lui!

Ucigae de copii

Cât de uor femeile, care devin mame, devin i ucigae de copii! Când sarcina lor este nedorit, cu cât uurin merg la medic i îiucid pruncul! i cât de uor medicul devine executor al crimei, pentru bani! În fiecare zi se svâresc i în patria noastr sute de avorturi, sute de crime. Prin avort vor s scape de o greutate ce le împovreaaz, dar cu toate acestea greutatea într rmâne pentru totdeauna în sufletul lor!

Adeseori voi, mamele, obosii i v indignai, atunci când pruncul vostru plânge insistent. V voi povesti ce mi-a spus o doamn în taxi:

O familie dintre rudele ei a dobândit primul lor copila; era bieel. Avea 15 zile când deodat pruncul a început s plâng sfâietor. L-au dus la medic i acela i-a dat antibiotic. Pruncul îns nu se oprea din plâns. Prinii lui nu puteau nici s doarm. i fiindc obosiser foarte mult, îl înjurau i-l ddeau mereu diavolului. Când pruncul a împlinit 20 de zile, a murit. Dar nici atunci nu îi lsa în pace, ci li se arta în fiecare noapte în vis. Venea din nite nori negri i le spunea: „De ce m ddeai diavolului? Stomcelul meu m durea i plângeam. De ce mi-ai fcut aceasta? De ce? De ce?”.

95

Aceasta se petrecea în fiecare sear. Nervii lor se fcuser praf, aproape s înnebuneasc. Nici un psiholog nu putea s-i ajute. În cele din urm au hotrât s mearg la un preot s le spun ce s fac.

Auzind-o pe acea doamn povestind acestea, m-am mâniat foarte mult.

doamn, i-am spus eu, pentru copiii dumneavoastr nu jertfii nici timp, nici somn. Îns pentru câinii dumneavoastr pierdei i timp i somn. Nu-i aa? V vd cum scoatei în miezul nopii câinele, ca s-i fac plimbarea. Dar pentru copiii dumneavoastr ai fi fcut asemenea jertf? „Ei, srmanul, i el are suflet!” îmi vei rspunde. i v întreb din nou: Pentru copiii dumneavoastr ai face o astfel de jertf? Iari evitai rspunsul. Nu înleg de ce nu-mi rspundeai. Pentru copiii dumneavoastr avei dragoste? Atunci de ce îi dai diavolului? Nu v temei de Dumnezeu?

Cerere de tat

Este amiaz. Zona Peramatos, Bulevardul Democraiei. O doamnă, vădit tulburată, mă oprește în intr în taxi.

- Pireu, vă rog!

- Dacă nu sunt indiscret, de ce sunteți atât de nervoasă?

- Ce să-și spun, că să înțelegi? Sunt preedinte al Asociației Prinilor și Tutorilor la Gimnaziu și astăzi am avut consfătuire la coală cu prinții pentru o drumeție, în care vor să meargă copiii noștri. Am vorbit și despre alte subiecte, care ne priveau. Un tată al unui copil de 14 ani a cerut cuvântul și auzii ce ne-a spus:

Ne-a cerut să vorbim cu directorul școlii și cu profesorii, ca să permit elevilor să fumeze în clasă, chiar și în timpul orelor, deoarece prin interzicerea fumatului se creează probleme psihologice copilului său! Auzi, ce ne-a spus acest om! Cum să nu fiu nervoasă? S-a dus respectul... s-a pierdut. și sănătatea copiilor noștri? Ce se întâmplă cu ea?

- Voi, ceilalți părinți, ce ai spus acestui tată?

- L-am întrebat dacă fiul său vrea să folosească la un moment dat narcotice, ca să știu dacă să îngduim și aceasta. și tu ce a răspuns? „Oh, sârmana de tine, ești

97

foarte înapoiată... Nu pot să mă înțeleg cu voi, nite nebune!”. și s-a ridicat și a plecat. Ai înțeles ce cer acum prinții? Unde am ajuns! Desigur, și eu l-am „aranjat” cum trebuie... Pot să aprind o țigară?

- Putei.

Țigara tremura în mână ei, dar chiar și buzele ei tremurau.

- Linițiți-vă, doamnă, iar data viitoare ajutați-l, într-un mod calm, pe acest tată să-și înțeleagă greșala.

Pentru mruniuri!

O femeie îmbrăcată în negru intră în taxi.

- La închisoarea Koridallo!, spuse ea pe un ton tios.

- Bun ziua, doamnă!

De obicei când aud de închisoarea Koridallo, îi tachinez și întreb:

- Înuntru sau afară?

-Nu, la poartă.

- De ce la poartă? Mergeți în vizită?

- Da, fiul meu este înuntru.

Aici m-am simțit puțin neplăcut, dar am continuat:

- De ce este înuntru? Ce a făcut?

- Pentru mruniuri...

-Adic?

- L-au prins c vindea narcotice, dar într-o cantitate mic. Pentru aceasta l-au condamnat doi ani. Ah, nu mai exist dreptate! Auzi, s-i dea doi ani pentru o cantitate mic!

- Avei dreptate, doamn, l-au nedreptit pe copilul dumneavoastr. Dar spunei-mi, fiul dumneavoastr consum narcotice?

- Doamne ferete!, a spus ea cu voce puternic.

- Doamn,îmi este mil de dumneavoastr Avei unfiu care vinde moarte la ali copii i dumneavoastr rmânei nepstoare? Ceea ce vd eu c v intereseaz este c fiul dumneavoastr a fost condamnat pentru mult timp.

99

ei, desigur, aceasta m intereseaz!

doamna mea, dac ai fi fost o mam corect, ai fi cerut condamnarea pe via a fiului dumneavoastr, numai s scape ceilali din ghearele lui i ale morii.

Atunci am auzit vocea ei tunând i zicând nite cuvinte care m-au ocat:

ce spui, taximetrist neghioab? De copilul meu m intereseaz, ceilali las moar! Dac nu au minte în cap!

Am încercat s-mi pstrez sângele rece i am continuat:

doamn, considerai c fiul dumneavoastr are minte, dac face astfel de lucruri? Dac da, greii i v comptimesc pe amândoi. V-ai gândit c aceti copii sunt amrâi, îndurerai, nefericii, orfani, chiar dac au prini? Iar noi, ca nite oameni raionali i iubitori de milostivire ce suntem, exploatm durerea lor, amrciunea lor, singurtatea lor i le aducem ca mângâiere moartea? i nu ne ruinm s ne numim oameni i dormim linitii nopile, pentru c buzunarul nostru s-a umplut de bani. i nu ne intereseaz de aceti copii, cci în timp ce noi dormim, ei mor încet. i nu ne doare cât de mult plânge sufletul lor pentru singurtatea lor, cât de mult i-ar dori, în acea clip a morii lor, s existe o mân care s le-o în cu dragoste pe a lor i s aud, chiar i în ultima clip, un te iubesc.

Doamna mea, timpul are întorsturi; mâine s-ar putea ca în locul acestor copii s fie al dumneavoastr! i în ceasul când dumneavoastr dormii linitit, acesta s moar încet!

100

Aici i-a înghiit limba; nu mi-a rspuns.

La cei 13 ani ai ei!

O feti de 13 ani avea legtur cu amantul mamei ei! Când a aflat mama ei, s-a fcut ca una ieit din mini.

de ce v-ai înfuriat, doamn?, am întrebat-o eu.

pi, cum? Este bine aa? Acela are 45 de ani, iar fata mea 13 ani. Este primul brbat în viaa ei; acela a fcut-o prietena lui!

doamn, nu am îneles bine. Ce anume v-a deranjat? Faptul c v-a luat amantul sau c ea are doar 13 ani?

toate!

nu toate! Ceea ce v-a deranjat este faptul c v-a rpit amantul, nimic altceva. Celelalte v las indiferent. De ce avei amant, doamn? Suntei desprit i nu putei fr brbat?

nu, nu sunt desprit, dar soul meu lucreaz mult, nu are mult timp pentru mine.

pentru cine lucreaz, doamn? Pentru mine? Pentru dumneavoastr lucreaz, ca s nu v lipseasc nimic. Iar mulumirea dumneavoastr este infidelitatea dumneavoastr i distrugerea copilului dumneavoastr? Dumneavoastr ai împins copilul în braele amantului!

101

cum aa? Ea a mers i i-a fcut-o.

doamn, dumneavoastr v dai seama ce spuneii?

Dumneavoastr i-ai fcut cunotin fetei cu amantul, i acum îi cerei responsabiliti? Ea se rzibun pe dumneavoastr, pentru c se vede c îl iubete foarte mult pe tatl ei i ceea ce ai fcut a îndurerat-o. Iar acum luai aminte, s nu-i stai prea mult împotriv, cci acolo unde ai împins-o v poate antaja în orice moment. Chiar m mir: avei puterea de a v privi copilul în ochi? i nu simii mustri pentru ceea ce ai fcut?

eu i-am fcut ru sau ea mie?

Cu aceste cuvinte m-a fcut s m mâni.

ce spuneii, doamn? Chiar nu contientizai rul pe care l-ai fcut copilului dumneavoastr? Ai fcut din ea o femeie la 13 ani! Nu v înfricoeaz acest lucru? V-ai gândit câi brbai va cunoate de acum înainte? V-ai distrus copilul, doamn! Dar din câte îneleg eu, ceea ce v intereseaz este c v-a luat amantul, iar nu distrugerea copilului. i acum dumneavoastr v numii mam, de la care se ateapt s fii alturi în greutile pe care fata le va întâmpina în decursul vieii ei. Nu-i aa?

Doamna nu a mai rspuns i discuia s-a încheiat aici. Deja ajunsesem la destinaia ei.

Tragedie în spatele vitrinei

Luna iulie cei mai muli oameni i-au luat liber i sunt plecai în concedii. Schimbul meu este de noapte, ora era 11 noaptea. Lucrul s-a împuinat destul de mult; m-am sturat s umblu singur pe strzile goale ale oraului Centrul nostru, foarte rar, mai scotea câte o comand. M-am dus i am luat-o pe nepoata mea, ca s-mi în companie. Ascultam postul de radio al Bisericii i discutam multe lucruri i diferite. Ne aflam pe înlimile Ambelokiposului, când o fat m oprete:

-Unde mergeii?

-LaPerama.

venii! întorc maina i mergem la Perama.

v rog mult, putei s mergeii mai repede?

s merg mai repede? Ai întârziat i v temei s nu v certe?

ce s v spun acum?

hai, spune-mi! Aa, ca s discutm... De altfel, suntem dou necunoscute.

Peste câteva minute a început s vorbeasc:

am o problem foarte serioas. Am doi prini foarte serioi la artare, dar în esen sunt inexistenți. Mai am i o sor logodit.

Dup o scurt pauz a continuat:

logodnicul sorei mele, într-o zi când eram singuri în cas, m-a violat. De atunci ne are pe amândou...

103

când s-a întâmplat aceasta?

acum doi ani. Astzi împlinesc 17 ani.

s ajungi la 100, fata mea!

v mulumesc! Dar nu aa. Vreau s-mi fac o relaie i s fug de acesta. Îns nu m las, m amenin mereu. Am devenit o victim în mâinile lui, face din mine ce vrea.

de ce nu-i spui mamei tale, ci stai i suferi?

dac îi voi spune, îmi va rspunde c eu l-am provocat i m va alunga chiar i din cas. Iar apoi unde s merg? Mai am un an pân termin coala.

ppuica mea, ai încercat vreodat s-i vorbeti mamei tale?

din nefericire, am încercat, desigur nu despre acest subiect. i tii ce s-a întâmplat? Am mâncat mult btaie pentru un subiect care era neînsemnat. De vreme ce mama i cu tatl meu se omoar în btaie pentru lucruri neînsemnate... Triesc într-o cas de nebuni. Înfiare frumoas pe dinafar, dar pe dinuntru este o nebunie curat! Nici nu tiu unde s gsesc punct de sprijin. M-am gândit s merg s cer ajutor de la Centrul de Asisten pentru Femei, dar dac vor afla prinii mei, m vor ucide. Nu tiu ce s fac... sunt foarte dezndjduit.

Într-adevr, aceast feti se afla într-o situaie foarte grea Oricâte soluii i-a fi dat, pe niciuna nu o considera realizabil. M-am amrât mult pentru faptul c nu o puteam ajuta. Frica ei era mare. i problema ei era i mai mare, iar timpul nostru foarte scurt.

M gândeam în sinea mea: dac copiii ar avea o educaie cretineasc, afeciune familial, dragoste i adevrat purtare de grij, nu ar mai trece prin astfel de chinuri grele i strictoare de suflet.

104

Responsabilitatea mamei

Experiena mea zilnic în taxi m convinge c rolul mamei în educaia copilului este determinant. o mam care este corect, de obicei, d oameni desvârii societii, face eroi i sfini. Îns mama care nu are principii sntoase i via corect, creeaz de multe ori copii nefericii i provoac naufragii sociale.

Într-o zi intră în taxi o doamnă cu fiul ei. Ascultai dialogul:

ce se va întâmpla, mam? Vom merge să o cerem pe fată? Când o să ieși hotărârea?
vorbește cu tatăl tu!

dar tata mi-a spus că e în regulă. Hai, hotărâște-te și tu, ca să termin!

ce să hotărâsc pentru tine, care vrei să te căsătorești de pe acum?

și când să mă căsătoresc, bre mam? Am 30 de ani.

dar ce, au intrat anii în sac? Distrează-te acum cât ești tânăr și când va veni vremea să te însori,
găsește una care să aibă casă și o slujbă bună. Las-o pe asta, care de doi ani te târâie ca pe un cel.

ne iubim, mam! Nu înțelegi?

105

ce să înțeleg, bre prostule? Dragoste nu mai există astăzi, numai interes există!

Aici discuția lor a început să se deranjeze și de aceea am luat poziție.

de ce, doamnă, nu-l lasai pe fiul dumneavoastră să se însorească cu cea pe care o vrea, pe care o
iubete?

dar această fată nu are nici casă!

fiul dumneavoastră are casă?

ei, dacă nu are fiul meu, nu trebuie să aibă nici ea?

ce lucrezi, domnule?

funcționar public.

și fata?

-și ea la fel.

prin urmare aveți aceeași soartă.

exact.

doamnă, lasă copiii să se căsătorească, de vreme ce se iubesc.

Glasul ce strigă în pustie. Eu însă continui:

doamna mea, aveți fiică?

-Am.

v-ai dori să se întâmple aceasta fiicei dumneavoastră?

a, fata mea a găsit bărbat cu casă și o slujbă bună. Acum e boieroaică!

a, desigur! și vrei acum o norcă care să-l facă boier pe fiul dumneavoastră, nu-i așa? Adică dum-
neavoastră ai născut copii, ca să le dea zestre alții. De ce nu ai făcut dumneavoastră case copiilor?

-Ei, nu am putut.

106

și alții nu au putut. Adică numai cele materiale ne sunt punct de reper? Dragostea în viaa
noastră nu are nicio importanță?

Doamna îi cltin capul, ca i cum ar fi vrut s-mi zic c vorbesc prostii. Privind pe fereastr afar, încep s monologheze:

nu tiu, taie-i gâtul! F ce tii, eu îns nu vin ca s o cerem pe fat, dar nici la nunta voastr nu voi veni.

Acest dialog este caracteristic pentru vtmarea ce li se face copiilor de ctre mamele care nu i-au îneles misiunea i marea lor responsabilitate pentru cptuirea corect a fiilor lor.

107

tii ce vrei?

Dulcele mele doamne, nu vreau s m cert cu voi, dar m provocai urât atunci când îmi spuneți minciuni, când v prefaceți.

Pe unele din voi le-am luat în taxi de cel puin 20 de ori, chemat fiind prin apel telefonic. Deja ne-am cunoscut. Dei mi-ai vorbit în repetate rânduri despre purtarea urât a soului vostru, atunci când moare, îmi ziceți: „De ce Dumnezeu s mi-l ia? Este nedrept! Brbatul meu era bun, un om de aur, un om sfânt”. i plângeți. În acele clipe ce s v spun? S v întreb de ce v batei joc de mine? Nu se potrivește, cci se presupune c suferii. Cu Dumnezeu de ce v certai, nu tiu, de multe ori chiar Îl hulii.

Cum s v caracterizez? Voi, toate femeile, cunoscute i necunoscute, care, atunci când v iau de la cimitir, toate spuneți aceeași poveste: „Brbatul meu era bun, era sfânt. Ce fel de Dumnezeu este acesta care îi ia pe toi oamenii sfini i ne las singure? Un astfel de Dumnezeu mai bine ne-ar lipsi!”

Iar seara, apel de la Centrul de Taxi. Doamne care dimineaa plângeau i se loveau prin cimitir i-L

108

huleau pe Dumnezeu, seara alearg la tavern s se distreze, dansând pe mese i jucând!

Nu pot s îneleg „logica” voastr... Pe când tria era diavol, iar acum când a murit, este sfânt... i Dumnezeu este nedrept pentru voi! În cele din urm, tii ce vrei?

Patru copii pe drumuri

Schimbul meu este de noapte, de la 4 dup-amiaz pân la 5 dimineaa. Centrul nostru ne d comenzi, care majoritatea sunt pentru portul Pireu, pentru autogri i pentru aeroport.

Mult lume pleac în concediu. De altfel, au nevoie de aceasta. M bucur mult când oamenii pot s fure puin timp de la problemele lor zilnice, ca s se odihneasc.

Este trecut de miezul nopții; de la centru arareori când mai vine câte o comand. Strzile sunt goale. Conducând pe strzile goale, am început s fiu cuprins de melancolie... Am ajuns la Portul Pireu; nimic, nici mcar o corabie!

«i acum unde s merg?», m gândeam în sinea mea Astfel, am luat-o pe drumul ctre falez. Este adevrat c acest drum îmi place foarte mult. Am ajuns la Kavouri. Am coborât cu taxiul

pân la mare. Am ieit din main i sprijinindu-m pe capot, priveam marea, în care se oglindea luna.

Am ridicat ochii spre cer; îmi plcea s vd tria cerului care era plin de stele luminoase. îi mulumeam

110

lui Dumnezeu pentru toate acestea pe care ni le-a druit i-L rugam s ne ierte pentru rul ce îl facem, distrugând frumoasa creaie pe care El a fcut-o pentru noi. Încet-încet am simit c pleac din sufletul meu melancolia i în locul ei intra pacea, linitea. Astfel, linitit i cu sufletul plin de Dumnezeu, am intrat în taxi, ca s m întorc în Pireu. De altfel, peste puin se termina schimbul meu.

Ajungând la Glifada, am vzut lume adunat. Când m-am uitat la ceas, am vzut c era ora la care se închideau centrele de noapte. Îns schimbul meu se termina, nu aveam mult timp, ca s-i servesc pe oameni. Pe înlimile suburbiei Paleo Faliro m opresc patru tineri, doi biei i dou fete.

unde mergei, copii?

la Pevki, putei s ne ducei? Îns nu avem bani i nici un taximetrist nu ne ia

Distana era mare! Fr s m gândesc, le-am spus:

da copii, venii!

Au intrat în main i mi-au mulumit toi împreun. Flcul care s-a aezat lâng mine, mi-a spus:

suntei o doamn foarte bun.

i cum i-ai dat seama c sunt o doamn foarte bun?

se vede pe chipul dumneavoastr.

adic ce vedei pe chipul meu? Scrie cumva doamna este bun?, l-am întrebat râzând.

nu, dar cum s v spun...

nu spune nimic. Pur i simplu, tu eti biat bun i m-ai vzut i pe mine bun.

Acesta a fost pretextul de a le vorbi despre Dumnezeu, despre cât de bun este, cât de mult ne iubete, cât de aproape este lâng noi în clipele noastre grele. Le-am vorbit despre importana spovedaniei i cât de mult uureaz sufletul, îi d aripi s zboare, s urce sus la Cer, s-L întâlneasc pe Dumnezeu, Tatl ceresc. Le-am vorbit despre importana Sfintei împirtiri, despre Sfini i minunile lor, despre fericirea familiei, atunci când Dumnezeu Se gsete între membrii ei. Cuvintele acestea au atins inima lor i unul câte unul au început s se deschid. Un copil îns mi-a pricinuit durere în suflet. Mi-a spus cu tristețe:

unde este Dumnezeu? Pe mine m-a prsit!

inimioara mea, L-ai cunoscut?

-Nu.

atunci cum te-ai prsit, de vreme ce nu-L cunoti?

A început atunci s-mi povesteasc viaa lui. Ambii lui prini aveau cancer. Timpul vieii lor se scurta din ce în ce mai mult, iar el era singurul lor copil. Durerea lui era adânc, nesigurana mare, singurtatea i mai mare. Iar jungla ce se numete via continua s-l sfâie. Toate erau negre în jurul lui, lumin nu se vedea de nicieri.

Nu puteam s las acest copil s plece aa, cu sufletul gol, plin de durere i nici pe ceilali copii. De consemnat este faptul c aceti copii aparin unor familii înstrite. În s banii lor nu le-au umplut sufletele, fiindc le lipseau cele mai importante: Dumnezeu, dragostea, ndejdea, o familie corect. Pentru aceasta l-am sunat pe colegul meu i l-am rugat s-i in i schimbul lui. în

112

felul acesta aveam mult timp s m ocup de aceste bune, dar foarte îndurerate fpturi ale lui Dumnezeu.

Am mers cu copiii i am stat într-un parc. Am vorbit foarte multe. Au aflat prilej i m-au bombardat cu diferite subiecte serioase, personale i familiale. Nu v voi spune ce am discutat, fiindc aceti copii sunt cunoscuți necunoscuți. În s m temeam ca nu cumva s dau vreun rspuns greit i astfel s rnesc aceste suflete deja îndurerate. îl imploram pe Dumnezeu s dea El rspuns pentru mine. La sfârșit le-am spus: „Copii, unii-v durerea i facei din ea o îmbriare plin de dragoste. Unii-v, devenii toi patru un pumn i zidii o lume nou, o lume pe care voi copiii o vedeți numai în vis. Copiii, dai viselor voastre lumin, via, ndejde, bucurie, dragoste, Dumnezeu!”

Copiii au plecat foarte satisfcuți, bucuroși i cu fgduina c se vor strdii s-L gseasc i s-l cun-oasc pe Tatăl ceresc. Le-am recomandat i un duhovnic bun, care putea s-i ajute.

Copiii nu cer multe, ci puin dragoste i dou vorbe dulci. Este chiar aa de greu s le dm?

113

M-am crescut singur

Ora 11 noaptea; m oprete o pereche. Dup ce au intrat în main, aceea mi-a spus destinaia râzând. În s eu nu le-am rspuns, nici la bun seara, fiindc vorbeam la mobil. Numai dup ce am închis mobilul, i-am salutat i mi-am cerut iertare.

Fata a început s-mi vorbeasc râzând despre peripeia ce o avuseser cu maina lor, ce se stricase. Râdea atât de puternic, din toat inima ei, încât râsul ei m-a fcut i pe mine s râd fr s m opresc.

m ieri, dar întotdeauna vorbeti i râzi astfel?

da, rspunde soul ei, râzând i el.

îmi închipui fericirea copiilor dumneavoastr!, am continuat eu.

nu avem copii, mi-a rspuns fata, care avea în jur de 40 de ani. i este opiunea noastr, a completat ea.

de ce, inimioara mea, o fat atât de bucuroas s nu fac copii? Se vede c inima ta este plin de dragoste. De ce nu vrei s o oferi unui copil? De ce nu vrei s trieti aa cum vrea Dumnezeu? tii despre viaa de orfan?

nu, dar pot s o îneleg.

114

viaa mea de orfan nimeni nu poate s o îneleag. De aceea am hotrât s nu facem copii, ca s nu treac i ei prin ce-am trecut eu.

Desigur, aceasta este o mare greeal, îns eu am continuat:

mi-a dori mult s-mi povesteti viaa ta.

în aceast via nu am pe nimeni, mi-a spus ea zâmbind.

pe nimeni?

da, pe nimeni.

bine, fetia mea, prini se poate s nu ai Dar rude trebuie s ai. Cineva trebuie s existe, nu se poate.

i totui, nu exist nimeni. Singur m-am crescut.

ppuica mea, ai cercetat bine?

am cercetat. M-au lsat în drum, în faa unei case din Atena, de îndat ce m-am nscut. Pân la doi ani i jumtate nu exist nicieri, abia dup aceea exist. Am gsit doar nite date, dar nici acelea nu sunt sigur c sunt adevrate. Le-am gsit cam amestecate, dar nici nu le mai scormonesc.

bine, dar mam nu ai spus niciunei femei?

da, am spus. îns aceea mi-a spus c nu este mama mea, ci naa mea. Aceast doamn m-a botezat i mi-a dat numele meu. La nou ani m-au dus la orfelinat. La 14 ani m-a înfiat o familie de oameni în vârst. Dar nu a mers prea bine; aceia aveau un caracter ciudat, iar eu m împotriveam. O înjurau pe mama mea i aceasta m deranja foarte mult. Astfel, am plecat i la 15 ani m-am aflat din nou singur pe strzi. Din acea zi mi-am luat viaa în mâini. M-am crescut singur!

115

te întreb din nou: de ce nu ai cercetat bine? Poate gseai urmele mamei tale.

ascult s-i spun cum am gândit. Dac a fi cercetat mult, se poate s fi gsit ceva. Dar dac aceast femeie m-a fcut în afara cstoriei? Dac acum are familie i copii? De ce s-i stric viaa? Ca s m prseasc, o fi având nite motive serioase. i atunci de ce s scormonesc i s aduc nenorocire? Dumnezeu s-i dea sntate! Îns vai aceluia care m va mai numi bastard.

i-ai dat seama de unde izvorте aceast putere sufleteasc?

sigur c mi-am dat seama. De la Dumnezeu. Cred foarte mult. Acela m-a crescut i îi mulumesc.

Deodat l-am auzit pe soul ei zicând:

am ajuns...

cum? Deja am i ajuns?, am întrebat eu, care nu-mi ddusem seama de cât de repede par-cursesem drumul.

am ajuns!, mi-a spus fata râzând.

ce pcat! Mi-a fi dorit s ascult istoria vieii pân la sfârît.

eti masochist?, m-a întrebat brbatul ei. Vrei s asculi vieile altora, ca s te amrti?

mai tii, poate c sunt!, îi spun eu râzând.

Dup ce au pltit, au coborât. Am coborât i eu, am îmbriat-o pe fat, am srutat-o i i-am spus brbatului ei s aib grij de ea i s o iubeasc, fiindc acea fptur are mrime de suflet.

nu doar simplu o iubesc, a rspuns acela cu gingie, ci este însi viaa mea!

116

Btut de vânt

Este diminea i nu am chef de treab. M-am sculat cu greutate din pat, mi-am fcut cafeaua, am but dou înghiituri, dar pân i aceasta îmi venea greu, nu tiam ce voiam. M-am îmbrcat fr chef, mi-am luat cafeaua i m-am urcat în taxi. Am trecut pe la portul Pireu, am continuat ctre strada Regelui Gheorghe, am cotit pe Bulevardul Lambraki i am continuat pe Bulevardul Pos-eidon. Pe înlimile Flisvou m-a oprit o doamn cam la 50 de ani.

Dup cum o vedeam, mi se prea c este foarte srac „Pe tine am s te duc fr bani oriunde ai merge”, am zis în sinea mea. Am oprit i doamna a intrat.

m ducei pân la Kalamaki?

-Da, v voi duce.

Dup puin m întreab:

pot s aprind o igar?

da, dar venii în fa

În regul!

Doamna a venit în fa, m-am întors spre ea i am privit-o. Avea fire de pr pe fa. Aa cum o priveam, mi-a venit s râd, îns m-am abinut. Am pornit, dar nu am mai dat drumul la ceasul taximetru.

nu dai drumul la ceas?, m întreab acea doamn

117

v voi duce fr bani, îi rspund tios.

Nu aveam chef de vorb, îns aceea avea, cci intrând pe strada Kalamaki, a început:

eu am crescut la orfelinat. Prinii mei au murit în accident, atunci când eram mic. Dac ai ti prin ce am trecut la Orfelinat!

Doamna îmi stârnise interesul.

prin ce ai trecut?, am întrebat-o eu.

patimile lui Hristos!

adic?

toi cei de acolo se purtau urât cu noi. Ne bteau, ne umileau, ne puneau s facem treburi multe i grele.

ce spunei, doamn? Acestea se petreceau în orfelinat?

da, iar la 16 ani m-au alungat de acolo.

i unde ai mers?

stteam pe drumuri, dormeam pe bnci... Am cunoscut apoi pe cineva, am rmas însrcinat i urma s ne cstorim, dar acela a murit într-un accident de motociclet, înainte de a nate.

Istoria se repet, copil orfan i aceasta!, am spus în sinea mea.

am nscut un biat. Voiau s mi-l ia, dar eu nu l-am dat. M-am dus s gsesc de lucru la acele birouri care-i gsesc... tii, nu?

da, tiu. i mai departe?

acolo m-a vzut cineva i i-am plcut, fiindc eram foarte frumoas i aveam i voce frumoas. M-a fcut cântrea i m obliga s fac vizite. Am obosit îns i la 40 de ani mi s-a stricat vocea. Atunci m-a fcut numai prostituat!

118

copilul îl aveai?

mi l-a crescut o vecin, pe care o plteam, desigur, îns, din cauza suprii, s-a tulburat mintea mea. Acela m-a dus atunci la Dafini, la spitalul de nebuni. îl tii, nu-i aa?

îl tiu.

ei, acolo m-a dus i m-a prsit. Acolo am stat cinci ani. Alt chinuial. Mi-au fcut multe electroocuri, mi-au dat multe pastile i multe altele mi-au fcut acolo înuntru... Ce s-i spun acum?

i cine te-a scos de acolo?

acea... medicii. S-au scârbit de mine i m-au scos.

de cât timp ai ieit?

-De un an de zile.

i unde locuieti?

unde gsesc.

copilul tu unde este?

m-a prsit de muli ani. A aflat ce fac i nu m vrea Pa, stai c am ajuns. Spuneai c m duci de-geaba, nu?

aa am spus.

hai, sntate!

Cum este omul btut de vânturi, fr familie, fr dragoste, fr Dumnezeu!

O mic greeal!

Îi întreb pe oamenii care intră în taxi dacă există dragoste. Cei mai mulți îmi răspund: Nu tiu. Eu cred că foarte rar există dragoste adevrat între oameni. Dragoste există numai atunci când în sufletul nostru este în viaa noastră locuiește Dumnezeu.

Vedem pe unii care sunt mereu bucuroși și fericiți și ne întrebăm cum se întâmplă aceasta. Dacă ne-ar răspunde la întrebare ei înșiși, ne-ar spune: Fericirea mi-a dăruit-o Dumnezeu! Căci cine altul ar putea să dăruie omului fericire adevrată? Sau care eveniment? Nunta? Nașterea unui copil? Cumpărarea unei case? Banul? Realizarea profesională? Dacă cele de mai sus dăruiesc fericirea, de ce atunci cea mai mult lume care le are nu este fericită?

Ani de zile am cutat în taxi oameni care să iubească. Să iubească orice: flori, psrile, animalele, natura, marea, vreun obiect de pre. Dar până astăzi nu am găsit mulți. Aceasta mă doare mult.

Voi povesti în continuare o istorisire a unei vieți, una din nenumratele pe care le-am auzit în taxi. Este vorba despre o fată care spune că iubete, chipurile.

120

Într-o dimineață a intrat în taxiul meu o fată care plângea. Avea vreo 28 de ani. Din interes am întrebat-o de ce plânge.

ce să vă spun, doamnă? Soul meu nu poate să mă ierte pentru o greeală mică.

cât de mică este greeala? Puteți să-mi spuneți?

uite, m-a prins cu un prieten de-al meu!

adică aveți relație cu un prieten de-al dumneavoastră?

da, și soul meu vrea să ne desprind. Nu se gândete nici la copilul nostru, nici la faptul că ne-am cstorit din dragoste și că el este primul bărbat al vieții mele. Am fost împreună de mici copii, îl iubesc și nu vreau să ne desprind. Însă el este încpânat și nu vrea să mă ierte. Nu este aceasta o nedreptate?

numai nedreptate? Foarte mare nedreptate! Soul tu te-ai înelat vreodată?

-Nu.

dacă tu l-ai fi prins cu alta, l-ai fi iertat?

acum nu vorbim despre mine, despre el vorbim.

da, aveți dreptate. Adică nu l-ai ierta pe soul tu, pe care spui că-l iubeti. Pe amantul tu îl iubeti?

da, îl iubesc!

desigur... De cât timp sunteți împreună?

de un an.

-i mritat?

de trei ani.

adic în al doilea an de csnicie ai bgat deja a treia persoan în viaa ta?

de ce? Este ceva ru? Nu fac toi la fel?

121

da, toi o fac, ai dreptate! De aceea toi sunt nefericii, toi sunt nebuni. Inima ai fcut-o cafenea, cci încap muli în ea. Fetio, ascult ce-i spun... Tu nu iubeti pe nimeni, nici pe tine însi, nici pe brbatul tu, nici pe copilul tu. Plângi nu pentru c vei pierde pe cel pe care, chipurile, îl iubeti, ci pentru c îi stric aranjamentul tu. Te-ai aranjat cu doi brbai; crezi c jocul e în mâna ta i te joci cum îi place. Uii c deasupra este Dumnezeu, Cruia nu-l place nedreptatea i desfrânarea i c mai devreme sau mai târziu le va scoate pe toate la suprafa?

ce Dumnezeu este Acesta, dac le descoper pe toate. Nu am nevoie de un astfel de Dumnezeu.

ai dreptate, fetia mea. Îi stric planurile, nu-i aa?

Aici m-a privit cu un aer de dezaprobare, plin de ironie, chiar de scârb, a putea spune.

Nivelele noastre nu aveau puncte comune...

Minuni ale Sfântului Nectarie

Vineri, ora 11 dimineaa. M aflu în zona Atenei. Urcam pe strada Mami, când m-a sunat un coleg, care se afla la aeroport.

rania, unde eti?

-Pe strada Mami.

urc la aeroport, cci este mult de lucru.

voi urca. îi mulumesc.

Am închis telefonul i m gândeam: ce bine dac a gsi un pasager ca s nu merg cu maina goal. Cum Urcam pe bulevardul Alexandrei, o doamn care inea un rucsac mi-a fcut semn cu mâna. Am oprit.

nu ai putea s m ducei la aeroport? -Sigur c pot. Pe tine te cutam, dulcea mea doamn! " Am coborât, am pus rucsacul în port-bagaj i am pornit. Doamna s-a aezat lâng mine.

ah, ce frumoase sunt icoanele tale!, îmi spune ea. da, fac parte din familia mea. Le ador!

i eu cred mult, mai ales îl iubesc pe Sfântul Nectarie.

vreo minune trebuie s v fi fcut, ca s credei într-însul, nu-i aa?

exact! Vrei s v spun?

123

trebuia s începei deja.

Aici doamna a râs.

am cancer, îmi spune brusc. Mi-au amputat amândoi sânii. Din ziua când m-am cstorit, m-am îmbolnăvit. Am czut într-o melancolie adânc.

de ce? Nu avei un so bun?

dimpotriv, soul meu este foarte bun, se îngrijete de mine foarte mult. i economic suntem foarte bine.

atunci de ce v-ai îmbolnăvit?

nu tiu! Deodat am czut într-o melancolie profund, fr motiv. O vecin mi-a spus c cineva trebuia s-mi fi fcut vrji. „Dar eu nu am vrjmai”, i-am spus eu. „Cred c i-a fcut Panaghioara, cci i-l dorea mult pe soul tu”.

Au trecut trei ani de la ziua cstoriei i a îmbolnăvirii mele, când am hotărât s-i spun mamei mele. Aceea, de îndat ce a aflat, m-a dus la un preot. Mi-a citit rugciune i mi-a spus s merg în Eghina, la Sfântul Nectarie. Eghina este foarte departe de insula mea. Îns soul meu insista s mergem. i astfel, toi trei am pornit spre Sfântul Nectarie.

Când am ajuns, dup ce ne-am închinat i ne-am rugat, am vrut s o vd pe egumen. Nu tiam de ce, dar voiam s o vd. I-am spus unei monahii i ne-a dus ea. Egumena ne-a primit cu mult cldur, de parc ne-ar fi ateptat. A scos din buzunarul ei un metanier, mi l-a dat i mi-a spus s-l port la mân. Deodat m-am ridicat i am spus:

s mergem la chilia Sfântului Nectarie, cci ne ateapt!

124

Am deschis ua i am ieit, îndreptându-m ctre chilia Sfântului. Egumena m-a întrebat:

tii unde se afl? Ai mai fost?

nu, dar m conduce Sfântul.

Am ajuns la chilia lui, am intrat înuntru, iar eu m-am aezat pe patul lui. Sfântul Nectarie sttea lâng mine i îmi vorbea, iar eu îi rspundeam.

vrei s-mi spui ce vorbeai?

nu, tot ce pot s-i spun este c îmi spunea s nu m tem i c m voi face bine. De atunci melancolia ce o simeam a plecat; în locul ei a intrat bucuria. Foarte curând am rmas însrcinat i am nscut un bieel, pe care l-am numit Nectarie. Pe parcurs am dobândit i o feti pe care am numit-o Maria, numele Maicii Domnului. Apoi m-am îmbolnăvit de cancer i, aa cum i-am spus, mi-au amputat ambii sânii. Sufeream mult, îns Sfântul Nectarie era mereu lâng mine. De atunci au trecut douzeci de ani. Niciodat nu l-am prsit pe Sfânt. în fiecare an, la praznicul su, suntem acolo. Credina mea s-a întrit atât de mult, încât acum nu m mai tem de nimic, orice mi s-ar întâmpla. Sunt pregtit s le înfrunt pe toate.

Vrând s-i probez credina, am fcut pe avocatul diavolului:

dac Dumnezeu îi ia unul din copii, ce vei face? Te vei împotrivi Lui? Se va împuina credina ta?

ascult, copiii mei sunt ai Lui. El mi i-a dat. Dacă îi vrea înapoi, s-i ia. M va durea mult, dar credina mea este nezdruclat, nimic nu o poate cltina.

eti sigur de ceea ce spui?

125

foarte sigur! Am vzut multe minuni în aceti 20 de ani. Cea pe care i-am povestit-o a fost prima cu Sfântul Nectarie. Au urmat foarte multe. Sfântul este mereu lâng mine, îl simt foarte aproape. i s nu crezi c nu-i iubesc pe copiii mei, fiindc i-am spus poate s-i ia. Cci ai Lui sunt, mie mi i-a dat doar s-i cresc. Dar m fleesc, fiindc i-am fcut nite copii foarte buni. Cu ajutorul Lui, desigur.

Sincer, m-am bucurat mult când am auzit acestea i am invidiat-o pe aceast femeie pentru credina ei.

126

Purici în paie!

Necredina femeilor a crescut foarte mult. Atâia ani în taxi, privirea mea v-a înspimântat. Atunci când încep o discuie frumoas cu una dintre voi i m gândesc „uite o femeie serioas, care cu siguran se respect pe ea însi i pe ceilali din jurul ei” deodat se întâmpl ceva i îmi schimb prerea. La fel s-a întâmplat i cu o doamn. În timp ce discutam foarte frumos, deodat sun mobilul ei:

da, pruncuorul meu, spune ea alintându-se. Sunt bine. Ei, da. Merg puin acas i apoi voi veni. Sruiri, te iubesc. Pa!

soul dumneavoastr, o întreb.

nu, rspunde ea cu un zâmbet viclean.

-Un al treilea?

ei, da, ceva de genul..., continu ea tot alintat.

este necesar, doamn, s avei amant?

toate au. Eu de ce s nu am?

acest tu i nu eu, ne-a distrus. Adic dac într-o zi toate acestea care au amant vor hotrî într-o bun zi s se înece, vei merge i dumneavoastr?

127

ei, acum o ducei la extreme. Nu am spus chiar aa!

ce spunei, doamn? De opt ani de zile caut o femeie care s se ocupe de casa ei, de soul ei, de copiii ei. Iar acestea pe care le-am gsit sunt numrate pe degetele unei mâini i mai sunt câteva.

ai vzut dac v-am spus c toate au? Cutai purici în paie!, îmi rspunse ea cu obrznicie.

128

întoarcere

o fat de 16 ani are o relaie cu un biat de 17 ani.

îns pân acum a cunoscut 107!

de ce faci aceasta, fetia mea?, am întrebat-o politicos.

i caraghioasa îmi rspunde trengrete:

nu spune proverbul: îneal pe brbatul tu i vrji snu-i faci?

i cine te-a învăț acest proverb?

mama mea i bunica mea.

la fel fac i ele?

da!

adic au i ele amant?

oho...! Mai întrebi dac au i ele?

bunicul tu i tatl tu nu tiu aceasta?

ei i tu, i-ai gsit acum... acetia dorm în opinci.

frumoas familie suntei, nu-i aa?

bineîneles!... Suntem foarte bine! A, dar nu v-am spus i partea amuzant a subiectului...

Fratele meu este homosexual... îi fur brbaii i ne certm pentru asta! Prpd se face...

Aceasta a fost cireaa de pe tort!...

ascult, fetia mea! Foarte devreme ai pornit s te joci cu brbaii. tii c cel care se joac cu focul la sfârît se arde?

129

-Adic?

ai spus puin mai devreme: îneal pe brbatul tu i vrji s nu-i faci. Nu ai spus aa?

da.

inimioara mea, eti fericit cu ceea ce faci?

nu tiu.

de vreme ce te îndoieti, înseamn c nu eti.

Mergi la coal?

da, merg.

îi place familia ta aa cum este?

-Nu!

ai vrea s ai o familie mai bun?

da, a vrea.

aadar, ca s dobândeti o familie mai bun, va trebui mai întâi s te îndrepi tu.

adic?

adic va trebui s încetezi de a mai umbla cu biei i s te ocupi de coal i de viitorul tu. i fiindc ai nevoie cu siguran de ajutor, ca s reueti ceea ce-i doreti, te voi trimite undeva, unde te vor ajuta mult. Vrei?

vreau, dar unde m vei trimite?

vom merge împreun acum. Vrei?

mergem.

Am mers la un duhovnic, cunoscut de-al meu. Au vorbit timp de un ceas; eu ateptam afar. Când a terminat, a venit lâng mine, m-a îmbrîiat i m-a srutat. i cu ochii în lacrimi, mi-a spus: „Îi mulumesc!” Din acea zi este mereu alturi de duhovnicul ei. Astzi este învtoare, cstorit i fericit.

130

antaj

Într-o noapte, la ora unu, într în taxi dou fetie, care nu aveau mai mult de 11 12 ani, dar care erau îmbrcate foarte modern, aproape goale. Una din ele s-a aezat în fa. Apoi au aflat prilej i m-au întrebat:

putem s fumm?

fumai?

fumm.

dar ce vârst avei?

eu am 12 ani, iar prietena mea 11 ani.

nu, nu putei s fumai.

ce spunei, doamn? Am crescut de mult timp!

avei 11 i 12 ani i suntei mari?

cu siguran!

Mi-a plăcut acest cu siguran.

prinii votri tiu aceasta?

doar mama mea, a răspuns una din ele.

i te las?

desigur.

prieteni avei?

prieteni s nu avem?! De vreme ce suntem mari...

adic ai făcut dragoste?

abia acuum?! , îmi răspunde cea de lâng mine.

131

mama ta tie aceasta?

tie!

-i ce i-a spus?

s fii atent s nu rmân însrnat.

e bun mama ta, nu-i aa? Evoluat!!!

dac poate, s fac i altfel... Are prieten i eu o acopr... Aa c, nu are încotro...

mda... Fetia mea, tii c ceea ce faci nu este bine?

i de ce nu este bine?

iubiica mea, acesta se numete antaj. Iar tu eti foarte mic, ca s-i începi viaa astfel, antajându-i mama. Desigur, ceea ce face mama ta nu este corect. Dar viaa, fetia mea, este foarte dur i te va plti cu aceeași moned. antaj faci? antaj vei gsi i tu. i tii ceva? antajul distruge suflete, distruge viei. De aceea, iubita mea, înceteaz ceea ce faci. Vrei s-i dau un sfat?

da, spune!

mâine s mergi la Biserica cu prietena ta, la Sfântul... i s-l gseti pe printele Gheorghe, ca s vorbeti cu el. S fii sigur c te va ajuta foarte mult. i vei distinge în cuorul tu cel mic i lipsit de experien ceea ce este corect i ceea ce este greit. De asemenea, te va înva vrednicia ierrii, vrednicia dragostei, a vieii frumoase. Ai îneles, fetia mea?

am îneles! Avei dreptate... mâine voi merge s-l gsesc pe acest preot. Avei cuvântul meu.

Fetiele i-au inut cuvântul. Au mers acolo unde le-am trimis i pân în ziua de azi merg regulat la printele lor duhovnicesc.

Cât de mult distrug pe copii pilda cea rea a prinilor i libertatea neînfrânat!

132

Fptur nepstoare

Era într-o Duminică diminea, când pe un drum strâmt am vzut 50 de metri mai jos o fat micându-i mâna cu putere i fcându-mi semn s opresc.

la Halkida, cât se poate de repede!, îmi spuse ea nervoas.

Am pornit. Nu au trecut nici 5 minute i o aud deodată c sun de la telefonul ei mobil i las următorul mesaj: „Felul în care te-ai purtat a fost oribil, aa cum faci de fiecare dată când m alungi. S nu îndrzneti s m mai deranjezi vreodată... Am terminat!”

Închide mobilul i-mi spune nervoas:

ai vzut, doamnă, ce pete cea care cedează mereu?

ce vrei s spunei?

ascultai, aadar, ca s înlezei: Am 37 de ani i am relaie cu acest brbat de cinci ani. Cinci ani de suferin i cedri, în care personalitatea mi-a fost clcat în picioare. Nici nu v închipuii cât noroi am mâncat. Am pierdut timp preios din viaa mea pentru un om care în cele din urmă s-a dovedit a fi de nimic. Acum o s-mi spunei: A trebuit s treac cinci ani ca s iau hotrârea de a ple-

ca? Dar, aa cum se spune, mai bine mai târziu, decât niciodat. Vedei, cele dulci i

133

frumoase au durat puin, iar apoi au început cele amare... Mai întâi am plecat de acas i am venit s locuiesc aici în Atena, împreun cu el. Mi-a fgduit c vom tri împreun pentru puin, dup care nu vom întârzia s ne cstorim. Ca s-i spun adevrul, primele trei luni au fost foarte bune, am gsit i de lucru. Îns era atât de gelos, încât m-a oprit spunând c nu e nevoie s lucrez i c locul meu este acas, ca s am grij de el. În cele din urm s-a dovedit c voia o roab, o infirmier permanent, o femeie robot, pe care s-i descarce nervii, cu toate consecinele ce urmau. Toate acestea au fost începutul sfârîtului, care îns nu a venit pân astzi.

Aceste dou ultime cuvinte le-a spus foarte tare i silabic. Zâmbind, a continuat:

m înela foarte des. Ieea mereu, spunând c merge cu prietenii si. Dar o! ce ironie tragic îl sunau la telefon prietenii lui i-l cutau. În timpul nopii suna telefonul de foarte multe ori i când auzeau vocea mea, închideau. Dar atunci când ridica el telefonul, rspundeau, iar pe mine m trimitea sub diferite pretexte în alt camer, ca s poat vorbi în linite. De fiecare dat când cunotea o femeie, m alunga din cas cu fora, ca s vin aceea, de care era îndrgostit, aa cum spunea. Aceasta inea 10 15 zile. Apoi venea i m cuta plângând i rugându-m s m întorc. Nu m întrebai de câte ori s-a petrecut scena aceasta. Nu vreau s-mi amintesc.

O ascultam, dar nu tiam ce s gândesc i cum s o caracterizez, victim sau animal? De parc mi-ar fi citit gândul, a continuat s-mi spun:

ajunsesem un animal docil în mâinile lui, care nu putea s se împotriveasc, ci primea orice i se spunea, orice ar fi fcut. i pentru toate acestea este de vin

134

iubirea, aa cum spune i un cântec. Iubirea este oarb; m-a orbit i pe mine i mi-am pierdut stpânirea asupra mea, demnitatea mea, voina mea. Îns acum câteva ore paharul s-a umplut. M înjura i îmi spunea iari s plec din cas. Iar când l-am întrebat: Din nou începi aceleai?, mi-a rspuns: i-am spus cmi-e scârb de tine. Te vreau numai atunci când nu am ceva mai bun. Hai, acum pleac! Car-te de aici! Mi-a pus în aceast pung de naylon dou-trei haine de-ale mele, le-a aruncat pe holul blocului i m-a împins i pe mine afar, trântindu-mi ua în nas. Nu mi-a dat toate lucrurile mele, deoarece crede c m voi întoarce din nou. S-a ancorat de mine, fiindc niciuna nu-l suport mai mult de 15 zile. Sunt singura proast care îi rabd caracterul imoral. Îns de aceast dat sunt hotrât s nu m mai întorc. Aceast relaie s-a terminat. De altfel, întreineam o relaie care în esen era moart. Mcar s m fi împotrivit de prima dat, când am simit c m înjosete i îmi arunc cu noroi. Ce bine ar fi fost...

ceva îmi spune înluntrul meu c atunci când te va cuta, te vei întoarce la el.

imposibil!

Am vrut s o întrât, ca s nu se mai întoarc la acela.

facem pariu c de îndat ce îl vei vedea, vei ceda i îl vei urma?

imposibil aa ceva! Nu m mai întorc niciodat!

bine. Facem pariu?

facem!

Nu au trecut 10 zile i m sun, zicându-mi foarte jenat: M-am întors la el!

Îi merii soarta, fetio!, mi-am zis în sinea mea. Dar, oare, pentru starea ei este de vin numai ea?

135

Cine merit florile?

Primesc apel de la Centrul de Taxi pentru a merge la aeroport. Este ora 5 dimineaa, când îmi încep schimbul. În taxi urc o doamnă în vârst. La aeroport, îmi spune. Înc nu m-am trezit bine i de aceea pe tot parcursul cursei am rmas tcute. Am ajuns la destinaie i apoi am intrat în rând cu celelalte taxiuri, care ateptau pentru pasageri.

A venit i rândul meu; un domn cu o valiz i un uria buchet de orhidee s-a apropiat de main. Am pus valiza în port-bagaj, iar buchetul pe bancheta din spate. El s-a aezat lâng mine.

bun seara! Unde mergem?

Mi-a spus destinaia i am pornit. Distana era lung i, ca de obicei, am început discua.

-Acolo locuii?

nu, nu... acolo locuiete o prieten de-a mea, îmi rspunde el ovielnic.

prietena dumneavoastr sau fiica?

M privete i apoi zâmbete. Cu curaj, eu continui:

florile de unde le-ai adus?

din Singapore.

136

a, de acolo venii?

da, sunt cpitan i sunt plecat din Grecia de 8 luni.

Îmi imaginez ce bucurie va simi când v vede! Iari a zâmbit. Atunci m-am întors ctre el i l-am privit. Privirea mi-a czut pe mâinile lui i am vzut c purta verighet.

suntei cstorit?

da, îmi rspunse tios.

avei copii?

am doi.

avei i amant?

am i dintr-asta.

nu v înlegeai bine cu soia?

ne înlegem bine, chiar foarte bine.

atunci de ce mai vrei i amant?

ei, cea strin este altfel..., îmi rspunde zâmbind.

aceea este i ea cstorit?

-Da.

a, foarte frumos! Aadar, avei doi copii, soia dumneavoastr este foarte bun, mam bun, soie

137

bun i totui ceva v lipsete, de avei o relaie paralel.

nu, nu-mi lipsete nimic.

atunci de ce o facei?

nu tiu.

suntei cumva nebun?

nu, îmi rspunde râzând.

În sfârît, mergem mai departe. Aadar, soia dumneavoastr v ofer toate acestea, pe care chiar dumneavoastr le recunoatei. Dumneavoastr ce îi oferii?

ceea ce trebuie, banii. Nimic nu-i lipsete!

i credei c aceasta este de ajuns? C toate sunt completate de bani? Completeaz banul lipsa dumneavoastr, o îmbriare plin de iubire, o mângâiere, o srutare, compania din timpul nopilor, când nu va putea dormi, pentru c un copil este bolnav... o noapte dulce, când v vrea s fii lâng ea. Toate acestea sunt înlocuite de bani? Pân la urm, atât de multe înlocuiesc banii i eu nu am aflat în toi aceti ani?

Domnul nu vorbea. Îns eu am continuat:

pot s v întreb ceva?

întrebai-m orice dorii.

În toi aceti ani de când suntei cstorit, de câte ori ai luat-o de mân s o ducei într-o plimbare romantic, s o ducei într-un local inimos, s o inei de mân, s o privii în ochi, s-i spunei cât de mult o iubii, s-i mulumii pentru cei doi îngerai pe care vi i-a druit, s-i spunei cât de mult v lipsete atunci când suntei departe de ea? Câi ani sunt de când nu i-ai mai spus acestea?

M privea pierdut. Am spus i multe altele. La un moment dat l-am întreat:

v-ai îmbolnvit vreodat?

-Da.

i cine a stat lâng dumneavoastr când erai bolnav?

soia mea, a rspuns gânditor.

atunci spunei-mi: Cine merit aceste flori?

v rog, oprii i tragei pe dreapta!

Am tras pe dreapta i am oprit. M gândeam: Domnul s-a înfuriat i vrea s coboare. Dar m înelam, cci el mi-a spus:

138

tii ceva? M-ai problematizat foarte mult. V ascult de atâta timp vorbindu-mi cu mult delicatee despre greelile mele i m-ai fcut s simt multe remucii. Da, avei dreptate! Am lipsit-o pe soia mea de toate acestea i totui le merit!

Privirea nu îi era îndreptat spre mine, ci privea undeva în gol. L-am lsat s viseze cu ochii deschii.

v rog, întoarcei maina! îmi spuse brusc. Sunt un ticlos, un ticlos..., spunea el monologând.

Am fcut precum mi-a spus.

pot s aprind o igar?

putei i dou, îi rspund zâmbind.

La întoarcere nu am vorbit deloc. Acela fuma în continuu. Ajungând la casa lui, mi-a mulumit mult pentru discuie i atunci am vzut c din ochii si curgea o lacrim. Când a coborât, mi-a spus:

ateptai puin!

A coborât i a sunat suneria casei. În poart a ieit o doamn frumoas, nobil i foarte simpl. Acela a îmbriat-o cu mult tandree, a srutat-o i i-a oferit florile.

Când s-a apropiat de mine, ca s-mi plteasc, mi-a spus:

aceast bucurie mare ie i-o datorez! M-ai salvat!

Îi mulumesc!

Am plecat emoionat. Inima îmi era plin de fericire.

„Dumnezeul meu, îi mulumesc!”, am optit.

139

Cu rugciune i dragoste

În taxi au intrat nenumrate mii de oameni în cei 10 ani cât am lucrat. Nenumrate cupluri de tineri cstorii. Am observat urmatorul lucru: soul st de obicei în fa, iar soia în spate. Când intr în taxi, prima mea întrebare este: unde mergem? Iar a doua: suntei cstorii? Dac rspund da, atunci îl întreb pe so: „De ce nu v-ai aezat în spate, împreun cu soia dvs.? Puini recunosc aceasta ca fiind corect. Îns de îndat ce îmi spun c am dreptate, opresc ca s mearg domnul în spate. Atunci discuia noastr devine plcute i frumoas. Alii îmi spun: „Of, de atâia ani o am pe capul meu. Nu-i nimic, dac st în spate puin”. Cât de mult greesc aceti oameni!

Urmrii urmatorul dialog dintre doi soi:

Domnul s-a aezat în fa, iar doamna în spate. Ca vârst era de 40 de ani domnul, iar doamna cam la 30-35 ani, care era mult mai frumoas decât el.

începe doamna:

eu nu mai pot suporta. Trebuie s se termine odat. Nu se poate ca eu s am toate cheltuielile copiilor, iar tu s dai salariul tu prietenei tale. Dac vrei s continui aceast situaie, strânge-i lucrurile i pleac din cas!

140

taci din gur, cci ai spus multe! Banii mei îi cheltuiesc unde îmi place mie. Comand s faci la buzunarul tu. Aceasta este mai deteapt decât tine. Dac poi, fii i tu ca ea, ca s-mi cheltui banii mei.

Purtarea acelui domn era atât de urât, încât am vzut c nu exista vreo punte de înelegere. Femeia plângea în spate.

te rog, îi spune aceea, avem doi copii i de aceti bani îi lipseti pe copiii notri!

i-am spus: înfund-i gura! Ca s nu-i trag vreuna!

Când am auzit aceste cuvinte, am aprins avaria i am tras pe dreapta.

v rog s coborâi! Nu suport astfel de purtare!

nu, nu coborâm. Ne vei duce acolo unde i-am spus, îmi spune cu mult tupeu brbatul,

domnule, ca s v duc la destinaia dumneavoastr, vreau mai întâi s cerei iertare de la soia dumneavoastr. Cci purtarea dumneavoastr nu este altceva decât una lipsit de brbie. Brbaii, domnule, care respect pantalonii pe care-i poart, tiu s-i respecte i familia i nu o trdeaz pentru plcerea unei clipe. Ai îneles?

Acel domn îns a continuat cu aceeai bdrnie:

hai, ia-o din loc!

domnule, nu voi porni, dac nu vei cere iertare de la soia dumneavoastr.

drept cine m iei, mscrizi, ca s cer iertare?

foarte bine, domnule! Coborâi din main!

Atunci se întoarce spre soia lui i-i spune:

vezi ce faci cu prostiile tale?

141

eu fac prostii sau tu?

hai, doamn, pornete maina, cci am întârziat.

nu am auzit s v cerei iertare, ca s pornesc...

ateapt, femeie nebun, pân cer eu iertare! Apoi se întoarce ctre soia lui i-i zice:

coboar, proasto, s plecm! Femeia asta-i nebun! Nu voiam s m cert cu ei i de aceea i-am lsat s coboare. Pe când cobora, i-am spus aceia:

s se bucure mama ta c te-a nscut, voinicule! Îns pe ascuns i-am dat soiei lui cartea mea de vizit. Peste puine zile m-a sunat aceea ca s-mi spun c lucrurile s-au înrutit. Am mers la ea acas i am gsit-o plângând. Soul îi ceruse s se despart. i în timp ce vorbeam cu ea, iat c vine i

acela! De îndat ce m-a vzut, i-a amintit de mine i m-a alungat vrând-nevrând. Îns eu nu am încetat s merg la ei acas i s o ajut pe Elena, soia lui, sftuindu-o s fac rbdare i s nu se despart. Am convins-o ca purtarea ei fa de el s fie mai dulce i mai drgstoas. i în același timp s o roage pe Maica Domnului: „Maica Domnului, i eu sunt copilul tu, s nu m prseti! Ajut-m, ca s nu se dezbine familia mea!”.

Elena m-a ascultat i fcea exact tot ceea ce-i spuneam. Încet-încet soul ei a început s fie mai linitit în purtarea fa de ea i de copiii lor. Venise timpul s se petreac o întâlnire întâmpltoare, chipurile, ca s-i vorbesc i aceuia. Cu Elena m înelesesem ca la o ieire de-a lor s trec cu taxiul prin faa casei lor. Aa s-a i petrecut. Îns atunci când m-a vzut, soul ei a pit un oc.

femeie nebun, îmi spune, iari tu înaintea mea?!

142

munte cu munte se mai întâlnesc, îi spun eu cu mult dulcea în vorb. Uite, dac m cinsteti cu o cafea acum, te duc unde vrei fr bani. Faci cinste?

da, da!, sare soia lui i spune.

Dup ce se gândete bine, brbatul acela spune:

bine, hai s mergem!

Am mers la o cafenea i în timp ce beam cafeaua, am vorbit. Ne-am îneles pân la urm i am devenit prieteni. Dup ce ne-am împrietenit, m-am strduit ca încet-încet s-l fac s renune la relaia extraconjugal. i, cu darul lui Hristos, am reuit. Am reuit cu mult rugciune i mult dragoste. Fr acestea dou, nu poi dobândi rezultatul dorit.

într-o sear, pe când mâncam la ei acas, el îmi spune:

taximetristo, te accept. Nimeni nu a reuit pân astzi s-mi schimbe viaa. Muli au încercat, îns în zadar. Tu cum ai reuit?

nu am reuit eu, ci Acela pe Care-L iubesc, Hristosul meu!

Ppui goale

Am transportat odat trei tinere prietene. în discuia noastr am pus i întrebarea:

avei relaie cu cineva?

-Nu.

de ce?

fiindc nu exist brbai.

brbai exist, îns voi ce cerei de la ei, tii?

sigur c tim. Vrem s îndeplineasc câteva condiii.

care sunt...

ei, s aib un serviciu bun i sigur, s aib maina lui i s aib i cas.

de vacan?

nu ne-ar strica.

nimic altceva?

ei, s fie i biat bun, s nu fie mmos.

adic s v asculte pe voi?

exact.

puine cerei! Voi ce le vei oferi?

frumuseea noastr? Nu este de ajuns?

nu ar fi mai bine s cutai dragoste i s v nevoii s le câtigai pe celelalte?

144

ce spui, surioar? Vezi s nu m nevoiesc ca s câtig toate astea! Le vreau de-a gata! lucrai?

desigur. Îns toi banii nostri îi vrem pentru noi, pentru cheltuielile noastre personale.

a, desigur!, le rspund pe un ton ironic.

i dragostea vine pe locul doi?

nu, desigur, ci vrem s ne i iubeasc.

a, acela s v iubeasc, iar voi s nu iubii.

dac are toate acestea, îl voi iubi i eu.

foarte frumos v începei viaa. S fii sigure de eecul vostru!

de ce?

fiindc suntei goale pe dinluntrul vostru... Suntei ppui goale.

foarte bine facem! Cui îi place de noi...

foarte bine, fetelor! Îns nu vei plcea nimnui cu aceast minte pe care o purtai.

atâta pagub!, îmi spun ele râzând, în timp ce coborau.

Iar eu m gândeam: Ce poi s atepi de la copii care au crescut fr principii, fr idealuri înalte, fr Dumnezeu?

Cine este de vin?

Luni dimineaa m aflu în zona Alimou. Se urc în main o doamn în jur la 70 de ani, care îns se inea foarte bine. Îns era foarte serioas; se vedea c nu are chef s vorbeasc cu o taximetrist. Dar eu aveam alt dispoziie.

îmi plac doamnele, îi spun, care sunt nobile i dulci, precum dumneavoastr.

îi mulumesc mult, îmi rspunse aceea cu dulcea în glas.

A, bine ai venit!, am spus în sinea mea. Este cu puțin s-mi fi scpat tu?"

aa cum v vd, cred c trebuie s avei o familie foarte frumoas.

slav lui Dumnezeu! Da, am o familie bun, copii buni i am avut i un so foarte bun.

a murit soul?

da, acum cinci ani.

câi copii avei?

doi, un biat i o fat.

nepoi?

-ase.

bravo, felicitri! Fiul dumneavoastr cu ce se ocup?

este director la Minister...

fata lucreaz?

nu, îi crete copiii. Soul ei cu ce se ocup?

este om de afaceri.

a, suntei foarte bine!

da, slav lui Dumnezeu!

nepoii ce vârste au?

Mi-a rspuns.

s avei grij de ei, pentru c societatea noastr s-a stricat.

ah, avei dreptate. i fiul meu se nelinitete pentru copii. Pe prima lui fiic o supravegheaz foarte mult, discret, desigur. O sun s vad la ce or a plecat de la coal, la ce or a mers la meditaii, la ce or a terminat, la ce or a mers la ora de englez, la ce or a mers la ora de francez, la ce or a terminat. Acelai lucru,

desigur, îl face i fiica mea. într-o zi am întrebat-o pe nepoica mea despre prietenele ei. Mi-a spus c toate sunt bune. Îns eu am întrebat-o despre una, fiindc ceva nu mi-a plăcut în comportarea ei, în îmbrăcmintea ei, în general ceva nu mergea bine. i-mi spune: „Ai dreptate, bunico! Ioana a făcut opt avorturi”. „ce a făcut? Opt avorturi? Mama ei tie?” „Ei, i tu, bunic... De unde s tie?” Voiam s tiu, fata mea, care medic a bgat-o în chirurgie pe această copil i nu a luat-o s-i vorbeasc, s o fac s înțeleag crima pe care o face. Aceast feti la cei 30 de ani ai ei se va simi ca o btrân, de vreme ce toate le-a trit, nu va mai avea poft de via.

147

avei dreptate, doamn! Îns m întreb, cine este de vin? Ea sau prinii ei?

cu siguran c prinii ei. Astfel de prini au nevoie de mult btaie, deoarece aduc copii pe lume i îi las s creasc singuri, de parc ar fi orfani. Dumneavoastr. care lucrai pe taxi, cu siguran vedei i auzii multe, nu-i aa?

din nefericire, dulcea mea doamn, i vd, i aud multe care m îndurereaz. Îns ceea ce m îndurereaz cel mai mult este durerea i singurtatea copiilor. A vrea s am o baghet magic, ca s-i scap pe copii de durere. Atunci a fi fericit.

148

M-ai ucis, tat!

V voi povesti un caz, ca s vedei cât ru poate aduce alipirea de ban. Aceasta s-a întâmplat într-o ar strin. S-ar fi putut sau se poate petrece i în ara noastr. Aceasta mi-a povestit-o o femeie care a trit-o.

Conducând pe un bulevard mare, în faa ei a avut loc un accident, în care s-a rnit grav un tânăr. Cu ajutorul unor oameni, l-au pus pe tânăr în maina ei, care avea înjur de 20 de ani, ca s-l transporte la spital.

Tânărul avea hemoragie, de aceea doamna s-a grbit s ajung la spital cât mai repede. Asistenii l-au luat înuntru. A intrat i doamna ca s afle cine era i s-i întiineze pe rudele lui. Medicii de gard au hotrât c trebuia s intre de urgen în operaie. L-au întiinat pe chirurg, îns acela cerea, ca s-l opereze, 1.000 de dolari. l-au spus doamnei, îns doamna i-a spus ce s-a întâmplat i c ea nu-l cunoate pe tânăr. Au explicat chirurgului cum stau lucrurile, dar acela a rmas neînduplecat; cerea banii. Femeia vzând pe tânăr c murea încet, le-a spus: „începei s-l salvai i eu v voi aduce banii”.

Doamna într-adevr a adus banii i abia atunci a venit chirurgul. Dar ce surpriz dureroas i-a rezervat în acea noapte iubirea lui de bani!

Când l-a vzut pe acel tânăr, a rmas încremenit, s-a înglbenit, s-a albit, aluat culoarea mortului. Cade peste tânăr, urlând de durere: „Copilul meu!!!”. Iar fiul lui i-a spus ultimele cuvinte: „M-ai ucis, tat!” Dup care a murit.

Doamna, cutremurat de cele întâmplte, a aruncat banii în faa tatului uciga, zicându-i: „la-i, ca s-i înmormântezi copilul!” Acela era singurul lui copil.

Aceasta face banul, doamnelor i domnilor: ucide oameni, ucide suflete...

Mi-a lipsit dragostea!

Este ora dou dup-amiaz i m aflu la Kaminia. O doamn i o tânăr m opresc.
unde mergei?

glifada!

Fata s-a aezat în fa, iar doamna în spate. Strzile erau arhipline.

pot s fumez?, m-a întrebat fata

Am privit-o i am îneles c avea nevoie foarte mare s fumeze.

poi, fetia mea!

mam, d-mi igrile!

Aceea i le-a dat. Cu coada ochiului am vzut c mâinile fetei tremurau.

de ce tremuri? Ai nevoie atât de mult de igar?

da, dar ce bine ar fi fost s fie numai aceasta!

ce altceva este?

mai bine las-o moart! Tu nu tii din astea!
cum i-ai dat seama c nu tiu din astea?
se vede dup fa c eti din aluatul cel bun.

151

a, acum mi-ai stârnit curiozitatea s aflu. Aadar, ppuica mea, cltoria noastr este lung, iar eu sunt foarte bine dispus s te ascult...

Au urmat destule minute de tcere. Cu coada ochiului îi urmream fiecare micare. Micrile ei erau nervoase. M strduiam s-mi dau seama ce poate avea acea fat. Mi-a venit în gând c ar putea s ia narcotice de aceea tremura i îi lipsea doza. Am privit-o în oglind pe mama ei i am vzut c aceea privea cu nepsare pe geam. Ambele m-au problematizat mult. Am hotrât s sparg tcerea.

aadar, ppuica mea, atept...

Aceea i-a întors privirea spre mine i, dup ce m-a privit destul vreme, a început s-i dezlege limba.

sunt dependent de droguri, mi-a spus brusc tânra.

i îndat mi-a artat mâinile.

privete cum îmi tremur mâinile! Am întârziat s-mi iau doza i am început s tremur. Peste puin va începe durerea... De aceea conducei mai repede, v rog!

de ce, inimioara mea, iei narcotice?

spunei-mi un motiv pentru care s nu iau... Când toate în jurul nostru sunt nite ruine, totul înjur este minciun, când prinilor nu le pas de noi, când în sufletul nostru s-a cuibrit durerea i singurtatea... Ceea ce facem toi câi suntem dependenți de droguri este un strigt de dezndejde, este un strigt puternic ctre prinii nostri: Ascultai-ne!!!

fetia mea, toate acestea sunt foarte corecte. Îns tu suferi mai mult decât toi, fiindc ai respingerea societii, respingerea din partea prietenilor. De aceea

152

rutatea i durerea ta cresc tot mai mult. Iar rezultatul este c îi distrugi viitorul i te îndrepi cu precizie matematic spre moarte!

tii, m-a crescut bunica mea, pe care o iubeam mult. Îns ea a murit i moartea ei a fost i moartea mea.

dup moartea bunicii ai început s iei narcotice?

nu, luam de mai înainte, dar luam doar hai.

i acesta de ce-l luai?

nu tiu.

nu se poate s nu tii. Eu, în spatele tuturor acestora, disting o fat foarte bun i dinamic. Ce anume te-a încovoiat atât de mult, încât nu ai putut suporta?

mi-a lipsit dragostea i interesul prinilor mei! Am privit din nou în oglind pe mama ei. Aceeai poziie, privea pe geam nepstoare. Din acea clip am nceput s o urmresc încontinuu. Voiam s vd o oare care împotrivire la spusele copilului ei. Fata fuma igar dup igar.

de unde iei bani, ca s-i iei doza ta?

bunica mea mi-a lsat o oarecare avere.

adic ce i-a lsat?

mi-a lsat câteva milioane bani ghea, mi-a lsat i case, un teren mare... cam atât.

destul de multe pentru o fat de 23 de ani. i-a asigurat, aadar, viitorul. Iar tu în loc s tai haiul, ai czut în droguri i mai puternice. De ce nu te-ai îngrijit s gseti un biat bun cu care s te cstoreti i s faci familie? i s dai copiilor ti ceea ce i-a lipsit ie. S le dai dragoste, afeciune, gingie. De ce nu ai fcut aceasta?

153

Este mai uor drumul pe care l-ai ales? Cci, din câte am auzit, este greu s te întorci de pe acest drum.

tiu. În stadiul în care am ajuns atept moartea, nu mai exist întoarcere!

inimioara mea, eti foarte mic, lupt-te! Iar dac ai nevoie, sunt aici, ca s te ajut. Te rog, fetia mea, las-msteajut!

ai venit târziu în calea mea!!!

Durerile între timp începuser i a început s plâng. Am privit-o pe mama ei; privea nepstoare în aceeai poziie. Plânsul copilei care pân atunci fusese linitit, a devenit un urlet. M-a durut mult pentru acest copil. „Dumnezeul meu, ajut acest copil!”.

doamn, mutai-v puin mai la stânga! i-am spus mamei ei.

Fr s vorbeasc ceva, s-a mutat în spatele meu.

fetia mea, las scaunul pe spate i întinde-te!

Din cauza durerilor se fcuse ghem pe banchet. Am aprins avaria i apsând continuu pe claxon, am început s gonesc ca o nebun pe oseaua de lâng mare. În același timp m uitam i la mama ei. Dar aceea rmânea neschimbat, privea nepstoare afar pe geam... Atunci nu am mai rbdar i i-am spus:

nu v doare pentru copilul dumneavoastr care sufer?

Nici un rspuns! Atunci îmi spune fata printre urletele ei:

nu o intereseaz pe ea. I-a psat vreodat de mine? M-a iubit vreodat? De la trei ani m-a trimis la bunica s m creasc aceea. De ce m-a nscut aceast nebun, nu tiu. Hai, ca s nu spun acum vreun cuvânt greu! Are

154

noroc c m ruinez de dumneavoastr, altfel i-a fi dat la iveal toate murdriile ei. Ah, nu mai pot! Mergei mai repede! Mor!!! Mai repede... mai repede... mai repede!!!

Pentru prima oară vedeam ce fel de dureri provoacă în trup narcoticele.

Am ajuns la Glifada. Au coborât amândoi. Cu mult greutate mi-am continuat munca în ziua aceea. Inima mi se zdrobise în buci din pricina martiriului acelei copile. I dacă ar fi fost numai ea!

La Spitalul Sotiria

Într-o luni dimineață am avut o criză de respirație.

În acea vreme o găzduiam pe sora mea. Simind că nu puteam să respir și văzând înaintea mea moartea, am strigat-o:

Maria, Maria! Mor... chemă salvarea!

S-a sculat îngrozit din pat și văzând cât de greu respiram, a chemat salvarea. Salvarea a venit, iar eu am cerut să-mi pun tubul de oxigen. De îndată ce mi-am revenit, le-am spus:

sunt în regulă. V mulumesc. Putei să pleci... la spital nu vreau să merg.

Mi-au cerut să semnez, ca să nu aibă aceia responsabilitatea. Am semnat și aceia au plecat. Însă după o oră m-a apucat din nou criza. Am sunat-o pe prietena mea și i-am spus să se pregătească să mergem la spitalul Sotiria, unde lucra o altă prietenă. Aceea m-a dus la Directorul General al spitalului să mă consulte. Acela, de îndată ce m-a consultat, m-a trimis la ambulatorul din exterior. Acolo mi-au spus că starea era gravă și că trebuia să mă internez.

156

Am privit-o pe prietena mea în ochi. Îndată mi-a venit în minte Stareul Porfirie.

gheronda, te rog, împreună vom intra și împreună vom ieși de aici.

și într-o fracțiune de secundă am simțit mireasma lui!

M-au dus în salon. Prima mea mișcare a fost să scot din portofel fotografia Stareului și să o sprijin de o sticlă de plastic. Fata care era pe patul alăturat mi s-a spus că suferea de tuberculoză. La auzul cuvântului tuberculoză n-am mâhnit, deoarece fata avea numai 22 de ani. Când în ziua următoare a venit directorul clinicii cu comisia de medici, pentru vizită și pentru informarea bolnavilor, s-a oprit în ușă și a întrebat:

ce atmosferă dulce este aici înăuntru!

Atunci eu mi-am scos masca de oxigen, am luat fotografia Stareului Porfirie și i-am spus: doctore, priviți! Acest Stare este aici!

Directorul s-a întors să mă privească, iar apoi i-a întrebat pe medici: când a venit?

ieri a venit cu o problemă serioasă de respirație, i-a răspuns o doamnă pe nume Fotinia.

El s-a întors din nou spre mine și mi-a spus:

bine-bine, puneți-vă masca! M-am convins.

A venit ziua de miercuri. După-amiază, precum în fiecare zi, a venit echipa de infirmieri. Am mers la acea fată, Marina pe nume, și mi s-a schimbat.

Ca s înlegei îns ce s-a întâmplat, vom lua evenimentele de la început.

Aadar, Marina avea tuberculoz. Medicii i-au pus un furtuna în plmân, ca s trag lichidul ce se adunase acolo. Dup puine zile i-au scos acel furtuna i i-au cusut acel loc. Îns custura s-a spart i în acel loc a început s se mreasc deschiztura i s devin o ran. Infirmiera a strigat pe doctori. Aceea, de îndat ce a vzut, a spus: „Diminea s nu mâncai, ca s intrai la chirurgie”. Marina, auzind c va intra din nou la chirurgie a început s plâng. Am încercat s o mângâi, dar era cu neputin. Frica morii o cuprinsese. „tiu c voi muri, tiu!”

Îi ridica pijamaua i vzând slbiciunea trupului ei, spunea: „Vedei moartea? Numai oasele mi-au mai rmas!”

M-a durut mult pentru aceast fat de 22 de ani! Fr s m gândesc prea mult, am început s m rog fierbinte Stareului Porfirie, cerându-i s o vindece pe fat, iar pe mine putea s nu m vindece. i dac a venit ceasul morii, s-i spun lui Dumnezeu s m ia pe mine, iar nu pe Marina, cci era înc un copil. Îl imploram, zicându-i: „Gheronda, fie-i mil de ea!” Atunci i-am spus Marinei:

marina, te rog, înceteaz s mai plângi! Stareul Porfirie te va face bine i nu vei intra la chirurgie. Pân diminea rana se va închide. Te rog, înceteaz s mai plângi!

Marina m privea neîncreztoare. Ceilali, bolnavi i sntoi, îi spuneau Marinei:

las-o, Marina, cci este bolnav! Este o nebun, nu o lua în seam!

Eu nu am rspuns, ci am lsat pe Dumnezeu s vorbeasc. În salon aveam i dou btrâne care erau foarte grav bolnave. Medicii au spus rudelor lor s rmân

158

cineva lâng ele, cci nu mai aveau mult de trit. Mi-a fost mil de ele. Cci nu se spovediser, nici nu se împtiser. Din nou l-am rugat pe Stareul meu Porfirie, s-L roage pe Dumnezeu s le dea vreme de pocin. i Dumnezeu l-a ascultat pe Stareul meu i le-a dat. Le-am spus rudelor lor: „Dormii, cci Dumnezeu le-a dat vreme de pocin”. Atunci s-au convins c eram nebun i nu mi-au dat nicio atenie.

Încet-încet noaptea a început s-i strâng voalul i s fie urmat de zorii zilei. Btrânele erau vii! S-au mirat cu toii i se întrebau ce s-a întâmplat de le-a revenit vioiciunea. Desigur, nu au crezut c Dumnezeu le dduse vreme de pocin. Am rugat pe rudele lor s aduc un preot, s le spovedeasc i s le împteasc, nu au fcut-o. Spuneau c medicii fac minuni. Nu am putut s-i conving.

La ora 7 dimineaa medicii au venit s o ia pe Marina so duc la chirurgie. Chirurgul a scos pansamentele, ca s vad rana, dar a vzut c rana era vindecata! atunci se întoarce ctre doctori i îi spune mânios: De ce m-ai adus aici dis-de-dimineea, de vreme ce rana este închis?

i a plecat furios. Doctoria Fotini a rmas uitându-se la mine. O priveam i eu.

vrei s m întrebi ceva?, îi spun.

da, ieri când am văzut rana, era mare. Cum este cu puțin să se închid într-o noapte? Ce se întâmplă?

Fotinula, de ce te miri numai pentru închiderea rănii și nu te miri pentru acea mireasmă pe care au simț-o cu toții, atunci când ai intrat în salon? De ce nu vrei să crezi că acest Stare este aici? Acest Stare

159

este Sfânt. Este unul dintre ultimii sfinți din vremea noastră, precum Stareul Paisie, Stareul Iacov... Ceea ce este cu neputință la oameni, este cu puțin la Dumnezeu. Greșesc cumva?

Ea însă nu a vorbit, ci a plecat. La fel au făcut și ceilalți din salon, adică au tăcut și au pus capul în jos. Din nefericire, puțină noastră credință și egoismul nu ne lasă să simțim existența lui Dumnezeu.

Marina s-a vindecat; a ieșit după zece zile din spital. La fel și bătrânele au ieșit după zece zile. Dumnezeu pentru încă o dată i-a făcut simț prezența.

Lipsea esențialul!

Este după-amiază și trecând pe la biserica Sfântului Fanurie drăpetsonas, am luat în taxi pe o doamnă.

Într-o clipă în mână o tavă.

faceți plăcinta Sfântului Fanurie?, am întrebat-o eu.

da, vrei să vă dau puțin?

da, după ce-mi vei spune și motivul pentru care o faceți, că să vă urez și eu.

am gădit-o pentru fiica mea, că să treacă la Universitate.

-A trecut?

sigur că da, Sfântul Fanurie a făcut o minune.

Într-o minune, care să vă întărească credința în Dumnezeu.

aveți dreptate, ne-am îndepărtat de Dumnezeu și preoții noștri cu cele pe care le fac ne alungă din Biserică

ascultai, doamna mea, nu putem să cunoaștem unde este adevărul și unde minciuna în acestea care se spun. De aceea să nu dăm importanță la cele pe care le auzim și să mergem la biserică, căci acolo îl vom întâlni pe Dumnezeul nostru. La biserică, doamnă nu mergem pentru preot, ci pentru noi, pentru mântuirea sufletului nostru.

161

aveți dreptate, acest televizor ne-a înnebunit. Numai evenimente urâte vedem. Ceva bun nu ne arată.

doamnă, dacă așteptăm de la televizor să ne traseze drumul vieții noastre, atunci e vai de noi. Televizorul nu-i liniștește mintea, nu-i aduce liniște înăuntrul, ci dimpotrivă, tulburare. Desigur, există și emisiuni frumoase pe care puteai să le vezi. Am ajuns pe strada Constantinopolului și pe cea a Democrației. Acolo în fiecare zi stă un tânr, dependent de droguri. În fiecare zi îi ia doza și este

într-o stare în care i se face mil.

privii la acest tânăr, am continuat eu, cam pe la această oră el i-a luat deja doza. Privii în ce stare jalnic îl aduce acea substanță blestemată!

Iar aceea îmi răspunde:

nepoata cumnatului meu a murit la 22 de ani din cauza heroinei. O fată foarte frumoasă, atât la exterior, cât și la interior. Au plăns-o și pietrele! Atât de bună era!

și ce a silit-o să ia droguri?

moartea mamei ei. Mama ei a murit de cancer. A trit toată boala ei, durerile ei, operațiile ei. O iubea foarte mult; a fost o mamă și o soție foarte bună. Însă fata nu a rezistat la pierderea ei și a început să ia droguri. Tatăl și frațele ei au încercat să o ajute, dar nu au reușit. Și la 22 de ani au găsit-o moartă într-o câldire.

după cum îmi povestii, membrii familiei se iubeau între ei.

da, foarte mult.

Însă ceva cred că lipsea din această familie.

nu, nimic nu le lipsea... Toate le aveau, și bani, și avere... Toate erau bune!

162

doamnă, lipsea cel mai important: Dumnezeu! Dacă L-ar fi avut pe Dumnezeu în sufletul lor, fata nu ar fi cutat refugiu în narcotice și nu am fi vorbit acum despre moartea ei. Cu banul nu se umple sufletul, doamna mea, nu se lășite mintea. Cu banul cumperi tot, chiar și narcotice, dar nu-L poți cumpăra pe Dumnezeu. Iar esența vieții nu se găsește în esențele narcoticelor, ci în dragostea lui Dumnezeu.

se poate să avari dreptate.

nu se poate, ci chiar am dreptate! Pentru Dumnezeu suntem mori duhovnicete, chiar dacă biologic trim. Iar dovada spuselor mele se află în mâinile dumneavoastră

Atunci m-a privit și clătănindu-și capul, a spus:

-Avari dreptate!

Pentru responsabilități și încurcături

Audi de multe ori în taxi pe oameni spunând cuvântul derbedeu, atunci când un tânăr se ridică cu motocicletă pe o roată sau depășește ilegal sau trece pe roșu la semafor.

Mă mâni atunci când îi înjur pe copii, mă mâni mult. Oare noi cei mari, așa-ziii raionali și corecți, nu facem la fel? Responsabilitatea pentru acești copii o avem noi toți, fiindcă noi suntem prototipurile lor. Aadar, de ce cerem de la copiii noștri, când noi suntem o mare greșală? Nu tim proverbul care spune că ce semeni, aceea vei și secera? Adeseori vă plânger voi, prini, în taxi îmi spuneți: „le-am dat de toate...tot ce au vrut, au avut și cu toate acestea copiii noștri nu sunt bine”, „dar ce vedeți în societatea noastră?”. Răspunderea noastră o mutăm imediat la ceilalți. Nu suntem în stare să ne asumăm nici măcar responsabilitățile noastre. Mereu greșesc alții, dar niciodată

noi!

Când în schimbul meu de noapte, de la 5 după-amiază până la 5 dimineață când termin, văd copii de 10 ani și mai mari pe drumuri, în centre de noapte, bei din cauza buturilor sau a meii de narcotice, stau și mă gândesc: Unde sunt, oare, prinii acestor copii? Cum

164

de pot mamele lor să doarm liniștite? Grija lor de mamă nu se alarmează?

Ca să ai dreptul de a te numi și a fi mamă, trebuie să meriți aceasta. Din clipa când vei zămisli copilul tău, trebuie să-l iubești ca unul ce are suflet și trup; să-ți dai atât bunurile materiale, cât și cele duhovnicești. Însă cele mai multe mame vă îngrijii să le dai numai pe cele materiale și cunoaștere, iar nu principii, credință, frică de Dumnezeu, dragoste pentru Hristos.

Iar atunci când copiii voștri nu sunt bine, la întrebarea mea „Cine este de vin?”, îmi răspundeți: Societatea e de vin! Dar societatea nu suntem noi toți? Prin urmare, suntem și noi de vin.

Am în taxi două doamne care la gândurile de mai sus îmi răspund:

nu este așa cum ne spuneți.

ia spuneți-mi voi atunci, cum este?

dar noi lucrăm, obosem, nu avem timp să ne ocupăm de copiii noștri. Mai avem și problemele noastre.

care sunt problemele voastre?

ei, avem de plătit meditații, carduri de credit, lumină, apă, telefon.

soul dumneavoastră lucrează?

sigur că lucrează.

și câți copii aveți?

Unii îmi spun doi, alii unul .a.m.d.

cât privește îmbrăcămintea, văd că sunteți ca niște fotomodele.

lucrez, trebuie să fiu îmbrăcat bine.

dar cu distracția cum stă?

Aici îmi place că râdei.

165

doar nu o să ne zvorâim, pentru că am făcut copii.

dar facturile de plată pentru telefonul mobil?

ah...las, nu mai întreba! Sunt foarte mari!

pot să vă pun o întrebare indiscret?

puteți.

dar cu relațiile extraconjugale cum stă?

Aici râdei din nou.

ei, acum ce s-i spunem?

nu-i nevoie s-mi spunei, cci am îneles deja. Aadar, cum s v mai rmân timp pentru copiii dumneavoastr?

tot ce putem, facem. Ah, nu ne mai problematizai... Isai-ne s ne bem cafeaua linitite. Nu vrem alte încurcturi. Copiii vor crete oricum. Viaa noastr se duce. Aa c trebuie s o trim, cât mai bine se poate.

adic, pentru dumneavoastr binele cel mai mare înseamn cafelu, prietene, distracie i celelalte. Iar copiii dumneavoastr sunt pe locul al doilea, al treilea, al patrulea sau al câtelea? nu, doamn. Dar cu acestea ne vom ocupa? Vrei s spunem i altceva?

nu, nu m intereseaz altceva, ci acestea

scuze, îmi spune o doamn, dar avem o discuie.

Discuia pe care am urmrit-o i eu, a fost despre amanii lor. Interesant discuie! Din fericire, am ajuns repede, cci altfel ar fi auzit ceea ce meritau. M pltesc i coboar râzând prostete, pentru c le ateptau amanii.

Acestea sunt discuile care au loc în taxi cu cele mai multe mame. Iar dac îndrznesc s le vorbesc despre Dumnezeuul nostru, cele mai multe privesc afar. Nu le intereseaz subiectul.

166

Când rdcinile sunt putrezi

Ora 10 seara i m aflu pe strada Iliopoli, când m oprete o tânăr foarte frumoas.

la Kolonaki, v rog.

Tânra s-a aezat lâng mine.

suntei foarte frumoas, i-am spus eu. Suntei fotomodel?

nu, îmi rspunde ea râzând. Dimineaa lucrez la un birou, iar seara la un bar.

de ce dou slujbe?

ca s supravieuiesc.

dar prinii ti?

La întrebarea mea a început s plâng.

fetia mea, de ce plângi?

ce s v spun? O istorie întreag...

dac vrei, spune-mi pe scurt.

prinii mei s-au desprit. Erau în Germania, când ne-am nscut, eu i fratele meu. Dar nu se înlegeau bine i s-au desprit. Tatl meu era ceea ce numim play-boy i cunotea multe femei. Nu era cel potrivit pentru o familie. i astfel mama ne-a luat i am venit în Grecia. Am mers în satul ei; pe atunci aveam 13

167

ani. Îns mama mea nu era învățată să lucreze și de aceea nu lucra.

și cine vă întreinea?

ne ajuta economic unchiul meu, fratele mamei mele. și răsplata pentru acest ajutor al său a fost că la cei 14 ani ai mei s-a măritat. De atunci sunt amanta lui.

și mamei tale i-ai spus?

hm, i-am spus...

și ce i-a răspuns?

ce să facem? îl acceptăm. Altfel ne va tăia ajutorul bănesc. Acesta a fost răspunsul celei care mă născut... Al mamei mele! I-am suportat până la cei 18 ani ai mei, când am terminat școala. Apoi am plecat și am venit în Atena, ca să fac două munci.

Fata, cât timp mi-a vorbit, nu s-a oprit din plâns.

ai relație cu cineva?

acum nu.

de ce?

fiindcă atrag pe toți idioții!

dragostea mea, ai cutat să vezi dacă nu cumva greșești și tu?

dar de ce greșesc eu? Eu mă port cu ei impecabil.

nu cumva, inimioara mea, le spui ceea ce îți se întâmplă, nu cumva le transmiți nesiguranta ta, durerea ta?

da, le spun, fiindcă vreau să fiu sincer cu ei.

inimioara mea, sincer nu devii când le vorbești despre familia ta și despre durerea pe care ai trăit-o în ea. Sincer devii atunci când simi dragoste pentru cineva și nu i-o ascunzi, precum și atunci când nu îți spui minciuni. Această parte amară a vieții tale trebuie să o uiți. Îți vei aminti de ea din nou atunci când vei face

168

copiii tăi, ca să-i protejezi de astfel de curse. Altfel niciodată nu vei fi fericit. Nici nu vei putea să-ți găsești partenerul potrivit, pe care-l cauți. Fiindcă tu nu cauți un partener, ci un toiaș de care să te sprijini. Iar aceasta este greșal. De asemenea, să nu-i compari pe toți bărbații cu unchiul tău, căci și aceasta este o greșal. Nu sunt toți la fel...

s-ar putea să ai dreptate...

de asemenea, îți propun să te întorci puțin în sufletul tău și să cauți. Undeva în adânc locuiește Dumnezeu. Vorbește cu El și spune-I durerea ta, cere-I să te îmbrieze, să te ocrotească. Iar dacă nu poți singur, mergi să cauți un duhovnic. Ții că este un duhovnic?

nu.

duhovnic este preotul care spovedete pe oameni i îi povuiete. Vei cuta i vei alege pe cel la care se va odihni sufleelul tu. i atunci vei vedea cât de fericit vei fi. Fiindc Dumnezeu ine ferircirea noastr în mâinile Lui. Iar atunci când noi i-o cerem, El ne-o d cu drnicie. Încearc i vei vedea.

Îi promit c voi face aa. Cobor aici. Îi mulumesc mult. Nu te voi uita niciodat. De altfel, oameni ca tine nu întâlneți uor în această via murdar pe care o trim.

reuit bun! Dumnezeu s fie cu tine!

Asta nu-i via!

Este adevrat c viaa este foarte dur. Nu i se d în dar, ci trebuie s munceti din greu, ca s câțigi pâinea cea de toate zilele. Munca de ofer de taxi este una dintre cele mai grele. Eți expus la tot felul de primejdii, începând cu ce fel de om este cel care urc în taxi, pân la posibilitatea de a-i sri în orice clip un om în faa mainii. Toate simurile tale trebuie s fie permanent în stare de trezvie.

Auzi ciudenia fiecruui pasager, durerea, amrciunea, dezndejdea. Iar acela ateapt de latine s-l înelegi, s-l comptimeti, s-i spui o vorb dulce, care s-i înmoaie sufletul i de ce nu? s-i gseti unele soluii la problemele lui.

La aceasta m strduiam i eu s m conformez în taxi. Aceasta o fcea foarte corect i un coleg de-al meu, un om deosebit, despre care voi vorbi în continuare.

Gheorghe îi iubea mult familia; îns nemulumirea lui era aceea c nu se putea bucura de ea atât cât îi dorea. Într-o noapte, în piaa în care ne aflam i ateptam comenzi de la Centru, am început s discutm. Vorbeam despre cât de împietrii au devenit oamenii, atât de împietrii, încât L-au scos pe Dumnezeu din viaa lor.

170

rania, vreau s-i spun o nemulumire de-a mea, îmi spuse el.

M gândeam c acea nemulumire era fa de mine.

spune-mi orice vrei, i-am rspuns eu surprins.

am o durere în suflet, pentru c aceast munc pe care o fac nu m las s m bucur de familia mea. Femeia mea este nemulumit, copiii mei se plâng i au dreptate. De Crciun nu m vd, de Pati nu m vd, de ziua lor nu m vd. Ei, s-au descurajat i ei deja! Lucrm ore nesfârțite pentru un salariu de o zi.

Am vzut amrciunea din ochii lui; cuvânt de mângâiere nu aveam, fiindc nu exist în astfel de cazuri. Nu exist atunci când nu-L ai pe Dumnezeu în sufletul i în viaa ta. i astfel, nu ai o contragreutate care s uureze durerea ta. Colegul meu era un om foarte bun, dar cu o credin foarte cldicic.

Îns viaa i-a rezervat o amrciune mai mare decât cea pe care o simea în acea sear. Fiul su, un tânăr de 20 de ani, a clcat strâmb pe o treapt de la scara casei sale, a czut i s-a lovit la cap

în partea din spate. Lovitura a fost mortal! Când ne-au anunat de la Centru, nu-mi venea s-mi cred urechilor. M gândeam c fusese vreo greeal, de aceea am dat telefon ca s m încredinez. Din nefericire, era adevrat!

Gândul meu s-a dus la a doua veste: „Slujba înmormântării va avea loc la ora 3 după-amiază”. Din 500 de taximetriști, câi eram la firm, am mers 200. Cimitirul s-a umplut de taxiuri. Când s-a terminat Slujba înmormântării, ordinul Preedintelui nostru a fost ca s mergem toți în taxiurile noastre i s claxonm, pân când aveau s ajung la mormânt. Aa am i fcut. Durerea era greu de suportat!

Îns hora pe care a întins-o moartea în această cas, nu voia s o opreasc. Peste 20 de zile de la moartea copilului, am primit o nouă înștiințare de la Centrul nostru: „Toi cei care doresc s ajute economic pe colegul nostru, ca s fac cavoul copilului su, s treacă pe la Centru”. Am trecut destui i s-au adunat 300.000 de drahme, i-am dat banii i omul aplecat s-i continue schimbul su.

Era ora 1 după miezul nopții, când am primit înștiințare de la Centrul nostru: „Staiile care sunt aproape de Turnul Alb s mearg pe strada... I-au lovit pe colegul nostru, Am fost ocai de înștiințare! A luat microfonul Preedintele i a spus: „Colegi, nu intrați în panic, continuați-v lucrul. Noi vom merge s aflm ce s-a întâmplat i v vom înștiina”.

Cum s mai stea mintea la lucru? Destui colegi ne-am adunat în faa Centrului nostru, așteptând cu agonie i rugându-ne ca nu cumva s fie ceva grav.

Ne-am aezat cu toții pe pământ i vorbeam de soarta colegului nostru, iar apoi despre agoniile noastre, nelinițiile noastre.

Au trecut două ore pân când a venit Preedintele cu Conducerea.

-Biei, I-au ucis!

I-au ucis?

-Da.

cine? L-au prins?

172

da. Sunt doi tineri de 20 de ani; un biat i o fat, care sunt narcomani. Din ce-au spus poliții, I-au înjunghiat cu 30 de lovituri de pumnal, fiindc nu le-a dat banii și. Tinerii au mrturisit c i-au luat 320.000 de drahme, pe care poliții i-au gsit asupra lor. Acum trebuie s înștiințm familia lui... Cu ce inim s mergem s anunm moartea tatălui i soului?, a spus Preedintele înlocrimat. Eu nu am puterea pentru a anunța încă o moarte; s mearg altcineva. Tot mai des avem câte un atac din partea rufctorilor, care are ca urmare rnirea sau chiar moartea celui atacat. Pân unde va merge această stare, nu tiu... Asta nu-i via! Permanent în groază, în agonie, pentru un salariu de o zi! Nu tiu, nu tiu... spunea el i a izbucnit în lacrimi, ascunzându-i faa în palme. i a cedat, fiindc nu trecuse mult timp de la atacul pe care-l suferise i în care fusese ameninat cu cuitul.

Dar a scpat, cci a apucat s trimit SOS.

Cu Preedintele suntem prieteni vechi, dar niciodat nu l-am vzut s cedeze. M-am apropiat de el, ne-am îmbriat i plângeam. Cu toat puterea care îmi mai rmsese, i-am spus:

prietene, eti puternic! Ai s reueti... Mergi i anun i de data aceasta decesul...

Dar ce s-a întâmplat mai apoi la înmormântare, cred c înelegei...

Aici durerea pecetluiete gura.

Aleg moartea

Apel de la Staia de Taxi. Am mers la locul exact i vd ieind dintr-un bloc o fat frumoas.

bun seara! V-au spus unde mergem?

sigur c mi-au spus.

Am pornit. Peste puin o aud c-mi cere voie s fumeze.

numai în fa, îi rspund.

Am oprit i a venit lâng mine. i-a aprins igara.

eti o fat foarte frumoas, cred c o tii.

Aici a început s râd.

îi mulumesc. Câi ani îmi dai?

hm, ai vreo 30 de ani?

exact!

frumos, acum putem s înotm în ape adânci?, i-am spus eu râzând.

ce vrei s spunei?

adic vreau s spun: îmi dai voie s intru în viaa dumneavoastr personal?

da, putei intra.

aadar, eti o fat foarte frumoas, dar foarte nefericit.

S-a întors brusc spre mine i mi-a spus:

174

cum de v-ai dat seama?

nu mi-a trebuit prea mult ca s-mi dau seama. O arat ochii ti, toate micrile tale. Aadar, fetia mea cea dulce, te ascult, îi spun eu cu gingie.

Iar ea a început îndat:

sunt cstorit i am un fiu de 8 ani.

Apoi i-a aruncat pe spate prul ei negru i lung i mi-a spus pe un ton încrezut:

tii, sunt foarte puternic, le înfrunt pe toate singur.

dac eti atât de puternic, de ce nu ai fcut al doilea copil?

fiindc nu am baze solide.

soul tu este bun?

este foarte bun, dar...

dar ce se întâmplă? Nu cumva este narcoman?

Aceasta nu știu cine a spus-o cu gura mea, căci eu nu am spus-o.

cum de v-ați dat seama?, m întreab.

dumnezeu m-a luminat!

De aici a început să-i deschid sufletul. Nu este cu puțin și nici nu este nevoie să vă spun amănunțit ce am discutat cu această fată timp de cinci ore. Foarte pe scurt vă spun:

La cei 30 de ani ai ei le-a văzut și le-a trit pe toate. Ambii soți provin din familii fără tabu, fără opreliți, fără dragoste, fără principii, fără baze solide, fără Dumnezeu. Casele lor au fost putrede din temelii. Prin urmare, din rădăcini putrede s-au răsădit roade sântețoase?

Primi bolnavi, copii bolnavi. Atunci când nu-L avem pe Dumnezeu în sufletul nostru, trimitem într-un

175

întuneric adânc, ne târâm ca viermii pe pământ, nu putem avea demnitate, respect, afecțiune, dragoste. La fel și acești tineri, se târsc printre narcotice. Și nu au înțeles, fiindcă nimeni nu i-a ajutat să înțeleagă, că esența vieții nu se află în esențele narcoticelor. Și că esența vieții este numai lângă Dumnezeu.

Din nefericire, acești tineri, acolo unde au ajuns, sunt condamnați la moarte. Și pentru acești doi tineri, precum și pentru toți copiii care se găsesc în aceeași stare, cea mai mare responsabilitate o au părinții, dar mai ales mama. În loc să-i ajute pe copiii lor să se nevoiască și să se bucure de viață, fără simțământul vinoviei îi privesc lipsii de ajutor, iar aceia aleg moartea.

Doar o singură dată!

Este ora 9 seara și mă aflu în piața Pangrației. Un tânăr de 17 ani mă oprește.

bună seara! La Village.

La radioul din mână începuse deja Pavanele. Tânărul, care se așezase lângă mine, îmi spune:

nu vrei să-l scoți pe preot și să pui cântece?

de ce, bădăle? Nu-i place slujba?

nu mă interesează slujba... Pe preoți nu vreau să-i ascult.

dar ce i-au făcut preoții?

mie nimic... Tatăl meu îi înjură. De aceea nu-i vreau.

tatăl tău de ce îi înjură?

nu știu.

ai mers vreodată la biserică?

nu, niciodată.

nici chiar de Paști nu mergeai? De Crăciun nu mergeai?

-Nu.

la nuni, la botezuri mergei?

da, mergem.

mama ta nu i-a vorbit de Dumnezeu?

177

-Nu.

nici cruce nu-i faci?

-Nu.

Hristoase Al meu, am spus în sinea mea, nu se poate aa ceva!

la coal nu facei or de religie?

-Facem puin.

tinere, ascult-m! Dumnezeu este Viaa, Biserica este casa lui Dumnezeu, iar preotul este rânduitor ca s ne transmit cuvintele lui Dumnezeu. Fr Dumnezeu suntem mori!

-Mori?

da! Fr Dumnezeu suntem mori duhovnicete.

În familia voastr suntei fericii? Prinii se iubesc?

-, nu.

de ce? Ce se întâmpl?

tatl meu este nervos. Se ceart mereu cu mama i cu noi. Toate îl enerveaz.

vezi c departe de Dumnezeu suntem nefericii? Pe când atunci când suntem lâng El, suntem bucuroi i linitii. Nu ne enervm, tim s iertm, suntem plini de dragoste. Tu i-ai dori atunci când creti mare i te cstoretii s faci o familie ca cea în care trieti?

nu, pentru c nu-mi place.

ca s faci o familie mai bun, trebuie s te apropii de Dumnezeu.

i cum s m apropii?

uite, te duc acum s vorbeti cu un preot. Mergem?

nu, nu, nu vreau!

178

te rog, te implor, i-am spus eu cu mult dulcea în glas, cu mult gingie. Mergi doar o singur dat i apoi nu mai mergi niciodat. Te rog! i eu voi veni împreun cu tine, iar apoi te duc la Village, fr bani.

Asta i-a plcut i de aceea mi-a spus:

pe cuvântul tu?

pe cuvântul meu!

M grbeam s prind înainte ca preotul s plece de la biseric. Din fericire, l-am prins. Tânărul a intrat la spovedanie. Când dup o jumtate de or a ieit, era atât de schimbat, încât mi-a spus:

îmi place de acest preot! Voi mai veni.

Apoi l-am dus la Village, aa cum i-am promis. Bucuria mea era negrit; tânărul începea o nouă cale, o cale mântuitoare.

179

Sfuitori ri

În taxi aud în fiecare zi despre multe divorțuri și mă nelinitesc, întrebându-mă: ce anume este de vin? Vă ascult foarte atent la cele pe care le spuneți. Constatarea mea este că unul din motivele divorțului este invidia, care incontient lucrează în aa-ziii prieteni ai dumneavoastră.

Adică vă aud spunând la telefon: „Ce s-a întâmplat, prietena mea, te-ai mritat și ne-ai uitat? și alții s-au cstorit, dar n-au făcut aa. Ia-o încetior!”

Alt mare greeal. Într-o Sâmbătă seara trei prietene îți dau telefon celei de-a patra: „Hai, ce faci? Stai în cas astăzi?” Din ce am înțeles, răspunsul a fost da. „Stai, fat, i-ai pzetat plodul! Noi mergem la barul obinuit. ții ce pierzi, nu?” și apoi râd prostete, închizându-i telefonul.

Acestea le spun și bărbai prietenilor lor însurări. Alții iari, dacă li se plâng de însoitorul sau însoitoarea lor, răspunsul este următorul: „Eu i-am spus, dar tu nu m-ai ascultat! Bre, proverbul zice: Îneal-i bărbatul și vrji să nu-îfaci! Acum singurul lucru care i-a mai rămas este să-l dai diavolului”.

180

Ce sfaturi frumoase! Când ai astfel de prieteni, la ce-i mai trebuie vrjmai?

Dacă vrei să fii prieteni corecți, încetați să mai spuneți acestea, fiindcă creați o problemă serioasă cuplurilor. Oricât ai crede că acestea le spuneți doar aa ca să-i necjii, soții lucrează incontient negativ unul fa de cellalt. La cea mai mică ceartă încep să se gândească la cuvintele prietenilor lor. „Bre, avea dreptate prietenul (prietena) meu. Acesta nu este pentru mine. Am greit că m-am cstorit cu el”.

și dacă au făcut și copil? Acolo este drama cea mai mare. Se simt atât de strâmtorări, încât simt că plesnesc. și astfel înaintează la divorț.

și după ce se despart, vine drama cea mai mare. Vine durerea, amărăciunea, singurătatea și la sfârșit cina și apologia inutilă: „De ce m-am desprît? De vreme ce ne iubeam. și prietenii? Unde sunt acum când eu sufer? Lipsesc cu toții! La petrecere împreună, la durere fiecare separat!”

Prietenii mei, strămoșii noștri spuneau: Prieten pe prieten în primejdii îl cunoaște. Adică în marile greutăți, iar nu în situațiile ușoare, în bucurii și râsete. Condiția de bază pentru o prietenie este dragostea, jertfirea de sine, respectul, devotamentul, purtarea de grijă și mai ales înțelegerea. Dacă nu dăm acestea, nu poate exista adevrată prietenie.

Se poate să nu avem familie, dar dacă avem un prieten adevrat, de suflet, și mai ales credincios în Dumnezeu, atunci acela ne poate umple golurile, ne poate face să ne simțim în siguranță și să ne sprijine în lupta vieții.

Prietenie puternic

Apel de la Staia de Taxi. Portul Pireu ctre Erikkos Dinan. M aflu exact în acel loc. Dou doamne se îndreapt spre mine. Una ine un baston în mân, iar cealalt dou cârje. Doamna cu bastonul s-a aezat lâng mine, pentru c avea o problem de sntate.

bun ziua! La Muli Ani!, îmi spune de îndat ce a intrat în main.

i îndat a început s plâng.

te rog, nu plânge!, i-a spus doamna care s-a aezat în spate.

plâng pentru c am vzut icoanele pe care le are fata aici. Iart-m, fiica mea, dar de atunci de când am avut accidentul sunt foarte sensibil la plâns.

nu-i nimic. De vreme ce se face bine, putei plânge. Plânsul uureaz sufletul. Vrei s-mi spunei ce ai pit?

am s-i spun. Am mers într-o plimbare la Kavouri cu o prieten de-a mea în maina ei. La întoarcere, pe înlimile Glifadei, am avut accident.

cum s-a întâmplat?

în timp ce mergeam pe partea dreapt, deodat prietena mea a intrat pe banda stâng a strzii

182

Poseidon. Nu a vzut semaforul rou i ne-am ciocnit cu un autobuz.

Am început s vorbesc fiindc aceea plângea ca s o mângâi:

buna mea doamn, s nu te simi împovrat fa de prietena ta; a fost ceasul cel ru. Cu siguran c diavolul a orbit-o, ca s nu vad semaforul rou. Îns Dumnezeu te-a lsat s trieti i, din câte îneleg, trebuie s fi venit foarte aproape de El.

da, ai dreptate. Am venit foarte aproape de El. Cred în El, cred cu adevrat în El, mi-a fcut de acum credina neclintit

prietena ta este bine?

da, aceea nu a pit nimic. De trei ani intru i ies din spitale. Uite, acest deget a fost tiat la accident. Am fcut opt operaii. Prietena mea este mereu lâng mine, nu m plâng.

i prietenia voastr trebuie s se fi legat foarte mult.

da, foarte mult.

Atunci am întrebat-o pe doamna care sttea în spate.

dumneavoastr conduceai atunci când s-a întâmplat accidentul?

da, eu.

Pentru câteva secunde am îngheat; m întrebam de ce i-am pus această întrebare. Pentru câteva minute a stpânit linitea desvârit. Pân când doamna de lâng mine mi-a spus:

aceasta este prietena mea cu care am avut accidentul. i într-adevr, aa cum ai spus, a fost într-un ceas ru.

Doamna, observând mereu icoanele pe care le aveam în main, plângea și spunea: maica Domnului m-a făcut bine, Maica Domnului! Eram îngropat și m-a înviat. Pompierii au venit și m-au scos.

cred că aveai vitez.

ei, aveam puțin vitez, pentru că era oseaua goală. Maina s-a făcut ca o plăcintă. Dar slavă lui Dumnezeu, sunt bine acum.

de ce ai baston și cârje?, am întrebat-o.

cârjele le duc la biserica spitalului; poate va avea nevoie de ele altcineva, care nu are bani să le cumpere.

foarte bun gândul dumneavoastră, deși m-a bucura să nu aibă nimeni nevoie de ele.

Doamna din spate, pe toată durata călătoriei, a fost melancolic, tăcut, amărât din cauza accidentului ce și s-a întâmplat prietenei sale din cauza ei. Când am ajuns, am ieșit din taxi ca să-mi iau rămas bun. Îi spun doamnei din spate:

felicități, doamnă, pentru faptul că îți sunteai alături, în ridicarea crucii ei!

Aceea, care toată durata călătoriei reținea tragicul accident, nu a putut să-și rein lacrimile. Mi-a spus emoționat:

m rog lui Dumnezeu să arunce și bastonul din mâinile ei. Doar atunci voi fi bine și eu, doar atunci mă voi liniți.

Doamna aceasta m-a emoționat mult; mai rar o astfel de jertfă și dragoste.

Dragoste jertfelnică

Într-o miercuri după-amiază mă aflam în zona Neo Faliro. Văd o doamnă cu un băiat autist care făceau semn să mă opresc. Băiatul insistă să stea în față. S-a așezat și i-am pus centura de siguranță. Mi-au spus destinația lor și am pornit.

Am privit în oglindă pe acea doamnă și ochii ei mi s-au prut întristai. Voiam să-i spun ceva, dar ca să o mângâi, însă nu găseam ce să-i spun. Mintea mea se opri, privind acest băiat frumos.

La un moment dat acela a încercat să-mi spună ceva, dar nu am înțeles și astfel am întrebat pe acea doamnă. Mi-a spus că vrea muzică. Am deschis radioul, ca să-i fac hatârul.

suntei mama lui?, am întrebat-o.

-Da.

avei și alți copii?

nu, numai pe acesta.

Am început să vorbim cu jumți de cuvinte, ca să nu înțeleagă băiatul ce spunem.

Băiatul acesta era rodul unei dragoste, care din nefericire s-a stins foarte repede, odată cu nașterea lui.

Când s-au aflat fa în fa cu problema, soul a aruncat responsabilitatea asupra mamei, i-a strâns lucrurile i a plecat din cas. Nu putea s ridice o astfel de greutate i în acelai timp era i iresponsabil. A lsat-o pe soia sa s urce singur pe Golgota ei; drumul era lung i greu de strbtut. M-am gândit c pe aceast cale anevoioas i dureroas numai Dumnezeu putea s-i fie un adevrat ajuttor i sprijinitor.

dulcea mea doamn, pe aceast Golgot numai Dumnezeu poate s te ajute cu adevrat. Bine ar fi s mergi cu copilul tu la biseric i s te împrteti. De asemenea, s caui un duhovnic bun, ca s aib sufletul tu unde se sprijini i ca s-i uurezi durerea.

avei dreptate! La aceasta nu m-am gândit deloc, ca s fiu sincer. Eram mânioas pe Dumnezeu pentru ceea ce mi-a fcut.

dac caui mai în adânc, vei descoperi pricina acestui fapt. i atunci Îi vei da dreptate lui Dumnezeu, fiindc El nu este nici nedrept, nici pedepsitor. Dumnezeu este numai dragoste. Greelile noastre le pltim, ele ne pedepsesc.

în continuare mi-a vorbit despre rul care l-a ajuns pe fostul ei so:

acela s-a cstorit din nou, a fcut ali doi copii, dar amândoi s-au nscut cu autism. M-am gândit c poate a fost pedeaps de laDumnezeu pentru cne-a prsit. Dar, sincer v spun, c îmi este mil de el. L-am îndemnat s mearg s fac nite analize, ca s vad ce anume e de vin. i într-adevr, a mers la medic, a fcut analizele i rezultatele au artat c el era cel care avea problema

ai vzut, aadar, unde era problema i c nu greete Dumnezeu?

a venit i mi-a cerut iertare c ne-a prsit, c s-a purtat cu noi atât de lipsit de brbie. i mi-a cerut s-i fac cunotin cu copilul meu. Îns acum este prea târziu. Copilul meu nu-l cunoate de tat, pentru c nu l-a vzut niciodat. i nici nu i-am vorbit vreodat de tatl su. De aceea nu pot s-i prezint un tat de nicieri. De altfel, m-am obinuit cu singurtatea mea. Un brbat am cunoscut; l-am iubit, m-am cstorit cu el i acolo am rmas. Nu am adus pe nimeni altul alturi de mine, ci m-am druit creterii copilului meu.

foarte bine ai fcut c nu ai adus alt brbat în viaa ta i te-ai druit creterii copilului tu. Îns dac L-ai fi pus pe Dumnezeu în viaa ta, crucea ta ar fi fost mai uoar, fiindc lâng tine ar fi stat Cel Rstignit, Domnul cel înviat, Cel Atotputernic, Printele cel iubitor, care ne iubete ca nimeni altul, ca Unul ce a suferit pe Cruce i i-a vrsat Sângele Su pentru mântuirea noastr.

M minunez de tine, doamna mea, c te-ai jertfit pe altarul dragostei i al iubirii materne!

Pltesc pcate

lau un pasager în taxi i observ mult tristee în ochii lui. Era serios i puin vorbitor. A putea spune c era una din situaiile grele care mi se întâmpl.

Nu-mi amintesc cum am deschis discuția, dar mi-a spus că plătete păcate.

de ce spunei asta?, l-am întrebat.

fiindcă am făcut doi copii, dar amândoi sunt autiști

aceasta, cu adevrat, este o Golgotă mare. Dar nu deznădăduii, ci luai putere de la Dumnezeu și Golgota va fi mai ușoară. Însă atunci când spunei plătesc păcate, la ce v referii?

vreau să spun că în viaa mea am omorât mulți copii. Pe femeie o vedeam că pe un vas al plăcerii, nu mă interesa călătoria. Când vedeam copii autiști, îmi făceam joc de ei. Și acum, iată rezultatul am născut doi copii autiști.

Aici a lăcrimat.

domnule, după părerea mea smerită, ar fi mai bine să vărsați această lacrimă pentru copii pe care i-ați omorât. De asemenea, cel mai bine pentru dumneavoastră ar fi să mergeți să vă spovediți, să vă înclinăți la picioarele preotului, care poartă epitrahil, și să scoateți toată durerea dumneavoastră, toată amărăciunea dumneavoastră, toate păcatele dumneavoastră și să vă pociiți din adâncul inimii dumneavoastră pentru păcatele ce le-ați săvârșit. Și de acum înainte să trăiți aproape de Dumnezeu. Când crezi în Dumnezeu, orice s-ar întâmpla în viaa ta, oricât de dureros ar fi, înfrunți mai ușor greutatea, pentru că ai ca contragreutate în balanță, credința.

bine zici. Dar există și oameni care nu cred în Dumnezeu și o duc bine.

ai dreptate, există și acești oameni, care nu au simțit durerea în viaa lor. Însă atunci când vine ceasul morții, oricât de bogat ar fi, oricât de vestit ar fi, cum vor înfrunța moartea când vor vedea toate în jurul lor prăbușindu-se? Înaintea morții devin atât de neputincioși, atât de lipsiți de putere; și aceasta pentru că nu au ca contragreutate credința. Iar moartea pentru ei este tragedie. Baniile lor, vrednicile lor atunci nu au nici o valoare. De aceea vă spun: credeți cu toată puterea sufletului vostru în Dumnezeu, ca să puteți ridica crucea păcatului dumneavoastră, să vă ușurați și să vă mântuiți.

aveți dreptate, dar acest drum îmi este necunoscut. Nimeni nu mi l-a arătat până acum. Făgduiesc însă că-l voi căuta. Poate că acolo există izbăvire, poate că acolo se ușurează durerea.

nu poate. Cu siguranță acolo există izbăvirea.

189

Mi-au omorât copilul

Apel de la Stația de Taxi. Regiunea... pentru Atena.

Într-un taxi un bărbat cam la 65 de ani. În același clip vorbeam la mobil și de aceea nu am pornit imediat. Domnul îmi spune oarecum enervat:

-Mai pornim?

Am închis imediat mobilul, i-am cerut politicos iertare și am pornit.

Primul semafor pe care l-am întâlnit era verde; apoi pe accelerație, așa cum fac de obicei, și din fericire, iese bine. Pentru că un tânăr alergând cu o viteză amețitoare, a trecut pe rouă prin faa

mea. Am apucat s opresc. Dac nu apucam s opresc la o distan foarte mic, acela ar fi murit i împreun cu el i noi! Domnul care sttea lâng mine, s-a speriat atât de tare, încât a scos un strigt de groaz.

v-ai speriat?, l-am întrebat.

dac m-am speriat? Sigur c da. Alerga ca un nebun!

La urmatorul semafor l-am ajuns din urm pe acel tân. Foarte politicoz i-am spus:

voinicule, i-ai dat seama ce ai fcut?

s fii atent, mi-a rspuns el cu mult obrznicie. Eu sunt nebun, trec pe rou; tu s opreti!

ai dreptate, fclule! S-a umplut Grecia de nebuni. S se bucure mama ta de un biat ca tine!

Acela apas pe acceleraie i dispare.

halal de rbdarea dumneavoastr!, îmi spune domnul. Dac eram eu, îl omoram în btaie!

nu-i nevoie s ne purtm cu slbicie unul fa de cellalt. S ne strduim s dobândim rbdare.

Violena niciodat nu a adus ceva bun.

se poate s ai dreptate, dar nu se poate s înfruni toate lucrurile cu blânde. Uneori suntem nevoii s ne ieim din fire.

nu este nevoie s ne ieim din fire; ceea ce ne trebuie este s dobândim rbdare.

rbdare, nu-i aa? Poi s-mi spui ce rbdare fceai, dac îi omorau copilul?

ce vrei s spunei? În accident sau cu pistolul?, i-am spus eu râzând.

cu carabina! îmi rspunde acela serios.

m-ai prins nepregtit... Aceast întrebare nu mi s-a pus niciodat i nu sunt în stare s rspund. i nici nu am copii.

Dac aveai, ce fceai?

dac aveam i mi se întâmpla aa ceva, nu tiu cum a fi ripostat. Cred c numai dac auzeam c cineva mi-a ucis copilul, a fi îngheat.

cu ucigaul copilului tu, ce ai fi fcut? Nu ai fi vrut s-i rsplteti?

s-l omor? Nu! Îns l-a fi întrebat de ce a fcut-o,

ce s-a întâmplat între ei, ce anume l-a îndemnat s ia arma...

i dac i-ar fi spus c s-a întâmplat din greeal?

îmi puneai întrebri grele i nu sunt pregtit s dau rspunsurile corespunztoare. De obicei nu ripostez imediat, ci stau i m gândesc mai întâi, ca s nu m clesc mai târziu. Mai ales când e vorba de ceva ru pe care mi l-au fcut. Dar de ce îmi puneai astfel de întrebri? Ce vi s-a întâmplat?

l-au ucis pe copilul meu!, mi-a spus el cu o voce spart. Prietenul su l-a omorât cu carabina.

de ce? Se certau?

nu se certau, dar prietenul lui credea c acea carabin era goal. A apsat pe trgaci i glonul s-a înfipt în inima copilului meu!

câi ani avea?

-16 ani.

acest copil este lâng Dumnezeu!

de ce mi l-a luat Dumnezeu atât de tânăr? Unul singur aveam!

nu avei ali copii?

am o fat i nepoi.

s v bucurai de ei!

Pentru prima dat în taxi m-am aflat într-o situaie atât de dificil, deoarece prin mintea mea au trecut ca într-un film cinematografic toate cele care au urmat acestui eveniment tragic.

copilul care l-a omorât pe fiul dumneavoastr este acum în închisoare?

nu, este liber! A fost condamnat trei ani cu suspendare. Nu a intrat deloc în închisoare. Tatl lui are muli bani. l-a pltit pe toi... Avocatul ucigaului meu era prietenul meu! Când l-am vzut la tribunal, mi-a urcat sângele în cap. Îi spuseseam c dac va intra în tribunal ca s-l apere pe ucigaul copilului meu, îl voi omorî. Preedintele, care a auzit glgia din faa sliei de judecat, a amânat procesul. Am aflat c prietenul meu a fost pltit, i înc gras. Toi au luat bani, de aceea nu a fost condamnat. Cum pot s-l vd pe acesta umblând liber, iar copilul meu s fie în mormânt? Cum s-i pstrezi sângele rece i s nu-i vin s-l omori?

nu este nevoie s v mânjii i dumneavoastr mâinile cu sânge... Poate c se clete i sufer i el pentru ceea ce s-a întâmplat.

ce spui, doamn? A mai fcut dou crime i este liber. Tatl su pltete i cu cât acesta va plti, cu atât acela va continua s ucid!

atunci uciga nu este copilul, ci tatl lui. Din moment ce îl sprijin pe copilul su la astfel de crime, înseamn c el l-a fcut uciga.

avei dreptate... Aa este... Tatl lui e de vin... Pentru tot ce fac copiii nostri, noi prinii suntem de vin aproape întotdeauna

a vrea s tiu, am continuat eu, aceti oameni nu se tem de Dumnezeu? Cci spune: Cine scoate sabie, de sabie va pieri.

aa, ascult s-i spun ce a pit fostul meu prieten i avocatul ucigaului. A murit fiica lui, pe care o iubea foarte mult, o fat de 23 de ani. A murit de cancer. Când am aflat, am mers la biroul lui i i-am spus: Ai trdat

193

prietenia noastr pentru bani, ai aprat pe ucigaul copilului meu! Acum aa îi trebuie! Bani murdari pe care i-ai luat i s-au fcut otrav!

-i ce a spus?

nu tiu dac a spus, fiindc eu am plecat. Vrei s-i mai spun ceva?

spune!

de atunci de cînd am auzit despre fiica lui, am crezut c exist Dumnezeu. Am crezut în dreptatea Lui. Îns în dreptatea societii nu cred.

nu este aa cum spunei. Dumnezeu nu este rzbuntor. Dumnezeu este numai dragoste. Faptele noastre ne pedepsesc.

ceea ce am de spus este c, dac ai bani, poi cumpra totul. Totul! Înelegi ce-i spun? Chiar i contiinele oamenilor. îi ai pe toi în supunerea ta. îi joci pe toi ca pe nite jucii. Aceasta este puterea banului. Dar o astfel de putere nu o vreau, m lipsesc de ea... Da, acum nu mai am nevoie de ea, fiindc am crezut în Dumnezeu.

194

Lipsesc amândoi

Zona Pireu; o femeie îmbrcat în negru m oprete.

-Atena, v rog!

bun seara, doamn!

La radio ascultam încet Liturgia. Un suspin adînc s-a auzit de pe banca din spate. Mi-am ridicat privirea i am privit în oglind. Femeia plîngea. Am lsat-o cîteva minute s plîng. Apoi am întrebat-o de ce plînge. Atunci a izbucnit în hohote.

Am tras taxiul pe dreapta i am mers i eu pe bancheta din spate. Dup ce i-am dat erveel, i-am luat mâna într-a mea.

v rog, împrii cu mine durerea dumneavoastr. Nu v temei, suntem dou necunoscute.

S-a întors i m-a privit.

ai dreptate, mi-a spus ea.

i atunci a început s-i deschid sufletul.

copilul meu, copilul meu, a murit! S-a sinucis! S-a aruncat de la balconul casei noastre. Vorbea cu tatl su i deodat i-a spus: „Nu m înelegi, tat!” i a ieit pe balcon i s-a aruncat jos!

dulcea mea doamn, ceva serios trebuie s fi chinuit pe copilul dumneavoastr, ceva pe care nu-l putea

195

spune i dumneavoastr, fiindc, dup cum îmi dau seama, trebuie s fi fost strini între voi.

da, suntem strini! Avei dreptate. De la prietenii copilului nostru am aflat despre problema lui. Fiul nostru era homosexual. Cel care a abuzat de el avea o mare influen asupra lui. Gîndete-te c-l lovea i-l obliga s mearg i cu alii pentru bani i cine tie i ce altceva îi fceau!

buna mea doamn, cu siguran v-ai ocupat doar de studiile lui, de îmbrc_minte i de hrana copilului dumneavoastr i ai lsat la o parte hrana sufletului su, cunoaterea i înlepciunea pe

care o d Dumnezeu. Cci ai uitat, dup cum se vede, c al vostru copil are i suflet.

avei dreptate! De sufletul lui nu ne-am ocupat deloc, dar nici de al nostru.

de aceea suntei atât de nefericii i l-ai fcut i pe copilul vostru nefericit. i iat care sunt urmriile! S vorbim acum despre moartea lui. Vezi, doamn, unde poate duce educaia greit i fr Dumnezeu a copiilor votri?

avei dreptate. Mcar de-a putea întoarce timpul înapoi, nu a mai face aceleai greeli.

aceleai greeli le-ai face din nou, fiindc mai presus de copilul tu ai pus cariera ta. Nu vedeai nimic altceva, decât cariera.

ai dreptate, fiecare dintre noi a mers pe drumul su. Mai presus de toate era cariera noastr. Abia când a murit copilul nostru am îneles cât eram de strini unii fa de ceilali; abia atunci am îneles c eram goi de sentimente, atunci am vzut haosul în care czusem.

196

îns acum când ne-am trezit este târziu, nu mai exist vindecare...

niciodat nu este prea târziu. Ai observat când ard pdurile? Undeva într-un col se afl o rmuric mic care arde încet i aceasta poate aprinde din nou incendiul. Tot astfel i voi, din cenua voastr putei s v renaei. Niciodat nu este târziu. Iar de aceast dat, când se va aprinde din nou focul, nu se mai stinge cu toi pompierii din lume!

Aici a zâmbit.

buna mea doamn! Ca s afli linitea sufletului i a familiei tale, trebuie s-i întorci privirea spre Dumnezeu. S-l ceri s v cunoatei, s-l ceri s te învee s iubeti, s-l ceri s te învee s ceri iertare, s-l ceri s te învee s trieti simplu, s-l ceri s te învee cum s te apropii de El, cum s nu-L rneti cu greelile i cu pcatele tale. Ca s reueti acestea, ai nevoie de ajutor. tii unde îl vei gsi?

nu tiu.

aadar... vei cuta un duhovnic bun, un duhovnic care s-i odihneasc sufletul. Iar acela, ca unul care cunoate, îi va descuia ua cu care tu ai închis cu zvoare grele, la subsolul minii tale, pe Dumnezeu. i-l va aduce la suprafa; atunci îi vei cere cele pe care i le-am spus mai devreme. în regul?

i cum îmi voi da seama c m odihneste?

aceast întrebare este copilreasc. Este vai i amar, dac nu vei simi!

Cinci copii la mnstire

Este ora 2 dup-amiaz i m afl la aeroport. Atept la rând ca s iau pasageri. Din main vd lumea care ateapt la rând, ca s se urce în taxiuri. Privirea îmi cade asupra unei doamne, care m atrage ca un magnet. Ah, pe aceast doamn a vrea s o iau!, am zis în sinea mea.

Poliistul care se afl acolo îmi face semn s merg lâng el, fcând astfel un al doilea ir de taxi-uri, pentru a îmbarca mai repede pasagerii. Spre marea mea bucurie mi-a trimis la taxi pe acea doamn. Am pus valiza ei repede în portbagaj, am intrat în main i am pornit imediat.

Peste câteva minute i-am spus:

bun seara! Cer iertare c nu v-am salutat, dar ai vzut ce aglomeraie era.

bun seara, fiica mea!

unde mergem?

Mi-a spus destinaia ei.

nu, foarte departe mergem!

v temei cumva?

nu, desigur. Dumnezeu m ocrotete, oriunde a merge.

credei în Dumnezeu?

198

dac nu a fi crezut în Dumnezeu din toat inima mea, nu as fi lucrat ca taximetrist, fiindc lucrez i noaptea.

felicitri, fiica mea!

vrei s-mi spunei despre credina dumneavoastr în Dumnezeu?, am întrebat-o zâmbind.

despre credina mea? Fiica mea, sunt cea mai fericit femeie, mam i bunic din lume!

bravo! Atunci avei multe s-mi spunei. V ascult...

am apte copii i un so foarte bun.

frumos! Nepoi?.

am i nepoi. îns am i altceva, care îi va place, de vreme ce crezi atât de mult în Dumnezeu.

Am patru fete clugrie i un fiu care este monah în Sfântul Munte.

Mergând pe strada Attikis, puin a lipsit s nu-mi scape volanul din mân, când am auzit-o.

unde? La ce mnstire?

toate patru la aceeai mnstire.

vârstele?

de la 17 pân la 28 de ani.

hristoase al meu, ce fericire!, am strigat eu. Mergei des ca s le vedei?

nu, nu merg des, fiindc nu vreau s se preocupe de mine. Ele au ascultrile lor, rugciunea lor, slujbele lor. Nu este corect s se împiedice mereu de mine. De altfel, nici ele nu vor aceasta, dei suntem foarte aproape, la vreo 20 de minute de mnstire. Desigur, dac au nevoie de ceva, m sun la telefon i merg s le duc. Dup ce stau vreo or, fetele îmi spun: „Mam, este

199

vremea s mergi acas”. Când le aude egumena c m alung, le ceart. Dar eu plec înainte de a-mi spune, ca s nu le certe acea dulce egumen.

Pe Strada Naional o doamn mi-a fcut semn cu mâna s opresc. Dup ce am cerut voie, am oprit.

la Sfântul tefan merg. Putei s m luai?

da, da, a rspuns doamna ce sttea în spate.

Cea de-a doua doamn s-a aezat lâng mine. În aceast via nimic nu este întâmpltor. Am continuat discuia cu prima doamn. De îndat ce a doua doamn a auzit subiectul discuiei, a srit în sus.

i dumneavoastr suntei îndurerat, nu-i aa?

îndurerat? Sunt fericit, doamn, pentru c am patru fete clugrie i un fiu în Sfântul Munte!

Se întoarce ctre doamna din spate i o întreab:

patru fete clugrie i înc trii?

triesc i sunt i fericit. De vreme ce copiii mei au ales aceasta i sunt bucuroi, de ce s nu fiu i eu? Copiii mei au ales calea lui Dumnezeu i nu pe cea a desfrânrii i a narcoticelor. Dac ar fi ales aceste ci, atunci a fi murit de suprare. Ai vzut mame care au copii ce petrec în desfrânare, consum droguri, cât de mult sufer? Câi tineri nu sunt în închisori? Alii fur ca s-i ia doza de narcotice. Nu v este mil de aceti tineri pe care-i vedei pe strzi, umblând murdari i cu durerea zugrvit pe chipurile lor? Dac vei merge la mnstire, vei vedea c pe chipul fetelor mele sunt zugrvii îngerii. Cu ce drept s îi lipsesc pe copiii mei de bucuria aceasta? Cu ce drept s-i fac nefericii, interzicându-le drumul pe care l-au ales? Pentru c i-am nscut, am oare dreptul s-i fac nefericii? Nu, doamn, fiecare copil i-a ales

200

calea lui... Am dou fete mritate, am i cinci nepoi. Sunt o femeie, o mam i o bunic fericit!

Deodat femeia care sttea lâng mine a început s plâng.

hristoase al meu! De ce plângei, doamna mea?

Printre suspinele ei ne-a spus c i ea are o fiic clugri i c i-a fcut viaa de nesuportat. Mergea la mnstire i le insulta pe toate monahiile cu cele mai grele insulte. De aceea fiica ei nici nu voia s o vad.

sunt trei ani de când nu am mai vzut-o pe fiica mea!

nu este corect ceea ce facei, doamn, i-am spus eu. Copilul dumneavoastr a ales drumul care-i place. Nu avei dreptul s o rnii i s-i tulburai linitea sufletului ei. V sftuiesc s mergei s-i cerei iertare cu smerenie, atât ei, cât i celorlalte monahii. i atunci vei vedea cum poarta mnstirii i cea a sufletului copilului dumneavoastr v vor fi larg deschise. i înc ceva, s gsii un duhovnic bun, la care s v spovedii i s v împrtii. i atunci pacea se va sllui în sufletul dumneavoastr.

I-a prins bine aceast discuie, cci la plecare a srutat mâna celeilalte doamne.

dumnezeu s v binecuvinteze, a spus ea.

Cu cealalt doamn ne-am continuat drumul nostru, dar totodat i discuia noastr. Am vizitat mnstirea unde se afl fetele ei. i într-adevr, când le-am vzut pe fetele ei, dar i toate monahiile,

am vzut chipuri îngereti, zâmbete dulci, ochi plini de dragoste i buntate. Egumena este cea mai mare. Are 40 de ani. Toate la un loc sunt 35 de monahii. Ai putea spune c toat mireasma florilor este acolo înuntru!

201

Eti însrcinat

Este diminea i m aflu în Kalithea; am ca pasager o fat ce merge la Atena.

la Spitalul Alexandra, v rog.

desigur!

Nu aveam chef de discuie, fiindc eram la volan de 27 ore încontinuu, deoarece colegul meu se îmbolnvisc i trebuia s fac eu i schimbul lui. Adic trebuia s lucrez trei schimburi, al meu, al lui i iari al meu. Puterile începeau s m prseasc; somnul îmi îngreua genele. Desigur, în timpul nopii dormeam puin în taxi, pân venea rândul meu s iau pasageri. „Aceasta este ultima curs, îmi spuneam, nu mai rezist. M duc acas, ca s m odihnesc”.

Pe când cugetam acestea, o aud pe tânăr c-mi spune:

s v spun o veste plcuit?

spunei.

de astzi încep terapia de înseminare artificial; vreau s fac un copil.

Mi-a spus-o cu atâta bucurie, încât m-am bucurat i eu i nu tiu cum i de ce am spus în sinea mea: „Dumnezeul meu, Gheronda al meu, dai-i voi un copil, ca s

202

nu fac înseminare artificial!”. Iar ei i-am spus foarte firesc:

s nu mergi, cci ai copil în pântecele tu!

eti nebun?

de ce? Ce v-am spus?

c sunt însrcinat.

-Aa v-am spus?

da, aa mi-ai spus.

ei, de vreme ce i-am spus aa, înseamn c aa este! Eti însrcinat!

eti nebun?, îmi spune din nou.

Am tras maina pe dreapta, i-am artat icoanele din main i i-am spus:

iat, mi-au spus c eti însrcinat!

Dintr-odat mi-a fugit somnolena i m-am simit foarte puternic. I-am însemnat pântecele cu semnul Sfintei Cruci i am implorat-o s nu fac înseminare artificial, ci s aștepte o lun i dup aceea s mearg. Îi spuneam mereu: Ai prunc în pântecele tu. Dac vei merge la înseminare artificial, îl vei omorî!

doamn, pân ieri am fcut analize i pregtire pentru înseminare artificial. Dac eram însrcinat, medicii ar fi vzut sau ar fi omorât copilul din cauza atâtor analize.

nu tiu cum, dar eti însrcinat! Crede-m, te rog! Am rugat-o pân am convins-o s atepste o lun. Am dus-o înapoi la Kallithea i pe toat durata cltoriei i-am vorbit despre Dumnezeu, despre Maica Domnului, despre toi Sfinii, despre Stareul Porfirie, despre minunile pe care le svâresc. „Aadar, de ce s nu se

203

petreac i acum o minune cu tine?Nu te îndoi de cuvintele lor!” i-am spus eu.

Când am ajuns, i-am dat telefonul meu, ca s m sune i s m bucur i eu de o minune a dulcelui meu Iisus.

Dup aceasta m-am dus acas s m odihnesc. Dup ce au trecut aproximativ 20 de zile de la aceast întâmplare, într-o diminea sun mobilul meu. Era la telefon acea tânăr.

Mi-a spus printre suspine cine este i c avusesem dreptate; Dumnezeu i Stareul Porfirie svâriser o minune i într-adevr era însrcinat! De asemenea, mi-a vorbit despre mirarea medicilor datorit inexplicabilei sarcini a ei; nu puteau s dea o explicaie la ce se întâmplase. i atunci le-a spus ce anume discutasem în taxi i cum aceasta era o minune a lui Dumnezeu. Medicii, ca de obicei, i-au ridicat mâinile în sus i au spus: Inexplicabil! Mi-a dat apoi s vorbesc i cu soul ei. Plângea i acela, plângeam i eu, plângeau i pasagerii pe care-i aveam în main, atunci când au îneles ce se întâmplase. Se petrecea în taxi adevrat panic format din mulumiri ctre Dumnezeu i plânsete. I-am trimis s mearg chiar atunci la Mnstirea Stareului Porfirie ca s-i mulumeasc pentru minunea ce o svârise Dumnezeu pentru rugciunile lui. Cât despre mine, credina mea se întrete atât de mult, încât uneori simt c nu mai încap în trupul meu!

204

Dumnezeu este drept

Cu cinci ani în urm am mers la Spitalul Atenei, ca s vizitez pe un cunoscut de-al meu. La un moment dat am ieit din salon i am mers s beau o cafea pe palierul spitalului. M-am aezat lâng un domn. Am început cu el o discuie:

dumneavoastr ce avei?, l-am întrebat.

am cancer i voi muri! i tiu, fiindc Dumnezeu vrea s m ia.

Iar aceasta mi-a spus-o atât de simplu, încât ai fi spus c vorbea despre cel mai firesc lucru.

suntei foarte tânăr, avei înc multe s oferii. Nu v gândii la moarte!

eu m-am nscut numai s rspândesc rul.

de ce spunei asta?

de ce o spun? Ascult, aadar... Am avut relaie cu femeia fratelui meu, cu cumnata mea. Fratele meu este un om foarte bun. Pe când eu, nu. A intrat diavolul în mine i m-am îndrgostit

de femeia lui. Acelai lucru a pit i ea. Dumnezeu, de Care mi-am adus aminte acum când m-am îmbolnăvit, am văzut că este drept. De aceea a ales să mă ia pe mine și foarte bine face. Eu sunt un om de nimic, nu am făcut familie și Îi mulumesc pentru

205

aceasta. Fiindcă nu eram vrednic pentru așa ceva. Nu a fi fost un bun soț, dar nici un bun tată. de ce spunei aceasta?

pentru că acesta este adevrul; eu sunt născut numai pentru rușine. Dacă a fi fost bun, nu l-a fi trdat pe fratele meu, nu i-a fi furat femeia, nici femeia altuia, înțelegi? Iată, de aceea spun că Dumnezeu este drept. Căci cine tie ce rușine s-ar fi întâmplat dacă fratele meu ar fi aflat ce joc are loc în spatele lui!

Am rămas fără glas, nu puteam articula nici un cuvânt.

tată, vreau să găsesc un preot să mă spovedesc și, dacă mai apuc, să mă împărtășesc. Poi să-mi trimii pe cineva? Poate că Atotputernicul Dumnezeu mă va ierta și-mi va da un loc, acolo unde voi merge.

Aici a râs. Chiar în acea clipă un preot foarte tânăr a venit acolo.

ia te uit! Dumnezeu mă-a ascultat!

S-a sculat brusc și s-a îndreptat către preot. L-a luat deoparte și i-a vorbit. Peste puțin a venit lângă mine.

ah, am spus-o și mă-am linitit! L-am rugat să vin să mă împărtășesc. Mi-a spus că va veni peste două zile. Cred că voi fi viu, că să apuc să mă împărtășesc. Tu ce zici?

cu siguranță vei fi viu și vei împărtăși, nu vei îndoi de aceasta. Lui Dumnezeu! S-a făcut milă de dumneavoastră și chiar vă iubete.

pe mine mă iubete?

pe dumneavoastră! și tată de ce?

de ce?

-în această clipă ai făcut două lucruri importante.

206

ce am făcut? Nu înțeleg.

v-ai smerit și v-ai spovedit. V-ai recunoscut greeala. Pentru aceasta este nevoie de putere sufletească. Iată, aadar, prezenta lui Dumnezeu!

Acest om a înțeles că Dumnezeu este bun și că ceea ce face, o face pentru binele nostru. Vai celor care nu pot să înțeleagă dragostea lui Dumnezeu și dreptatea Lui! Când ne ia vreo persoană iubită sau chiar pe noi, o face pentru binele nostru. Ne scapă de multe suferințe pe care noi nu le cunoaștem. Dumnezeu nu este nedrept, nici tiran, care vrea să suferim. El ne iubete.

Stareul Porfirie spunea celor care erau bolnavi de cancer că toate porile Cerului sunt deschise și îi ateaptă. Atât el, cât și Stareul Paisie, au murit de boala cancerului.

Spunea Stareul Porfirie:

„Fiii mei, candela vieii noastre este plin. Îns noi suntem legați cu o sfoară, noi în candela. Iar atunci când facem vreo micare potrivnic, tragem sfoara și candela cade, untdelemnul se varsă și atunci aceea se stinge. Astfel ne sfârșim viaa mai înainte de vreme, înțelegeți de ce murim de tineri? Noi suntem cei care provocăm moartea noastră. De aceea este bine să lum aminte, să trimțăm alturi de Dumnezeu. El este, fiii mei, lumina, este viaa, dragostea, bucuria, El este totul. Fără Dumnezeu viaa noastră este goală. Priviți ce singurătate, ce amărăciune, ce durere aveți voi, care trăiți departe de El. Venii, venii repede lângă El. Alergați când vă spun, nu întârziați!”

Cel întotdeauna dulce, Bătrânul Porfirie

207

Pretexte...

În taxi, toate cele 12 ore, sgeica radioului se află la Postul de Radio al Bisericii. Oricât de lung ar fi cãltoria pasagerilor, foarte puțini sunt nemulumiți. Toți ascultă cu mulumire. Și spun aceasta, deoarece îi întreb.

Îns atunci când pun întrebările „Mergeți la Biserică? Aveți duhovnic?”, 90 dintre pasageri îmi răspund: „Nu. De unde să găsim timp? Și în afară de aceasta, pentru ce să mergem? Ca să ascultăm ce? Pe preot cum înepredică, în timp ce el nu crede și face lucruri care nu se cadă să fie făcute? Las-ne în durerea noastră! De altfel, nici nu am furat, nici nu am omorât pe nimeni. De ce să mergem la duhovnic?”

Iubiții mei, cu toții am furat, cu toții am omorât, cu toții am nedreptit, cu toții am clevetit. Nu este nevoie să lum arma în mână și să împucăm; omorâm cu limba și în alte moduri...

Când ne nedreptesc, ne doare; însă atunci când nedreptim, nu ne doare. Și ai văzut cu câtuur în o facem? Cu câtu lejeritate îmi vorbii, când voi nedreptii? Dar cu câtu durere îmi vorbii, atunci când vă nedreptesc. Câtu pace simii atunci când vă înepleg

208

durerea și vă mângâi, încercând să dau chiar și soluții la problemele voastre! Și cu atâtu bucurie și recunotin îmi spuneți mulumesc, pentru ajutorul pe care vă-l ofer! De multe ori vă întreb:

v-am ajutat?

foarte mult, îmi răspundeți.

v-ar deranja dacă eu, care v-am ajutat atât de mult și v-am linitit sufletul, să fi o haimană?

nu, deloc!

atunci de ce vă deranjează dacă preotul nu este corect? Acela vă dă ceea ce v-am dat eu acum, dar cu dumnezeiescul har. Aadar, de ce îl respingeți? Pentru că vă convine, nu-i așa? Dacă eful dumneavoastră este ho, vagabond sau orice altceva, vă dați demisia de la serviciu?

nu, desigur!

a, deci nu plecai de acolo! De Dumnezeu îns v deprtai cu mult uurin!

aa dup cum ni le spuneai, avei dreptate, nu am gândit astfel pân acum.

a venit vremea s gândii. Dar nu pot s înleg cum putei s trii fr Dumnezeu. Faptul c existai în atribuii lui Dumnezeu; dac avei reuit, fie pe plan profesional, fie în cstorie, fie pe plan social, o atribuii lui Dumnezeu. Dar un mulumesc nu suntei dator s îi dai lui Dumnezeu?

ne dai peste cap modul nostru de gândire.

dar voi suntei fericii aa cum trii?

nu, nu putem s spunem c da.

atunci ia încercai s mergei la Biseric, s începei s ascultai cuvântul lui Dumnezeu. S gsii un

209

duhovnic, care s v odihneasc sufletete i s v urce sus la Dumnezeu. i atunci vei vedea c acolo este fericirea. încercai i fii siguri c nu vei regreta. Nu toi preoii sunt la fel; avem muli preoi sfini, pe care, dac îi cutm cu intenie bun i credin în Dumnezeu, Acela ni-i va descoperi.

S nu cutm îndreptiri, atunci când ne deprtm de Dumnezeu. Nimeni nu ne poate îndeprta de El, fr numai noi înine. Aa cum nimeni nu ne poate vtma atât de mult, ca noi înine!

Copilul i Stareul Porfirie

Este ora 2 dup-amiaz i m aflu în Piaa Sfinilor Doctori fr de argini din Atena. Am oprit lâng semaforul ctre Atena. Se apropie de mine un domn.

menidi, v rog. Mergem?

nu, i-am rspuns eu, deoarece nu apuc. într-adevr, nu apucam pentru c la ora 3 trebuia s predau taxiul la Pireu.

Domnul sttea în faa mea, ateptând s treac un alt taxi. Ceva înluntrul meu îmi spunea s-l servesc totui. I-am fcut semn cu mâna s vin. De îndat ce a intrat în main, a strigat:

nu se poate!

i luând fotografia Stareului Porfirie în mâini, a srutat-o. în clipa aceea s-a aprins semaforul i eu întorceam volanul ctre Menidi. Voiam s-i iau din mâini fotografia, dar când am vzut cu cât ardoare îl privea, m-am ruinat pentru gândul meu.

I-ai cunoscut?, m-a întrebat el.

nu, din crile lui l-am cunoscut i-l iubesc foarte mult.

vrei s-i spun cum l-am cunoscut eu?

sigur c vreau, i-am spus cu bucurie.

ascult, soia mea era grav bolnav; avea cancer. Medicii ne dduser termen de via cel mult trei luni. în acel an fiul meu cel mare termina Liceul. i ne-a anunat c stabilise cu ali zece colegi de-ai lui s mearg în Sfântul Munte pentru o sptmân. Am fost de acord. Copiii au plecat.

între timp starea soiei mele s-a înrutit. Medicul care o urmrea a spus c sfâritul era aproape. L-am întrebat cu agonie: „Ce putem s-i dm, ca s-i mai prelungim puin viaa?” „Vom

mai face o operaie i cu Dumnezeu înaintel!", a rspuns medicul. Eu am fost de acord, îns soia mea s-a împotrivit, pentru c voia s aseptm întoarcerea copilului.

Fiul meu s-a întors atât de fericit, atât de bucuros, aa cum nu-l vzusem niciodat. Ne povestea cât de frumos fusese acolo, cu cât dragoste îi primiser monahii, cât pace simiser în sufletul lor. Atât de mult a simit prezenta lui Dumnezeu, încât uitase c mama lui era bolnav. i-a amintit de ea atunci când s-a aflat în faa Stareului Porfirie. Ne-a povestit despre Printele Porfirie lucruri minunate, care ni se preau de necrezut.

Iertai-m, acestea care le spuneai, când s-au petrecut?

acum doi ani.

a, deci recent! Continuai, v rog!

toii copiii stteau sub un copac, vorbeau, râdeau, când deodată au vzut un clugr c se apropie de ei. S-au ridicat, i-au srutat mâna i Stareul a început s le vorbeasc, spunându-i fiecruia numele su. Dar cred c-i dai seama, copiii s-au mirat când au vzut c

212

tia numele fiecruia i chiar i numele de familie. Fiului meu i-a spus: „Spune-i mamei tale s nu fac operaie, cci este bine!” „O cunoatei?” l-a întrebat fiul meu. „o cunosc. Pe toi v cunosc!” „Cine suntei?” l-au întrebat. „Sunt Stareul Porfirie”, i a plecat.

La întoarcerea din Sfântul Munte, s-au oprit în Uranopolis, la o farmacie, ca s cumpere aspirine, fiindc avuseser ru de mare. Intrând în farmacie, au vzut icoana Stareului Porfirie i au spus: „Uite-l pe Stareul Porfirie, pe care l-am vzut în Sfântul Munte!” De îndată ce a auzit farmacistul, a rmas încremenit de mirare. „Iertai-m, copii, l-ai vzut pe acest Stare în Sfântul Munte?” „Sigur c da, de acolo venim!” „Suntei siguri?” „Foarte siguri, de vreme ce am vorbit cu el. i chiar ne-am mirat c tia numele noastre, chiar i pe cele de familie. Când l-am întrebat cine este, ne-a spus c este Stareul Porfirie”. „Copii, cred c l-ai vzut, dar... s nu v sperie ceea ce am s v spun. Stareul a murit acum cinci ani”. Copiii au rmas ocai. „Nu se poate! Doar am vorbit cu el...”

Atât eu, cât i soia mea credeam c au vzut pe altcineva, pe care-l chema tot Porfirie i care-i semna. De altfel, toi clugrii seamn între ei. „Nu m credei, nu-i aa? în fine, mie mi-a spus s nu mergi la operaie, pentru c eti bine”, a spus copilul mamei sale.

Peste dou zile am mers la spital. în dimineaa următoare avea s fie operaia. Timpul operaiei a venit i, în timp ce eu aseptam cu agonie afar, o vd deodată pe soia mea c iese afar. Am alergat lâng ea i am întrebat-o: „Ce s-a întâmplat?” „Nu mai fac operaie, sunt bine!”. în urma ei a ieit i medicul. „Ce s-a

213

întâmplat, doctore?” „Nu tiu, dar nu mai vrea s se opereze”. „V-am spus, sunt bine!”, a repetat soia mea. „Femeie, ai înnebunit?” Am luat-o în brae i încercam s o conving c trebuie s

fac operaie. „i-am spus, m simt bine. Facei-mi analize i vei vedea c sunt bine, simt aceasta”. „Bine, haidei s nu o form. De vreme ce se simte bine”. „Nu m credei? Bine, atunci facei-mi analize, ca s v convingei”.

i într-adevr, i-au fcut analize. A doua zi ne-au venit rezultatele.

Aici domnul a rsuflat adânc.

ce artau analizele?, am întrebat eu.

c niciodat nu a fost atins de boal!!! Medicii priveau vechile analize i pe cele noi i simeau c înnebunesc. „Nu se poate! Cineva a încurcat analizele cu altele. Vom face mâine din nou analize”, spuneau ei uimii.

Între timp a venit biatul meu i vzându-i pe medici nucii de noile analize, m-a întrebat: de ce nu crezi cele pe care mi le-a spus Stareul Porfirie în Sfântul Munte?

Atunci sare un medic i întreab:

ce-ai spus? Ce i-a spus Stareul Porfirie?

c mama mea este bine i s nu fac operaie. Atunci medicul a scos din buzunarul su fotografia Stareului Porfirie.

pe acesta l-ai vzut, copile, în Sfântul Munte?

da, pe acesta!

atunci analizele sunt corecte! Soia dumneavoastr este bine. Acum da, putei s plecai. Pregtii-v pentru externare!

214

Soiei mele medicii îi dduser cel mult trei luni de via. De atunci au trecut doi ani i se simte foarte bine, mai bine decât era înainte de boal. De aceea iubim foarte mult pe Stareul Porfirie. Am mers i la Mnstirea lui de multe ori. i de fiecare dat când avem greuti, el ne sprijin.

Povestirea acestui domn despre înc o minune a Stareului meu, mi-a dat mult bucurie. Singurul lucru pe care l-am optit, în timp ce cobora domnul, a fost mulumesc.

Preotul cel bun al emigranilor

M aflu la aeroport i este ora 3 dup-amiaz. în taxi se urc o familie. La radio se aude postul Bisericii. în acea clip vorbeau despre viaa Sfântului Nectarie. Doamna care sttea în spate, îmi spune:

dai, v rog, radioul mai tare, ca s auzim!

m bucur mult c v place.

Dau volumul mai tare. La un moment dat s-a terminat emisiunea. îi întreb de unde vin.

din Boston, îmi rspunde domnul de lâng mine.

locuii acolo?

da, suntem de muli ani acolo.

vorbi-mi puin despre viaa de acolo!

departe de patrie, nicieri nu este bine. Dar noi suntem dintre cei norocoi.

adic?

ne-a ajutat i ne ajut i acum foarte mult un preot. Ne d curaj i putere, ca s luptm. De asemenea, ne-a întrit foarte mult credina în Dumnezeu i în noi înine.

preotul este grec?

da, este grec. P. este numele lui. Este foarte bun, ca i om, ca i preot, ca i patriot grec. La orice or din cele

216

24 avem nevoie de el, este prezent. Ce s v spun? M îndoiesc s existe preot mai bun ca acesta!

de ce spuneai asta? Eu cred c toi preoii emigrani sunt buni.

a, nu spuneai asta! Am cunoscut i ali preoi la alte biserici, dar nu sunt ca acesta. Îns aici voi nu iubii patria, precum noi. În fiecare an când venim, v gsim tot mai ru. Ai pierdut omenia voastr, credina voastr în Dumnezeu, dragostea voastr pentru patrie. Când vedem la tiri c dai foc steagului nostru, arde i sufletul nostru. Iar cei de la tiri numai evenimente urâte prezint. Chiar nu se mai întâmpl nimic bun în Grecia despre care s vorbeasc, ca s ne bucurm i noi în strintatea noastr? Ne iubim patria, o iubim, nu vrem s auzim despre evenimente urâte. Vrem s ne mândrim cu ea. Cum de ai adus-o în halul acesta?

dac ai observat, în nici o ar nu prezint cele bune, ci numai pe cele urâte. i de ce oare? S sperm c pentru a le îndrepta. Cu toate acestea slav lui Dumnezeu! mai sunt greci care au în suflet dragoste de Dumnezeu i de patrie. De aceea, nu v mândnii, cci înc mai exist ndejde pentru patria noastr.

Cu Crucea mergi la înlîme!

Este ora 9 diminea i m aflu în Piaa Perama.

Apel de la centrul nostru: Perama pentru Atena. Am luat microfonul i am rspuns la apel. Peste cinci minute m aflu în locul respectiv. În taxi urc dou doamne i un domn. Domnul s-a aezat lâng mine, iar doamnele în spate. Destinaia era spitalul Lito. Ca de obicei, am început discuia:

de ce mergei la Maternitate? Avei vreun copil nou nscut?

nu, îmi rspunde doamna de pe bancheta din spate. Dar sora mea trebuie s fac o consultaie serioas

i dureroas. De aceea îi este fric.

Am privit-o în oglind pe tânra cea bolnav i am vzut c plângea. i fiindc durerea celorlali devine în fiecare zi i durerea mea, am privit spre icoanele din main, unde îl am pe dulcele meu Iisus, pe Maica Domnului, pe Stareul Porfirie i muli Sfini i i-am rugat s o vindece. Aa cum tim

toi, durerea este darul lui Dumnezeu, precum i încercările. Iar atunci când le înfruntăm cu răbdare i credin, ele ne conduc în Rai. Cu cât mai mari sunt încercările, cu atât mai

218

mult se sfinete sufletul nostru. Ii toi cei care reuesc s ajung înaintea Domnului nostru, El îi încununază cu bucurie cu cunun de aur.

Muli oameni spun Cu Crucea nu mergi înainte. Ii răspund cei puternici în credin: Cu Crucea mergi la înălțime!

Am vorbit împreună până când am ajuns la Lito. Înainte de a coborî, am luat în mână trei fotografii ale Stareului Porfirie, le-am dat câte una i am spus tinerei:

acest Staret sfânt te va face bine, nu vei simi deloc durere la consultaie i nu vei rămâne la spital, aa cum mi-ai spus. Peste jumătate de oră vei termina totul i vei pleca; vei merge acasă i vei fi bine!

Au luat fotografiile, mi-au plătit, mi-au spus cu răceală un mulțumesc i au coborât.

Eu mi-am continuat drumul pentru următorul suflet îndurerat. Îns, ce fericire! După două săptămâni, în biserică unde mergeam, am întâlnit-o pe sora acelei tinere bolnave. Ea a fost aceea care m-a recunoscut i la sfârșitul Liturghiei s-a apropiat de mine, m-a îmbrățit i m-a strănutat cu lacrimi în ochi.

Eu însă o priveam mirat i mă străduiam s-mi amintesc de unde o cunosc.

nu vă amintii de mine?

iertăi-mă, dar nu-mi amintesc. Spuneți-mi cine sunteți?

Ii atunci mi-a amintit unde ne cunoscusem. Parc am căzut din nori!

spuneți-mi, ce face sora dumneavoastră? Cât de mult au ajutat-o Bunul Dumnezeu i Stareul Porfirie?

Mă privea zămbind; zămbetul ei ajungea până la urechi, ochii ei erau plini de lacrimi.

spuneți-mi, vă rog! Nu mă înecă în agonie...

sora mea s-a vindecat i, aa cum ai spus, nu a simțit deloc durere. Iar peste jumătate de oră am plecat de la spital. Dumnezeu i Stareul, pe care atât de mult îi iubii, au făcut o minune. Cât despre analize, ele au ieșit negative; sora mea este sănătoasă!

ce avea sora dumneavoastră?

cancer!

În acea clipă am cedat i mă au podidit lacrimile.

deoarece am trit Golgota cancerului, atunci când s-a îmbolnăvit o prietenă de-a mea, pot să înțeleg durerea dumneavoastră.

vreau să vă spun i altceva, mi-a spus ea.

spuneți-mi orice doriți.

domnul care sttea lâng dumneavoastr, este soul meu. Niciodat nu voia s aud despre Dumnezeu i Sfini. La Biserica mergeam pe ascuns. Nu tiu cum, dar timp de o or v-a ascultat pe dumneavoastr, fr s se enerveze sau s înjure, iar fotografia ce i-ai dat-o, o are în portofelul su!

220

tii cine sunt eu?

În fiecare zi slvesc pe Dumnezeu pentru harismele pe care mi le-a dat. Una dintre ele este rbdarea.

Este ora opt dimineaa i într-un cartier al Atenei am luat în taxi o doamn îmbrcat i machiat, de parc ar fi mers la o petrecere de noapte. La radio ascultam foarte încet o emisiune. Doamna, o femeie tânăr, îmi spune pe un ton poruncitor:

închide radioul!

Când îmi vorbesc poruncitor cei, chipurile, instruii m mâhnesc; fiindc se socotesc mai presus i unii dintre ei m trateaz ca pe un nimic, m desconsider, pentru slujba pe care o fac. Pentru mine îns această slujb este cea mai bun i mai mare slujire. Fiindc în taxi voi toi v deschidei sufletul i ateptai s v îneleg, s v comptimesc i s v ajut pe cât pot în problema voastr, spunându-v dou sfaturi potrivite. De aceea îi rog s-mi vorbeasc politicos i cu respectul cu care le vorbesc i eu.

Pot s ascult orice problem a voastr, pot s v fac hatârul i s merg pe drumuri pe care dorii, nebgând în seam dac muresc taxiul cu pmânt i noroi sau c-l forez urcând pante mari. Îns nu suport s m priveasc cei, chipurile, instruii ca pe un gunoi, ca pe un

221

nicic. Din fericire, acetia sunt puini. Dar s nu credei c m plec în faa acestora, oricine ar fi ei.

Aadar, doamna mi-a cerut poruncitor s închid radioul. De menionat c volumul era atât de mic, încât m îndoiesc s o fi deranjat. Eu nu am rspuns. Doamna a continuat pe un ton i mai poruncitor i cu mai mult putere:

ai auzit ce i-am spus?

am auzit, doamn, dar nu-l voi închide. Volumul este atât de mic, încât nu v deranjeaz, chiar m îndoiesc de faptul c se aude acolo în spate. i înc ceva: nu-mi mai vorbii pe acest ton, cci altfel v voi da jos.

Aceea a continuat s strige cu mânie:

tii cine sunt eu i ce pot s-i fac?

cine suntei?

sunt procuroare i pot s te bag în închisoare!

De îndat ce mi-a spus aceasta, am oprit, m-am întors spre ea i i-am spus:

doamn, fiindc nu tii ce înseamn respect i pentru c v dai mare cu stpânirea pe care o avei, coborâi jos din main!

Doamna a continuat s m amenine i s strige. Pe un ton i mai urât mi-a spus s închid radioul i s continui s conduc. Dar fiindc nu-mi place s m cert, am fcut urmatorul lucru: am scos cheia din contact, mi-am luat geanta, am coborât din taxi i am plecat. Am lsat-o singur s-i verse mânia. Dup o or m-am întors înapoi i am luat taxiul.

Aceast doamn este procuroare. Gândii-v, noi, oamenii cei simpli, care mergem la tribunal s ne gsim dreptatea, atunci când pe scaunul lor stau astfel de

222

oameni, ce dreptate vom gsi! Iat de ce vorbesc în taxi despre dragoste, despre linitea sufletului, despre Dumnezeu. Cci numai lâng El vei gsi pace, echilibru sufletesc i minte sntoas. Doar atunci vei putea s fii corect fa de oameni, vei putea înainte de fiecare judecat s te rogi ca s te lumineze Dumnezeu, astfel încât s nu osândeti vreun om nevinovat. Câi oameni nevinovai nu sunt oare

în închisoare, din cauza unor judecatori ca i aceast doamn? Dumnezeu s Se milostiveasc de noi!

înviere cu Hristos a înviat!

Oamenii care cred cu toat inima lor în Dumnezeu, se bucur pentru icoanele ce le am în taxi i c ascult postul de radio al Bisericii. Aceasta le d prilej ca s-i deschid sufletul.

V voi istorisi înc o întâmplare adevrat, petrecut cu o mam iubitoare, care crede în Dumnezeu cu toat puterea sufletului ei.

Copilul ei, în urma unui accident, era mort, din punct de vedere clinic. Un biat de 20 de ani, student. Mergea cu motocicleta, când o main a intrat pe sens opus i l-a ciocnit frontal. La spital l-au bgat la urgen. Când prinii au ajuns la spital, medicii l-au luat deoparte pe tatl biatului i i-au spus c fiul su era, din punct de vedere clinic, mort.

mort?!, a spus el cu o voce tremurând.

din nefericire, da.

unde este? Ca s-l vedem...

Îl avem la Secia de Urgen. Venii!

De îndat ce l-a vzut, a avut un oc. Medicii l-au scos repede afar. l-au spus s o întiineze pe soie. Când el a încercat s-i spun într-un fel care s nu o

224

rneasc, ea nu voia s cread. „S nu mai spui aa ceva! Fiul meu este viu!”

Zilele treceau; medicii spuneau tatlui c nu-l mai pot ine. Era nevoie de patul de la Secia de Urgen pentru ali bolnavi. El îns îi ruga s mai aștepte puin i în același timp se strduia s o conving pe soia sa c toate s-au terminat. Acea însă spunea: „Copilul meu este viu... nu a murit, nu va

muri. Dumnezeu nu mi-lvalua!”

Zilele i nopile se scurgeau cu mult durere; nu se deprtau deloc de spital. Singurul ceas când pleca mama cea întristat era atunci când mergea în fiecare sear la biserica spitalului, ca s participe la slujbele din Sptmâna Patimilor, s se roage i s primeasc mângâiere.

A venit i seara din Sâmbta Mare. A coborât în biserica s se roage i s aud Hristos a înviat! Soul ei a intrat la 11:55 la Secia de Urgen s fac învierea cu fiul su care se afla în moarte clinic. Se afla acolo i asistenta de gard.

Femeia a mers în biserica i s-a aezat într-un col.

Plângea i se ruga: „Hristoase al meu, tiu c biatul este al Tu. Tu mi l-ai dat, Tu mi-l vei lua îns Te rog, mai las-mi-l puin... las-l s-i termine studiile, s ne bucurm de el când va ajunge om de tiin. Hristoase al meu, cu învierea Ta înviaz-l i pe Anastasie al meu! Te rog, Te rog...” Genunchii ei eu cedat din pricina durerii i a încercat s se sprijine de scaunul din fa, ca s nu se prbueasc. De îndat ce a auzit Hristos a înviat!, a izbucnit în lacrimi.

225

Abia târându-i picioarele, a ieit din biserica, ca s mearg la fiul ei. Hristos a înviat. Hristos a înviat!..., optea ea. Deodat s-a simit foarte puternic. Ceva înluntrul ei îi spunea c fiul ei triete!

Hristoase al meu, fiul meu triete!, a strigat ea cu putere i a alergat repede lâng el. A deschis brusc ua de la Secia de Urgen i, înainte ca ea s vorbeasc, soul ei i-a spus: „Unde ai fost? Copilul a întrebat de tine!...”.

Cuvintele acelei mame înc mai rsun i acum cu putere în urechile mele, precum în ceasul când mi-a povestit toate acestea.

Cred c îi dai seama ce am simit în acele clipe!... Am îmbriat copilul, l-am îmbriat pe so, pe asistent, pe oricine întâlneam, îl îmbriam. Copilul meu triete! Triete!!!, le strigam eu. Apoi m-am întors în biserica, ca s-l mulumesc lui Dumnezeu. De atunci au trecut doi ani, îns nu încetez s-L slvesc pe Domnul i pe Dumnezeul meu, Care îmi este sprijinul vieii mele.

v felicit pentru faptul c ai recunoscut c învierea fiului dumneavoastr este de la Dumnezeu. De asemenea, i pentru c nu ai uitat s-l mulumii lui Dumnezeu, aa cum se întâmpl de obicei.

cum s uit? Fiul meu era mort i a înviat!!! înelegi ce-i spun?

îneleg, doamna mea.

Iată aadar cum puterea credinei înviaz i mori!

Sala de operaie a îngerilor

În ajunul alegerilor, m aflu la aeroport; ora trei dup miezul nopii. La 3:30 am mers s iau cltori. Lume mult. În taxi a intrat un biat.

bun ziua! La Pireu, v rog.

voinicule, la fix ai venit!

de ce spunei asta?

curs mai bun ca aceasta nu putea s mi se întâmple! în Pireu locuiesc i eu.

a, atunci e bine! Cum s-ar zice, te duc pân acas, nu?

exact. Sunt nedormit de 15 ore; cred c am i eu dreptul la puin odihn.

de 15 ore conduci?

nu, de 15 ore sunt în taxi.

i cum reziti atâtea ore? i noaptea nu te temi?

când ai credin puternic în Dumnezeu, nu te temi de nimic, ci simi siguran.

ai dreptate. Vd i icoanele tale, asculi postul de radio al Bisericii. Cuvintele tale insufl siguran. Cu adevrat, îl ai pe Dumnezeu alturi! M bucur când aud i vd oameni care cred cu trie, precum tu. Nu este întâmpltor c am intrat în taxiul tu, ci a fost voia lui Dumnezeu. Crezi în minuni?

227

bineîneles c da.

vrei s-i spun o minune ce s-a întâmplat familiei mele?

cu bucurie voi asculta.

lucrez în Israel, la Ambasada Greac. Sunt lâng Mormântul lui Hristos i acum am venit ca s votez.

minunea atept s o aud.

nu te grbi, i le voi spune pe toate de la început. De altfel, avem drum de mers.

iart-m!

aceast cltorie a fost i o ocazie s-mi vd mama i apoi s merg în Cipru, ca s-mi vd familia.

acum nu mai îneleg nimic.

A început s râd.

ai dreptate. Sunt cstorit cu o cipriot i avem doi copii. Al doilea copil al meu nu l-am vzut înc, mâine împlinete 40 de zile. Este feti. Nu am putut s fiu la naterea ei, alturi de soia mea i de aceea cred c-i dai seama de agonia mea.

eu îneleg agonia ta; tu pe a mea nu o înelegi.

Aici am râs amândoi.

ei, am s te chinui puin, feti din Pireu, nu am s-i spun dintr-odat. Aa cum ziceam, a murit tatl meu i mama mea a rmas singur. Nu i-am spus c vin, ca s-i fac o surpriz.

frumoas surpriz la miezul nopii! S mergem mai departe.

mâine voi merge s votez i seara voi zbura spre Cipru. Dac poi, vino s m duci la aeroport.

mi, ce om i sta! îmi va scoate sufletul, pân îmi va spune minunea!

hai, s-i spun minunea. Te-am chinuit destul. Pot s fumez?

vino în fa s fumezi. în spate nu îngdui.

S-a aezat lâng mine.

poi s-mi spui cum te cheam?

niko.

frumos! Pe mine Rania.

-M bucur mult.

aadar, Niko... mai am mult de ateptat?

Atunci, izbucnind în hohote de râs, m-a întrebat:

îi scot sufletul, nu-i aa?

mai întrebi?...

ateapt s-mi aprind o igar i-i spun. Aadar, Rania, cumnata mea nu putea s fac copil. A mers la muli medici în Cipru, a venit apoi în Grecia, a mers i la Londra. îns toi i-au spus un mare NU. Nu poi nate copil. Ajunsesse deja la 40 de ani. Rugciunile i fgduinele erau nenumrate... Pân când Dumnezeu S-a milostivit spre ea. La cei 40 de ani ai ei a rmas însrcinat. Cred c-i dai seama de bucuria noastr. Cu toi îi purtam de grij, ca i cum ar fi fost ceva de pre. Eram ateni s nu tueasc, s nu strnute, s nu coboare singur scriile. Luam aminte la ce mnânc... o feream pân i de ploaie. Pân când a venit vremea s nasc i ne aflam cu toi lâng ea.

în salonul în care ateptam a venit o asistent cu un înger în brae. Era atât de frumos pruncul, încât nu cred c am vzut altul mai frumos. Fiul meu nu era atât de frumos, atunci când mi l-au adus s-l vd. A doua zi îns ne-a venit vestea neplcut. Medicul a chemat pe cumnatul meu i i-a spus c copilul s-a nscut cu un rinichi,

229

iar jumtate din acesta nu funciona. Trebuia s înceap curarea sângelui. Vestea ne-a lovit ca un fulger!

L-am dus peste tot, oriunde îi poi închipui; la oricare medic ne spuneau s mergem, la acela mergeam. Am mers în strintate, am mers peste tot, îns nu puteau s-i fac nimic. Rugciunile nu încetau zi i noapte. Când copilul a împlinit vârsta de doi ani, cumnata mea a avut un vis. Nu m întreba ce anume a visat. Nu am îneles bine. Mi-a cerut s o duc la Sfintele Locuri, cas se închine.

într-adevr, a venit cu copilul. Am trimis-o cu o femeie care era ghid, s se închine la Sfântul Mormânt. Dar acolo ce s-a întâmplat? Ascult, s vezi ce mi-au spus. Când au intrat în biseric, copilul plângea într-una. „De ce plânge astfel copilul?”, a întrebat o femeie. „Este bolnav”, a rspuns cumnata mea. „Punei copilul pe Sfântul Mormânt i va înceta s plâng”.

Cumnata mea l-a întins pe Sfântul Mormânt, îns copilul plângea i mai tare. Acea sttea încremenit; nu putea face nimic. Copilul a început s se învineeasc. La un moment dat a reuit s-l ia în brae. îns nu putea s respire, de aceea au dus de urgen la un spital. Acolo i-au pus oxi-

gen. În aceeași zi a plecat spre Cipru.

În ziua următoare copilul trebuia să meargă pentru curare de sânge. Acolo, la Ierusalim, am cunoscut un clugr pustnic, care vorbește mereu despre minuni. Când a plecat cumnata mea, am mers și l-am întâlnit, iar el a început din nou să-mi vorbească despre Dumnezeu și despre minuni. Deodată l-am auzit exclamând: „Mi, mi, ce fel de operaie a fost aceasta! Copilul se zvârcolea în dureri!” „Care copil, Gheronda?” „Nepoelul tu...”

230

Îngerii l-au operat și i-au pus doi rinichi sntoi!!!”. Cred că stareul a înnebunit, am zis în sinea mea, și toate minunile pe care mi le spune, sunt închipuirile lui. Când m-am ridicat să plec, m-a bătut pe spate, zicându-mi: „Hai, că o să faci și o fat!”

Am plecat întristat, fiind încredințat că stareul îi pierduse minile din cauza singurții în care trăia. Am intrat în main, ca să merg la Ambasad, când deodată a sunat mobilul meu. Era soia mea. Îmi vorbea plângând, de aceea nu puteam înțelege ce anume spunea. Doar o singură frază am înțeles-o: „Niko, nepoelul nostru este bine!” Am încercat să o linițesc, ca să înțeleg ce-mi spunea. Iar ea mi-a spus aceleai cuvinte ce mi le spusese stareul: „Nepoelul nostru are doi rinichi sntoi!”

Când am auzit, am avut un oc. M-am întors și am mers la stare. Mintea mea era plină de confuzie, gândurile mele zburau cu putere în toate direcțiile. Când am ajuns la stare, pentru prima oară am îngenuncheat înaintea lui și strutându-i mâna, am spus: „Eti un sfânt!” „Fiul meu, să nu mai faci niciodată asta. Sfânt este numai Dumnezeu!”

Peste o săptămână mi-a venit cealaltă veste bună. Femeia mea era însărcinată. De îndată ce a spus soia mea „Niko, dragostea mea!...”, mi-am amintit de cuvintele clugrului. „Nu mai spune nimic. Eti însărcinată!” „Da, de undeții?” „Mi-a spus clugrul, prietenul meu. Și este feti!”

De la minunea ce s-a petrecut cu nepoelul meu, am început să cred cu tărie în Dumnezeu. Nimic și pentru nimic nu-mi va zdruncina această credință. Dacă

231

vreodată vei hotărî să vii la Ierusalim, mă voi bucura de vei veni să mă cauți. Mă vei căuta la Ambasad și vei spune: „Vreau să-l văd pe Niko din Pireu”.

Între timp am ajuns la Pireu. Eu nu mai puteam să scot niciun cuvânt, dar nici să cobor pentru a scoate valiza lui Niko din port-bagaj.

232

Hotărâri nedrepte

Intră în taxi, una Preedinte, iar cealaltă Procuror. Auzii dialogul dintre ele. Nu voi spune subiectul despre care au discutat, ci doar hotărârea lor:

ce vom face cu acest caz?

De însemnat faptul c era dup-amiaz i le duceam s bea cafea.

hai, c o vom condamna pe aceasta i terminm subiectul.

Eu pe drum auzisem, desigur, toat povestea. Mi-am dat seama c urma s fac o nedreptate.

iertai-m, le-am spus eu, deoarece am auzit discuia, pot s-mi spun prerea?

da, spune-i.

suntei cstorite?

da.

avei copii?

avem.

aadar, dac ai fi în locul doamnei pe care mâine o vei condamna, ai considera c pe dreptate v condamn?

i le-am explicat cum vd eu lucrurile. Apoi, dup câteva minute de gândire, mi-au rspuns:

233

da, avei dreptate. Am fi fcut o nedreptate mâine unui om care merita o alt abordare. V mulumim.

Doamnele au coborât din taxi. Îns eu m-am problematizat foarte mult. Nu am fost mulumit de faptul c mi-au spus c am dreptate, cci dac nu ar fi intrat în taxiul meu, a doua zi acea femeie ar fi fost condamnat pe nedrept. Oare câi judecatori iau hotrâri nedrepte, fr s studieze cazul, fr s aib un povuitor duhovnicesc, fr s fie coreci fa de ei înii? Cum pot atât de superficial s ia viaa unui om în mâinile lor?

Domnilor judecatori, înainte de a hotrî s dai o sentin, pune-i-v mai întâi în locul celui pe care-l condamnai i apoi luai hotrârea.

O cerere neobinuit în cstorie

Într-o dup-amiaz a intrat în taxi un voinic care era parautist. Cu alte cuvinte mi-a spus cum a fcut cererea în cstorie iubitei sale:

eram invitai la o mas. La un moment dat iubita mea s-a aplecat la urechea mea i mi-a spus: „Te iubesc!” „Dovedete”, i-am rspuns. „Ce vrei s fac, ca s dovedesc?” „Nu tiu. Ce crezi tu.” „Pentru tine pot s m arunc de la 10.000 de picioare.” „Foarte bine. Te vei arunca”, i-am spus eu râzând.

Aceea credea c glumesc. Peste câteva zile i-am spus c venise ceasul s dovedeasc. „S mergem!” mi-a spus ea râzând.

Am urcat în avion, m-am pregtit i am legat-o de mine. De îndat ce am ajuns la 10.000 de picioare, mi-am fcut cruce i am zis: „Dumnezeul meu, ocrotete-m i în acest salt!” i am srit. Ea urla de fric... Eu râdeam i o întrebam: „Cât de mult m iubeti?” „Mult de tot!!!” „Te vei cstorii cu mine?” „Da!” „Când?” „De îndat ce aterizăm.”

i în cele din urm v-ai cstorit?

ei, stai puin! Sunt 15 zile de atunci. Am schimbat verighetele i ne pregitim de nunt.

o astfel de cerere în cstorie nu am mai auzit. S fii fericii i binecuvântai de Dumnezeu! mulumim!, mi-a rspuns el în timp ce cobora.

235

în sfârît!

Am luat o fat ca pasager i ne îndreptm ctre Paleo Faliro. Pe drum sun mobilul ei. La un moment dat o aud c strig i plânge în același timp: „Aa? Este adevrat? Bravo, bravo... în sfârît! S fie într-un ceas bun! Las, am s o sun eu pe mama, ca s-i spun”. Când a închis mobilul, am întrebat-o:

ce s-a întâmplat?

sora mea...

ce s-a întâmplat cu sora ta?

prietenul ei a cerut-o în sfârît în cstorie!

i la cstoria ta s ajungem!

v mulumesc! V mulumesc!

tii unde i-a fcut cererea în cstorie?

unde?

la Paris! La Seine! Acolo se afl acum. De cinci ani atepta aceast cerere! I-a trimis firma la care lucreaz pentru un acord cu o alt companie, nu tiu exact... i acolo i-a fcut cererea. Iertai-m, vreau s o sun pe mama mea „mam! Promite-mi... I-a fcut în sfârît cererea în cstorie... Nu, s nu o suni, fiindc este foarte emoionat, am plâns amândou. Mâine se întorc. Pregtete mas pentru ginerele tu! Nu, nu..., sun-l tu pe tata s-i spui!”

S fie aceti tineri, precum i toi tinerii din lume, fericii i binecuvântai!

236

Mai exist i astzi?

Primesc apel de la Centru. Aveam o comand din Pireu în afara Atenei, cu întoarcere.

hai, norocoaso, c i-au fcut-o astzi, îmi spuneau în glum colegii. Drum bun!

drumul era pentru Peloponez.

M aflu în locul respectiv. Se apropie de mine o doamn, cam la 45 de ani.

bun ziua! Am multe bagaje. Deranjeaz?, m-a întrebat cu delicatee.

nu, desigur. Numai s încap, i-am rspuns pe același ton.

Bagajele erau atât de multe, încât am fost nevoit s pun i pe bancheta din spate. Doamna era foarte politicoas; îmi cerea într-una iertare pentru bagajele ei.

tii, o mrit pe fata mea, care va rmâne în provincie i îi duc zestrea, îmi spune ea râzând.

nu v facei probleme! Bine c au încput.

Am intrat în taxi i am pornit. Mi-am fcut cruce i am spus: S fie o cltorie bun! Acelai lucru l-a fcut i acea doamn. Cltorie îns în tcere nu se putea, de aceea am întrebat-o:

ai luat cu dumneavoastr cafea pentru drum?

237

nu, nu am luat, dar vom opri în Corint, ca s bem. i la întoarcere v invit la mas. Iar din câi bani mi-au spus de la Centru, eu v voi da înc jumtate din sum, fiindc bagajele sunt foarte multe.

v mulumesc foarte mult.

Apoi am început s o întreb cele obinuite: dac are un so bun, câi copii are i celelalte. Nu întâlnisem în cei opt ani de când lucram pe taxi vreun cuplu fericit. Acum îns cred c l-am gsit. V voi spune în continuare despre fericirea acestei familii.

cu soul cum v înlegei?

foarte bine.

adic?

nu exist adic. Suntem foarte bine.

v simii fericit?

destul de fericit.

frumos... Putei acum s-mi spunei secretul fericirii?, am întrebat-o eu râzând.

buna dispoziie, îngduina i, cel mai important, dragostea i iertarea. Iar Eu s devin Noi.

într-adevr, pe chipul femeii se citea fericirea. Ochii i chipul ei erau plini de strlucire, la fel i zâmbetul ei.

frumos! Frumos sentiment este dragostea! De câi ani suntei cstorii?

cstorii suntem de 27 de ani. Plus un an în care ne-am cunoscut, ne-am logodit, 28.

- 28 de ani de fericire?

i se pare ciudat, nu-i aa?

i nu este?

ascult, noi ne-am iubit amândoi, nu doar unul singur. Pe Niko l-am cunoscut la o srbtoare.

Pe atunci

238

aveam 17 ani, iar el 21. Era cel mai linitit, cel mai frumos, cel mai ruinos i cel mai serios biat. Mi-aplcut din prima.

Aici a început s râd.

de ce râdei?

în acea sear nu voiam s dansez cu nimeni, decât numai cu el. La toi bieii care m invitau la dans, le spuneam nu. Dar nici el nu se ridica. Au trecut dou ore, fr ca noi s ne fi micat de la

locul nostru. toți ceilalți dansau, vorbeau, râdeau... Noi doar zâmbeam. La un moment dat a început o melodie care ne-a plăcut la amândoi. A venit timid, mi-a întins mâna și mi-a cerut să dansăm. Atunci imediat m-am ridicat. Perechea noastră îi deranja pe ceilalți: „Atâta timp nu ne-ai spus că ți place melodia aceasta, că să dansai?”. Prietenii lui Niko au început: „eu te voi însura”, spunea unul; „dar nu eu”, spunea altul. Eu mă așteptam ca el să le răspund: „Hai terminai acum cu distracția!” Însă el m-a strâns la piept și mi-a optit la ureche: „Vrei să ne căstorim?” „Vreau”, i-am răspuns, privindu-l în ochi. Din acea seară am rămas împreună.

ei, ai ajuns brusc la sfârșit! O viață întreagă mi-ai încadrat-o într-o seară
ce altceva vrei să-ți spun?

toate! Ce s-a petrecut de-a lungul celor 28 de ani, i-am spus eu râzând.

a, tu vrei să afli toată viața mea, mi-a răspuns aceea pe același ton.

întreabă-mă și-ți voi răspunde la orice întrebare. Dar înainte de a începe, spune-mi cum te
numești?

mariana. Pe tine?

239

maria.

aadar, Maria! Cum i-ai făcut cererea în căsătorie?

foarte simplu, m-a întrebat ce cer de la un bărbat și i-am spus.

ce i-ai spus?

Aici a izbucnit într-un râs puternic.

ei, ceea ce cere o fată: să mă iubească, să fie atent cu mine și celelalte.

el ce i-a spus?

a, el mi-a spus foarte simplu: vreau să te porți cu mine la fel cum și eu mă voi purta cu tine.

adică?

Nikos este un om foarte blând; nu-i plac strigătele, certurile, bârfele. Odată eram mândrie, fiindcă mă certasem cu mama mea, iar atunci când a venit Nikos, i-am vorbit cu asprime. Atunci el, frate, s-a vorbit, a deschis ușa și a plecat. Seara când s-a întors, l-am întrebat: „De ce ai făcut asta?” „Ce am făcut?” „Ai plecat frate să-mi spui nimic.” „La fel voi face, dacă nu vei respecta ceea ce ai promis: așa cum mă port cu tine, la fel să te porți și tu cu mine. Am strigat la tine vreodată, pentru orice greșală ai făcut?” „Nu.” „Întotdeauna ne sfatuiam, nu-i așa?” „Iartă-mă”, i-am spus și i-am dat o sărutare, și astfel nu s-a mai întâmplat niciodată așa ceva.

cât a durat această idil?, am întrebat-o.

un an; peste patru luni ne-am logodit, într-un an ne-am căsătorit și peste încă nouă luni am avut primul nostru copil.

câți copii aveți?

patru. Dou fete i doi bie.

240

patru? Bravo! Vrei s-mi vorbeti despre familiile voastre?

familiile noastre erau amândou srace în privina banilor. Dar din dragoste mai bogate nu se fceau. În familia lui am intrat la 18 ani, i-am iubit foarte mult, îi simeam ca i când ar fi fost rudele mele, pe cumnailor mei ca pe frai, pe prini ca pe prini mei. La fel i ei. Vezi, eram prima nor în familia lor. Când ceilali s-au cstorit, am luat-o pe soacra mea la mine acas, cci socrul meu murise. Douzeci de ani am locuit cu soacra mea în aceea cas, îns niciodat nu am schimbat între noi vreun cuvânt urât. Soacra mea mi-a crescut trei copii. Eu îl ajutam pe Niko la munc.

bravo! Cu ce te ocupi?

avem aurrie. Dar am fcut-o cu mult osteneal i lipsuri. Am pornit de la o gaur, unde fceam aurrii i ceasuri. Dar încet-încet, cu rbdare i înelegere, am deschis un mic magazin, cu puine aurrii la început i apoi mai mare. Treburile mergeau foarte bine, ne binecuvânta Dumnezeu. Vrei s-i spun de ce ne binecuvânta Dumnezeu?

-Sigur c da.

Într-o zi fiica mea era bolnav, avea temperatur foarte mare i eu am zis c nu mai merg cu Niko la munc. Atunci soacra mea mi-a spus: „Ba nu, fiica mea, ci s mergi! Eu voi avea grij de copil. Nu te neliniti!” „Bine”, i-am spus i am plecat. Aveam îns nelinite i am plecat mai devreme de la magazin. Am mers acas, am deschis ua i ce s vd? Pe soacra mea stând în genunchi i rugându-se înaintea icoanei Maicii Domnului, iar copilul dormea. Am închis încet ua i m-am

241

întors la magazin. „Toate sunt bune”, am spus soului meu, dar nimnui nu am spus ce am vzut. Aceasta am fcut-o de multe ori. Fie gtea, fie spla pe jos, fie spla vase, orice fcea, se ruga. De aceea eram binecuvântai, de aceea am dobândit destul avere. Desigur, i noi credem foarte mult în Dumnezeu. Dac vei întreba pe soul meu al cui copil eti?”, îi va rspunde al Maicii Domnului”. Îns nu ne rugm precum ea. Marele mulumesc, desigur, îl spunem lui Dumnezeu mereu, nu suntem nerecunosctori fa de El.

averea, pe care ai dobândit-o din lucrarea voastr, este trecut pe dou nume?

nu, toate sunt pe numele lui Nikos.

s fac pe avocatul diavolului?

-S faci

el vrea s fie toate pe numele lui?

nu, de fiecare dat când cumpram ceva, îmi spunea Maria, vei merge s faci contractele.

avei avere mare?

-Destul.

nu te-ai gândit îns c oamenii înnebunesc atunci când dobândesc bani i se destram familia, pentru a tri liberi i a se bucura i înc bine de banii lor? Nu i-a trecut aceasta prin minte niciodat?

nu, niciodat! Ascult, Rania, pe brbatul meu l-am iubit, m-a iubit i el. Pentru tot ce-am dobândit ne-am ostenit amândoi, dar mai mult el. Niciodat nu am gândit în felul acesta e al tu, acesta e al meu. Toate sunt ale noastre. Eu i Niko suntem pân astzi îndrgostii, ca i la început; chiar pot s spun c mai mult acum. Dac vreodat îi va pierde minile i ne va

242

prsi, nu m voi plânge pentru faptul c voi rmâne pe drumuri cu copiii. Ci m voi plânge pentru faptul c l-am pierdut pe el. Pe el, care este însi viaa mea. Ai îneles? Nu m atrag banii. Fiica mea se cstorete peste o lun i vor rmâne, aa cum i-am spus, în provincie, deoarece slujba ginerelui i familia lui sunt acolo.

ce munc are ginerele?

lucreaz în construcii.

are avere?

-Nu.

cum de nu ai cerut de la fiica dumneavoastr s-i gseasc un so bogat?

i ce s fac cu unul bogat? Dragoste am învățat s gseasc, iar nu bogie. Le-am cumparat cas acolo, în satul unde mergem acum, i a pus câiva bani i ginerele.

casa este pe numele fetei sau al ginerelui?

nu, este trecut pe numele ginerelui.

al ginerelui?

da! De ce i se pare ciudat ceea ce-i spun?

fiindc societatea noastr s-a stricat; fiecare caut s-i scoat ochii celuiilalt i cu cât îl scoate mai din adânc, cu atât este mai mulumit. Iar dumneavoastr îmi vorbii de parc ai tri în alt lume.

rania, ce crezi c ne va durea mai mult? Dac fiica noastr mâine se va despri, dac vom pierde casa sau durerea copilului nostru pentru aceast dragoste care a murit? Cci ea îl iubete foarte mult, iar el o ador. Aceasta ne va durea, iar nu un lucru neînsufleit.

Am mai discutat înc multe, pân când am ajuns în acel sat. Acolo ne ateptau perechea i so-crii. Cu toii

243

erau oameni minunai. Dragostea i buntatea erau zugrivate pe chipurile lor. Au îmbriat-o i au srutat-o pe Maria; la fel au fcut i cu mine. Dup ce au descrcat lucrurile din main, prinii lui ne-au chemat în casa lor, ca s ne dea o trataie. Maria m-a întrebat dac am timp la dispoziie.

înainte îns de a răspunde, socrul a răspuns în locul meu:

fata mea, nu putei să pleci așa, fără să vă tratați cu ceva. De nunt ne pregătim, de aceea trebuie să vă îndulcim!

nu vreau să vă stric chefurile, i-am răspuns râzând.

Casa era aproape în astfel am mers pe jos. Satul era înconjurat de verdea, cu case foarte albe, cu acoperiuri de țiglă roșie și grădini preafrumoase, cu tot felul de flori. Mă minunam de toate acestea și ziceam în sinea mea: „Dumnezeul meu, cum de atât de frumoase sunt împodobite, cu atâtea dragoste să împodobiți inimile lor!”

Am ajuns la casa lor. Și aici aceeași frumoasă: peste tot flori, tot locul era plin de mireasmă. „Dumnezeul meu, binecuvintează-i și locuiete împreună cu ei!”, am optat eu. De îndată ce am intrat în casă, am găsit masă plină cu toate bunurile lui Dumnezeu. O pregătise sora ginerelui, după cum ne-au spus. Ne-am așezat cu toții la masă, după ce tatăl a făcut mai întâi rugăciune. O imagine frumoasă, o familie caldă. Am ciocnit paharele cu vin și am urat pe cei doi tineri.

Eu, deoarece aveam de condus taxiul, abia de am atins cu buzele paharul cu vin.

fata mea, vei bea puțin vin împreună cu noi.

nu se poate, fiindcă mai am de condus, am răspuns eu.

244

nu-i face griji! Iar dacă te vor suna de la Centru și-i vor da o comandă, și-o voi plăti eu.

și ridicându-se a scos din buzunar 100 de euro, zicându-mi:

ia-i pe aceștia în avans!

vă rog, nu faceți asta! Uite, am să beau... nu vă voi strica chefurile.

Am ridicat paharul, l-am ciocnit cu al lui și l-am but dintr-o sorbitură, lucru pe care nu-l mai făcusem niciodată. Acela însă mi-a pus banii în buzunar. Am vrut să mă împotrivesc, dar m-au oprit cu toții.

aa suntem noi, ranii, mi-a spus socrul. Vă iubim pe voi.

Masa a durat trei ceasuri. Am discutat lucruri foarte frumoase. Mi-au vorbit despre familiile lor, despre satul lor, despre dragostea lor, despre credința lor în Dumnezeu. Oameni mai mult decât minunai! Când ne-am ridicat de la masă, le-am spus:

nu vă voi uita niciodată! Sunteți cu toții niște oameni minunai! Cu greu mai găsești astăzi astfel de oameni ca voi. Sunteți binecuvântați de Dumnezeu.

Am intrat cu Maria în mașină și am apucat pe drumul de întoarcere. Am uitat să vă spun că în vremea mesei a sunat mobilul Mariei. Era Nikos. În timp ce îmi vorbea socrul, auzeam și convorbirea mamei cu Niko. Îmi vorbea atât de dulce, cu atâtea gingie, încât mă minunam. Este cu puțin să mai existe astfel de oameni?

Acelai lucru îl cugetam și pe drum la întoarcere. Maria mi-a citit gândurile.

nu te mai osteni cu mintea! Mai exist i astzi oameni.

245

mi-ai citit gândurile!, i-am spus eu râzând.

Am vorbit foarte multe i la întoarcere. Îns eu auzisem timp de opt ani lucruri foarte urâte în taxi de la sute de mii de oameni. De aceea îmi venea greu s cred cele pe care le vzusem i auzisem. Îmi venea greu s cred c poate s mai existe atâta dragoste i fericire.

Se înserase deja, când am ajuns în Pireu. Pe Maria am dus-o la aurrie.

vino s cunoti pe Nikos i s-i primești plata! Am coborât. într-adevr, Nikos era aa cum îl descriesese. M-au pltit destul de bine, i-am salutat i am plecat.

A trecut un an de atunci când, cutând o cas s închiriez, m-am aflat vorbind la telefon cu Niko, fr s-mi dau seama c era el. Am fixat o întâlnire la acea cas, a doua zi dimineaa, la ora 10.

Aa am i fcut. La 10 fix am sunat la u. Mi-a deschis Maria. Uimirea noastr a fost atât de mare, încât ai fi spus c ne cunoteam de ani de zile. Ne-am îmbriat i srutat emoionate.

nu se poate! Nu-mi vine s cred! S ne întâlnim dup un an... Bine, aceasta este casa ta?, am întrebat-o plin de bucurie.

nu, ci a fiicei mele, creia i-am dus atunci zestrea.

Îi aduci aminte?

nu a putea s uit, aa cum nu v-am uitat pe voi toi.

i aceast cas e tot zestrea ei. Tu o vei închiria?, m-a întrebat Maria cu același ton de bucurie i uimire.

da, pentru mine este.

foarte bine, m bucur c tu vei veni aici!

246

nu te bucura înc, fiindc soul tu nu mi-a spus înc cu cât o închiriaz.

nu-i face griji! Ne vom înelege, mi-a rspuns ea cu dulcea. Vino s-o vezi pe toat i apoi vom merge la Niko, s bem cafea i s discutm. Se va bucura mult, când te va vedea. I-ai fcut o impresie plcuit, atunci când te-a cunoscut.

Dup ce am vzut casa, am mers la Niko. Când m-a vzut, nu-i credea ochilor.

dumnezeu este mare, a spus el. Ai fi zis c aceast cas te atepta pe tine.

nu te grbi, Niko! Spune-mi mai întâi ce chirie vrei?, am întrebat eu puin nelinitit.

tu cât dai?, m-a întrebat cu aa-zis suspiciune.

las cât dau eu! Spune-mi tu mai întâi!

cât poi s dai, atâta vei da, mi-a rspuns el râzând.

Ne-am îneles asupra banilor pe care puteam eu s-i dau, dei casa merita mult mai muli.

Sub apartamentul în care locuiesc eu, locuiete mama lui Niko. Aceast femeie sfânt m-a primit ca pe fiica ei. Iar eu, ca i cum ar fi fost mama mea, i-am dat cheia de la apartament din prima clip, pentru orice eventualitate.

Aceast femeie minunat, datorit meseriei grele pe care o am, se îngrijete în fiecare zi, la ora când termin cursele i m întorc acas, s gsesc pe mas o farfurie cu mâncare. I-am cerut în nenumrate rânduri s nu mai fac aceasta, s nu se mai osteneasc pentru mine, fiindc este în vârst i bolnav.

fiica mea, tu te osteneti mult cu meseria pe care i-ai ales-o. De unde timp i chef pentru a gti? Voi gti

247

eu pentru amândou. De altfel, acum am rmas singur; nu-mi este greu ca în loc de o porie s fac dou. Nu te deosebesc de copilul meu, mi-a rspuns ea întotdeauna dulce.

A trecut un an de când am venit în aceast cas. i am constatat c toate câte mi-a spus Maria în cursa pe care am fcut-o, erau puine. Cu adevrat, Dumnezeu locuiete cu aceste familii. De aceea triesc fericirea în toat mreia ei!

248

Familie organizat

Apel de la Centru. Kipseli de Sus pentru Pireu. În taxi într o doamn cam la 40 de ani. La radio tocmai se terminase Liturghia i vorbeau despre viaa Sfântului zilei. De îndat ce doamna a intrat, înainte de a o saluta, a exclamat:

ah, cât m bucur c ascultai postul de radio al Bisericii! Lucru rar la un taximetrist. i ce icoane frumoase avei! Maica Domnului, îi mulumesc c am intrat în acest taxi binecuvântat!

Cuvintele ieeau din inima ei i aceasta mi-a plcuit cel mai mult.

bun ziua, doamn! Vd c avei o credin mare în Dumnezeu!

da, cred foarte mult, precum i toat familia mea.

adic avei i un printe duhovnicesc?

sigur c avem. i înc unul foarte bun, are mult îndrznire la Dumnezeu.

de unde tii c are îndrznire la Dumnezeu? Avei dovezi?, am întrebat eu, oarecum cu suspiciune.

destule... Vrei s v spun una pe care a vzut-o fiul meu mai mic?

v voi asculta cu mult bucurie.

într-o Duminic dimineaa, la Liturghie, în vremea când spunea „S lum aminte. Sfintele Sfinilor!”,

249

copilul meu l-a vzut c nu clca pe pmânt! Uimit, s-a întors i mi-a spus: „Mam, printele nu calc pe pmânt!” Am privit i eu, dar nu am vzut nimic. Dumnezeu voia s vad numai copilul meu,

care are sufletul curat. Pe atunci avea cinci ani. Soul meu crede în Dumnezeu și se roagă foarte mult. În fiecare an, atunci când are concediu, petrece o săptămână în Sfântul Munte. A cunoscut mulți stărei sfini, precum Stareul Paisie, Stareul Porfirie, pe care îl aveai aici în fotografie, și alții. Cred că rugăciunea soului meu este ascultată de Dumnezeu.

de ce credeai că Dumnezeu nu este ascultat?

nu mă rog cât el și precum el.

-Dar copii aveți?

avem trei fii. Doi mari care studiază la Universitate și cel mic la gimnaziu. Am copii foarte buni și aceasta se datorează soului meu.

vă minunai de el, nu-i așa?

da, foarte mult. Este un om rar.

nu vrei să-mi faci o descriere mai amănunțită a familiei voastre?

pentru mine nu este o problemă. De altfel, orice vă voi spune, veți crede, căci vedeți că sunteți un om al lui Dumnezeu.

da, îl ador pe Dumnezeu și Printele meu. Lucrați?

amândoi suntem funcționari publici.

adică lipsii destule ore din compania copiilor voștri.

nu lipsim deloc.

de vreme ce lucrați, nu se poate să nu lipsii.

250

ascultă-mă, nu are importanță câte ore le petrești cu copiii tăi, ci cât de aproape ești de sufletul lor. Și noi suntem aproape de sufletul lor, iar ceea ce le dăm nu este banul, ci dragostea noastră. Și fiindcă dragostea trebuie să ții și o dăruiești, la aceasta ne ajută mult duhovnicul nostru. Căci chiar și dragostea poate distruge un copil, atunci când o dăruiești într-un mod greșit.

și voi cum oferiți dragostea?

ascultă, în casa noastră există o ierarhie. Este tatăl, mama și copiii. Într-o familie nu suntem toți la fel. Fiecare are rolul său, căci ar fi fost rușdac toți am fi avut același rol; familia s-ar fi îndreptat către distrugere. Brbatul este capul și femeia gâtul, care țin capul. Dacă nu accepți aceasta, atunci să nu porniți să faceți o familie. Fiindcă mai înainte de a se naște, ai omorât-o. Pentru că familia să fie reuită, este nevoie de Dumnezeu, dragoste, jertfă, cedri, iertare și mai presus de toate, Eu să devin Noi. Să nu credeai că în casa noastră suntem de genul hotărâm, și poruncim, cu cele pe care vi le-am spus. Nu, ci cu totul altceva. Toți împreună lum hotărâri pentru ceva care trebuie cumpărat sau pentru vreo problemă. Ca să înțelegeți, vă voi da un exemplu. Am avut o main veche și într-o zi fiul meu mai mare spunea: „Tată, să cumpăr o main nouă, căci aceasta s-a stricat”. Pe atunci fiul meu mergea în clasa a doua la liceu. „Bine, vom discuta când vom merge acasă”, îi spunea soul meu. Când am ajuns acasă, soul meu s-a prefcut că era obosit. A cerut

iertare de la copii - „Vom discuta mâine subiectul”, le-a spus el i a mers s se odihneasc. Când am mers i eu în camer, m-a întrebat: „Ce spui s facem? S cumprm o main nou?” „Las s ne mai

251

gândim puin, cci avem multe cheltuieli, multe meditaii... vom vedea”. A doua zi îmi vine o idee nebuneasc.

S-i pun pe copiii mei la un test de jertfire de sine. Am dat telefon soului meu i i-am spus ideia mea. A considerat-o bun, dar puin periculoas. „Încearc, i cu Dumnezeu înainte!”. i într-adevr, la amiaz, când ne-am adunat acas, dup mas am discutat despre main. „Copii, le-am spus eu. Ne-am gândit la subiectul mainii. Bani, tii c nu avem. Ca s cumprm o main nou, trebuie s lum împrumut de la banc”. i astfel, am început s discutm. „Ah, ce bine!”, spuse cel mai mare. „Frumos! Când vom merge la banc?” „Încet-încet, copii! Ca s lum împrumut, trebuie s o i pltim, cci nu ne-o vor drui. Dar cum o vom plti, de vreme ce nu avem bani care s prisoseasc? Exist o singur soluie, i anume s întrerupei meditaia. Aadar, discutai aceasta între voi, hotrâi i apoi ne spunei”. Au mers toi trei în camera celui mai mic i au închis ua. „Marea consftuire”, a spus soul meu râzând.

i ce hotrâre au luat?

toi trei au strigat într-un glas: Main! „Bine, a spus soul meu, main! Dar s nu pierdei leciile, cci atunci va trebui s o vindem i vom rmâne i fr meditaii, i fr main. Aadar?” S-au privit puin, lipete-o, au spus unul altuia. „Mam, tat, avei cuvântul nostru!” „În regul! De îndat ce se vor închide colile, vom lua împrumutul”. i într-adevr, odat cu încheierea anului colar, am mers la banc. Peste o sptmân ne aflam în târgul de maini. Au ales pe cea care le-a plăcut, chipurile, pe când în realitate noi i-am îndemnat s o aleag. i le-am spus c a doua zi, când banca avea s ne dea banii, vom merge

252

s o cumprm. Maina costa cinci milioane, dar am luat-o cu bani lichizi; cu banii nostri, nu cu împrumut. Îns o dat la 15 zile ddeam fiului meu milociu banii pe care îi luasem, chipurile, împrumut i pe care eu îi puneam în contul nostru.

cu coala ce s-a petrecut?

nu au pierdut nici o lecie. Desigur, nu au trecut cu o not mare, dar suntem mulumii.

cu ce not au trecut?

-Cu 14 i 151.

ei, este bine.

da, foarte bine, desigur. i pe deasupra fr meditaii. Desigur, mi-a fost mil de ei, fiindc jertfa era foarte mare. Multe nopi am plâns pentru jocul pe care li-l jucam, dar nu puteam s fac nimic, cci a fi pierdut respectul copiilor mei i aceasta ar fi fost foarte moarte pentru restul vieii lor. Îns am

depistat un lucru, i anume c atunci când omul vrea, reuete.

adic?

au trecut clasa fr meditaii, precum i la facultate. În cele din urm, omul are multe resurse. Noi suntem cei care îi stricm pe copiii nostri. De la acest experiment am îneles puterea voinei copiilor nostri.

exact! Aa cum ai spus, prinii sunt cei care îi stric pe copiii lor; fiindc nu tiu s-i educe sau nu au dragostea corect fa de ei. Le dau numai materie. Acioneaz de parc copiii lor nu ar avea i suflet; nu-i intereseaz deloc dac copiii lor sunt sntoi cu sufletul, dac sunt fericii cu cele pe care li le ofer. Nu-i intereseaz dac le lipsete prezenta lor sau afeciunea lor.

1 În Grecia sistemul colar de notare este de la 1 la 20.

avei dreptate, aceasta am observat-o chiar i în sânul Bisericii. Mamele dau mai mult importan materiei, decât sufletului. Vrei s-i spun ceva despre fiul meu cel mic?

-Sigur c vreau.

În fiecare Duminic, dup Biseric, mergem la mama mea pentru a bea cafea. Împreun cu ea locuiete i o sor de-a mea care fumeaz. Când fiul meu cel mic era de opt ani, i-a plcut ideea despre igar. De fiecare dat îi lua câte o igar din pachet pentru a o aprinde, chipurile. Îi spuneam c aceasta este ru, dar el rspundea: „Atunci de ce mtua fumeaz, dac este ru?”. De aceea ne gândeam cum s-l pzim de acest ru obicei.

Într-o zi soul mi-a spus:„Las-l pe mâna mea!” În Duminica urmtoare am mers la mama mea, aa cum obinuiam. Cel mic din nou lua igri! Atunci soul meu îl strig s vin lâng el i îi spune: „Biatul meu, tatl tu are cuvânt?” „Da”. „Tu ai cuvânt?” „De vreme ce sunt brbat, nu am cuvânt?” „Bine, atunci ascult ce-i propune tata. igrile mtuui s nu le mai iei. Dar îi voi spune când vei fuma”. „Când?” „Când vei crete mare i vei merge recrut, de îndat ce vei primi livretul militar i te vei întoarce acas, am s-i pun pe mas un pachet de igri. În regul?” Dup ce se gândete puin, cel mic rspunde: „În regul! Dar s nu ui!” Au btut palma i aceasta a fost scparea de igar.

Mi-a plcut mult discuia ce am avut-o. Este foarte încurajator s întâlneti în vremea noastr astfel de familii.

Ce pcat îns c am ajuns la Pireu!

254

Întregirea fericirii

Este 9 noiembrie, srbtoarea Sfântului Nectarie. Zi ploioas, mohorât. Se apropia de ora 1 la amiaz, când deodat m oprete un domn zâmbitor, cu o înfiare nobil. Inea într-o mân o geant, care avea în ea dou cutii mari de la cofetrie, iar în cealalt o umbrel mare i neagr. Mi-a spus c voia s-l duc undeva i am pornit.

Peste câteva secunde a deschis o cutie i mi-a oferit o prjitur.

astzi este ziua mea.

la muli ani binecuvântai! S fii sntos i bucuros, aa cum v vd astzi!

mulumesc mult!

vei srbtori acas?

da, puin mai devreme m-a sunat soia mea s iau mai multe prjituri. Toate celelalte le-am pregtit pentru disear. Ne vom întâlni cu prieteni buni i rude. Este un prilej bun ca s ne vedem, s ne spunem noutile, s mâncm i s ne bucurm.

ce bine ar fi dac am putea s facem aceasta mai des, nu numai în srbtori, nuni, botezuri sau înmormântri!

255

la botezuri!, a monologat el. Aici m-ai îndurerat.

te-am îndurerat? De ce?

fiindc nu avem copii.

eti înc tân. Vei face.

Am 40 de ani, de zece ani sunt cstorit; visul meu de a dobândi copii a naufragiat. i rana pe care o am nu d semne c se va închide.

nu îneleg. De ce ran? Fiindc nu ai copii?

Pentru câteva minute a domnit tcerea.

pe soia ta o iubeti?

o iubesc mult.

ea te iubete?

da, foarte mult.

atunci nu vd pentru care motiv s te simi atât de rnit.

ei, dac am fi avut un copil, viaa noastr nu ar fi fost mai frumoas?

s nu mai spui aceasta! Niciodat nu tii ce se poate întâmpla fiecruia. Te-ai gândit vreodat c dac ai avea un copil i ar avea vreo infirmitate sau s-ar încurca în mreaja narcoticelor sau cea a alcoolului sau a desfrânrii, ce probleme i ce supri ai avea?

nu, la aceasta nu m-am gândit. Adevrul este c am o relaie foarte bun cu soia. i economic suntem foarte bine. Dar uneori ne gândim la faptul c nu putem dobândi un copil i ne întristm.

-Cu ce te ocupi?

profesor la Universitate.

soia lucreaz?

da, este medic.

adic le avei pe toate i v lipsete doar un copil.

exact, aa cum spui, ne lipsete un copil!

îmi îngdui s te întreb ceva?

orice doreti.

ai mulumit vreodat lui Dumnezeu pentru dragostea, sntatea, bunstarea voastr economic i pentru toate cele bune pe care le avei?

Nu mi-a rspuns imediat. Se gândea...

nu, nu l-am mulumit niciodat, ca s spun adevrul; L-am uitat. tii, înc din copilrie nici soia, nici eu nu am întâmpinat greuti.

Hmm, de Dumnezeu ne aducem aminte doar în greuti!, am spus în sinea mea.

te-ai gândit vreodat c ceea ce tu consideri cu neputin de înfptuit, la Dumnezeu este cu putin? De câte ori nu am auzit de cazuri de bolnavi, la care medicii ridicau mâinile în sus, dar apoi ceva se întâmpla i sfâritul era pozitiv? Este de ajuns s ai credin, credin în Dumnezeu. Când crezi în Dumnezeu, toate sunt cu putin. Chiar i cele mai irealizabile, devin realizabile. Aa cum mi-ai spus, ai o relaie bun cu soia ta. Gândete-te s-L punei pe Dumnezeu în mijlocul vostru! Atunci vei simi puterea fericirii, a bucuriei, a dragostei ce se revars din sufletul vostru. Te duc pe nite trâmuri pe care nu le cunoti, dar cred c dac vei trece de acestea, vei gusta dulceaa roadelor dulci, necunoscute pân acum ie.

Am vorbit mult despre Taina Spovedaniei, a Sfintei împirtiri, despre bucuriile vieii cretineti. La un moment dat i-am spus: V-ai gândit dac dragostea lui Dumnezeu nu vrea s v dea un copil al vostru i vrea s înfiai un copila, ai crui prini l-au lsat la vreun

orfelinat, iar el sracul caut familie, ca s-i dea dragoste, de care l-au lipsit oamenii care l-au adus la via? tii câi copii au nevoie de o îmbriare cald, de o mângâiere plin de iubire, de dragoste i afeciune? Orfelinatele sunt pline de copii, care ateapt s gseasc o mam i un tat, s dobândeasc o familie. i de vreme ce avei o bunstare economic i social, nu v va veni greu s înfiai un copil.

De altfel, printe nu devii numai i numai pentru c nati un copil. Printe devii i atunci când creti i educi corect un copil. Când îi bate inima atunci când este bolnav, când îl vezi crescând de la o zi la alta, când îl aju i s fac primii pai, când îi asculti primele lui cuvinte mama-tata.

Ascultând acestea, l-am vzut zâmbind din nou; chipul su strlucea.

ai dreptate, printe nu devii numai când nati. M voi gândi serios la subiectul înfierii, dei l-am lepdat de mult. Acum tu m-ai ajutat s vd mai iubitor. Precum i s spus lui Dumnezeu un mare mulumesc, pe care l-am uitat. i s m strduiesc s-L pun în viaa noastr. îns am ajuns! Discuia noastr a fost foarte interesant. Ai zice c ai scos din beciurile întunecate ale minii mele pe Dumnezeu i m-ai fcut s simt c sunt foarte neputincios înaintea Lui i c am nevoie de El.

adic credeai c eti foarte puternic?

da, deoarece am putere financiar i, aa cum tii, cu bani poi s cumperi orice.

exist îns ceva ce nu poate fi cumparat cu tot aurul pmântului. Pe Dumnezeu!

258

ai dreptate! Pe Dumnezeu nu-L cumperi!

aadar, s fii bine! Dumnezeu s fie cu tine! i s nu uii ce am discutat!

s fii sigur c nu voi uita, la fel cum nu te voi uita nici pe tine.

Am schimbat numerele de telefon, promiând c vom mai vorbi. Dup apte luni m-a chemat la botezul fiicei sale pe care o înfiase. Ambii soi erau foarte fericii!

Schimbare minunat

Schimbul meu este de noapte, este ora 11 noaptea. Urcam pe oseaua Pireu, ctre Omonia. în taxi, ca de obicei, vorbeam cu dulcele meu Iisus. Deodat am spus înluntrul meu lui Hristos: „Pe primul om care îmi va face semn s opresc, îl voi duce fr bani; îmi este de ajuns s-l aduc la Tine”. Nu m-a oprit nimeni pân când am ajuns la intersecia dintre oselele Pireu i Menandru. în col sttea o fat. Am oprit i o priveam. Atepta client pentru bani. Fr s m gândesc prea mult, am coborât i am mers lâng ea.

bun seara!

bun seara!, mi-a rspuns ea.

tii, în clipa asta simt mult durere în suflet i vreau s o împart cu cineva.

Atunci aceea m-a privit uimit i mi-a spus:

bine, i m-ai gsit pe mine s vorbeti?

da, inima îmi spune c tu m vei înlege.

tii ce lucrez eu?

se vede.

i vrei s vorbeti cu mine?

da, vreau s vorbesc cu tine. Poi s mi te alturi i s pierdem amândou plata pe ziua de azi?

Poate vei putea s m ajui i s m izbvesc.

260

s mergem, îmi spuse ea cu îndoial.

În regul? Plecm?

A aruncat o privire în jurul ei i a intrat repede în taxi.

Eu eram bucuroas, dar m i întrebam în același timp ce s-i spun. „Dumnezeul meu, vino jos i ajut-m! Ce s fac acum? Ce s-i spun?”. Dup ce ne-am prezentat, îi spun:

sunt grele meseriile ce le-am ales, nu-i aa?

i astfel, a început o foarte frumoas discuie.

La început legat de taxi i de greutile lui. i încet încet am început s intru în viaa ei. Când am ajuns la Kavouri, i-am spus:

vom coborî aici i vom bea cafea i vom continua discaia.

Atunci aceea mi-a spus ceva care m-a micat:

i nu i-e ruine s mergi cu mine?

Aa cum v dai seama, îmbrcmintea ei era diferit de a mea, precum i toat înfiarea ei.

nu, nu mi-e ruine, i-am spus eu. S se ruineze cei care te-au adus în această stare! Pentru mine eti o dulce i ginga fptur a lui Dumnezeu.

Când am intrat înuntru, privirile tuturor au czut asupra noastr. Îns aceasta nu m interesa deloc, nici vântile ce le avea pe picioare nu m-au fcut s m ruinez i s fug. Pentru mine acel ceas era sfânt. Trebuia, cu ajutorul lui Dumnezeu, s o ridic cu orice jertf pe această fat.

Precum i alte di, simeam c nu vorbesc eu, ci altcineva din mine. Acelai lucru s-a petrecut i de această dat. Altcineva m îndemna s ajut pe această fat.

261

Mi-a povestit toat viaa ei, din anii tinereii pân atunci. De asemenea, cum ajunsese s practice acea meserie.

o meserie dureroas i deloc uoar. Aceast meserie îi zdrobete personalitatea, demnitatea, uii c eti om, uii dorinele tale, trieti pentru dorinele altora. Tu nu existi nicieri, fiindc în afar de trupul tu, pentru ei nu ai nimic altceva. De aceea i eti datoare s te supui ordinelor lor. Adic te afli în ascultare fa de diavolul i nu fa de Dumnezeu. Greutatea acestei meserii am aflat-o pentru prima oar în acea sear. Credei-m c sabie a strpuns inima mea. Mrturisirea acestei fete m-a îndurerat atât de mult, încât nu în minte s fi trit o durere mai mare în viaa mea!

Atunci am început s-i vorbesc despre Dumnezeu i marea fericire ce ne-o druiete, atunci când suntem lâng El. I-am vorbit despre Maica Domnului i despre cât de dulce, iubitoare i ocrotitoare este fa de copiii Ei. I-am vorbit despre vieile Sfinilor nostri, despre Stareul Porfirie, despre minunile ce le trisem în taxi, dar i oamenii ce fuseser împreun cu mine. I-am vorbit despre puterea Spovedaniei, a Sfintei împrtiri i multe alte subiecte legate de credin i Dumnezeu. M strduiam s o conving s-i schimbe viaa, lsând lacrimile s-mi curg într-una, fr oprire, i inând mâinile ei cu gingie.

Când deja, obosit de plânsul meu, i-am spus: Este timpul s plecm, am pltit i ne-am ridicat s plecm. Când am ajuns la taxi, m aștepta o mare surpriz. A venit la mine i m-a întrebat:

m lai s te îmbriez?

262

desigur, i-am spus eu cu mult bucurie.

M-a îmbriat i atunci a început s plâng în hohote. Printre lacrimi îmi spunea:

ajut-m, te rog, ajut-m.,! Dumnezeu tu te-a trimis, ajut-m s-mi schimb viaa. Am obosit s fac
aceast meserie. Sunt foarte tân, aa cum spui i tu, dei m simt de 100 de ani. Ajut-m s pun un
început nou, s fac familie, s fac copii. Ai dreptate, pot s încep de la început. Te rog, mergi la
Dumnezeu tu i spune-l s-mi dea i mie ce i-a dat ie. S devin i eu fericit i bucuroas ca i tine.

I-am fgduit c o voi ajuta. Am gzduit-o timp de o lun în casa mea. O lun martiric i primej-
dioas pentru mine. Fiindc, aa cum tii, aceste fete au i pe cineva care le „protejeaz”. Viaa mea
s-a primejduit destule di. Îns eram sigur c Dumnezeu nu va îngdui s mi se întâmple vreun ru,
ci dimpotriv, credeam c m va ajuta s o salvez pe aceast fat, fiindc El m trimisese în calea ei.

Aa s-a i petrecut; din acea noapte viaa ei s-a schimbat complet. Astzi este cstorit, fericit i
aproape de Dumnezeu; are i doi copii.

Acea noapte a fost binecuvântat, a fost dumnezeiasc!

263

Executorul judectoresc i fiica lui

Am lsat pe un pasager la Tribunal i m pregteam s plec, când deodat un domn a deschis
portiera din spate a taxiului. M-am speriat când am auzit c se deschide ua din spate, dei eu
pornisem deja. Din fericire, am apucat s opresc la timp, cci altfel l-a fi trântit la pmânt pe acel
om.

Când acela a intrat în taxi, i-a dat seama c m-a speriat i din fericire a apucat s-mi cear
iertare, cci altfel l-a fi certat.

portul Pireu, v rog.

Am pornit. Când am ajuns la Patisia, l-am auzit pe acel domn spunându-mi:

v-ai revenit?

îndeajuns, dar s nu mai facei aa ceva, cci este periculos.

avei dreptate.

lucrai la Tribunal?

-Da.

suntei judector?

-Nu.

dar ce lucrai acolo?

sunt executor judectoresc.

264

Domnul a crezut c l-am crezut, dar înfiarea i îmbrcmintea lui nu se potriveau cu cea de ex-
ecutor judectoresc. Îns eu m-am prefcut c l-am crezut.

voi vedei i auzii multe, nu-i aa?

da, destule. La fel ca i voi...

avei încredere în Justiia Greceasc?

de ce întrebai? Dumneavoastr nu avei?

eu, nu!

de ce?

deoarece pentru a putea s judeci i s osândeti pe cineva, trebuie s fii vrednic, trebuie s te pui în locul celui osândit, ca s poi s fii drept. Le spun bine?

pân acum, da. S mergem mai departe. M intereseaz cele pe care mi le spunei.

„Prietene, am nimerit pe cine trebuia, eti judecător!” am spus eu în sinea mea.

dacă a fi judecător i mi-ar aduce copii ca s-i judec, pentru oricare motiv fie pentru narcotice, fie pentru furturi, fie pentru oricare alte arlatanii a cere ca în banca acuzailor s stea i prinii lor, de vreme ce i ei sunt de vin pentru ceea ce fac copiii lor. Cci, din nefericire, muli prini sunt nevrednici s creasc copii sntoi suflete. Îns sunt i foarte egoiști i nu cer ajutor, ci cred c sunt desvârșii. Ei cred c se cresc copiii numai cu un blid de mâncare, cu haine, cu distracție i cu cunoașterea ce li se ofer la coal. i nu cunosc c copiii au i suflet i c sufletul are nevoie de hrana lui. Fr hrana duhovnicească, copiii lor sunt mori suflete, aa cum sunt i ei înii. Hrana sufletului i înțelepciunea minii este Dumnezeu. Îns aa-ziii profesorii instruii nu cred în Dumnezeu i se străduiesc s

265

insufle copiilor lor necredina lor. De aceea copiii noștri de multe ori se găsesc pe calea durerii, a singurții, a dezamăgirii i a autodistrugerii. i vin domnii judecători s judece pe acești copii! Cine? Cei fr de păcat, cei chipurile morali, cei chipurile drepi? i nu se uit s vad dacă copiii lor sunt sntoi i nu se gândesc c mâine un alt judecător îi va judeca pentru aceleai infracțiuni ale celorlali copii pe care ei îi judecă acum. Am dreptate, domnule?

avei, continuai!

ascultai i altceva ce-mi spun mamele, atunci când le vorbesc despre Dumnezeu: „Doamnă, L-ai văzut pe Dumnezeu?”, m întreb ele. „credei în dragoste? Credei în minte?” „da!” „le-ai văzut?” „nu”, îmi răspund. „Ei, atunci cum vrei s-L vezi pe Dumnezeu? Îns cred în El, fiindcă mi-a dat minunate dovezi ale prezenței Sale! Pe când voi, orice minune ai vedea, spunei: S-a întâmplat sau A avut noroc!”. Vedei, domnule, diferența? Cine crede în Dumnezeu i în minune, nu crede în noroc.

sunt foarte interesante cele pe care le spunei, dar am ajuns. V mulumesc.

s fii binecuvântat!

Peste puține zile primesc apel de la Centru. Pireu pentru Bulevardul Alexandra. Sunt pe aproape i încep s mă îndrept într-acolo. În taxi într-o tânără frumoasă.

bună ziua! V rog mult, fiindcă am întârziat i am proces la Curtea de Justiție, se poate s mergem mai repede?

suntei avocat?

266

da, am proces i este unul foarte important.

la ce or vrei s fii acolo?

-La 10:00.

nu v nelinitii, vom fi acolo! Linitii-v!

ah, v mulumesc mult!

Am început discuia. Iar în timpul discuiei am adus vorba despre judecatorii nedrepi i avocaii nedrepi. I-am spus aceleai cuvinte i chiar mai multe decât cele pe care le spuseseam acelui executor judectoresc.

a, cuvintele dumneavoastr îmi amintesc ceva!, îmi spuse ea. A, mi-am amintit... aceleai cuvinte mi le-a spus tatl meu; i le-a spus o taximetrist cu câteva zile înainte. Dumneavoastr i le-ai spus?

se poate, nu-l cunosc pe tatl dumneavoastr. i ce i-a spus tatlui?

nu tiu exact. Dar i-au dus nite copii s-i judece, iar el a cerut ca în banca acuzailor s stea i prinii lor. i tii ce s-a întâmplat?

ce s-a întâmplat?

s-a golit sala de judecat! Prinii au plecat cu toii, i-au lsat pe copii singuri!

i tatl tu ce a fcut? I-a judecat?

tatl meu nu tia ce s fac. Nu tiu ce altceva i-a spus taximetrsta. În cele din urm a declarat c este bolnav i a plecat. Nu a putut s-i judece.

Ca s fiu sincer, cuvintele tinerei au venit ca un balsam în sufletul meu; smâna pe care am aruncat-o atunci a aflat pmânt roditor.

Fie ca Dumnezeu s vorbeasc în inima acestor oameni, s le trezeasc contiina! Atunci am avea o dreptate adevrat.

267

I-a fcut... evacuare

Este ora trei dup miezul nopii. M aflam la Paleo Faliro, când deodat m oprete un domn cu dou fete. Domnul s-a aezat în fa, iar ele în spate. Acela era înalt i corpulent i, în timp ce a intrat în taxi, i s-a deschis sacoul i s-a vzut arma ce o purta. Nu am dat atenie, fiindc frica este un cuvânt strin pentru mine. Din ziua în care Dumnezeu a intrat în viaa mea i locuiete în sufletul meu, locul fricii a fost luat de siguran. Mi-au spus destinaia lor i am pornit.

Ca s fiu sincer, de îndat ce am auzit destinaia, nu voiam s-i servesc. Drumul era în sens opus cu cel al meu i peste puin trebuia s predau taxiul. Îns luxul alegerii nu-l am.

Pe la jumtatea drumului, fetele au coborât. Acum aveam s continui drumul numai cu acel domn. Refuzul meu luntric pentru acel drum a crescut. Ateptam la semafor, care era rou.

Deodat m-am întors i l-am privit pe acel domn i am spus înluntrul meu: „Cât a vrea s cobori i tu! Apoi m-am uitat la icoana Stareului meu Porfirie i i-am spus: „Gheronda, te rog mult, coboar pe acest domn!” i pornesc, cci semaforul se fcuse verde. Peste aproximativ 200 de metri acel domn, mi-a spus:„Oprete, ca s cobor”.

268

Am tresrit, îns am oprit, aa cum mi-a spus. Domnul a scos bancnota de 5.000 de drahme, ca s m plteasc. Dar fiindc nu aveam bani, ca s-i dau rest, i-am spus s mergem puin mai departe, unde era un chioc deschis, ca s schimbm bancnota. Îns acel domn mi-a spus ceva care m-a surprins i mai mult:

doamn, nu vreau rest; doar un rspuns vreau.

ce dorii, domnule?

Atunci el îmi spuse pe un ton foarte serios, dar i ciudat totodat:

suntei vrjitoare sau sfânt?

Cu siguran Stareul meu a svârit minunea, m gândeam eu.

de ce-mi spunei aceasta, domnule? Nu sunt nici vrjitoare, nici sfânt.

simt cum cineva m împinge cu mâinile s ies afar din taxi!

Auzind aceasta, mi-a venit s strig: „Gheronda, îi mulumesc!” Îns m-am abinut. Iar acel domn, mirat de ceea ce i se întâmplase i privindu-m cu curiozitate, a coborât.

I-am mulumit Domnului i Stareului Porfirie cu toat puterea sufletului meu pentru intervenia Lor cea minunat.

269

„Vai vou!...”

M aflu într-o suburbie a Atenei i vd la aproximativ 200 m o fat care sttea. Am redus viteza, fiindc mi-am dat seama din experien c atepta taxi. Am oprit. Mi-a spus destinaia ei i am pornit.

Ca de obicei, oamenii care intr în taxi i aud postul de radio al Bisericii, se bucur. Aa i aceast fat, auzind i vzând i iconiele din main, s-a bucurat foarte mult i mi-a spus aceasta. Eu desigur m bucur i mai mult, fiindc acestea sunt nite semne bune, atunci când le vorbesc despre Dumnezeu. Cu aceast fat am vorbit despre puterea credinei, despre dragostea noastr fa de Dumnezeu Tatl. Acesta cu iubire ne poart de grij i atunci când ne încredem în El, ne sprijin în fiecare încercare a vieii noastre i, fr s ne ridice crucea de pe umerii nostri, îl face mai uor i ne scoate din orice impas.

Ascultându-m, fata mi-a spus:

avei dreptate, aa este, precum spunei; Dumnezeu nu ne prsete niciodat, ci este întotdeauna lâng noi în fiecare clip grea a noastr.

inimioara mea, m bucur foarte mult c recunoti dragostea lui Dumnezeu i Printele nostru.

270

doamna mea, sunt foarte aproape de Dumnezeu,
am un duhovnic foarte bun, care m povuiete spre Dumnezeu cu mult dragoste i îmi întrete credina.

i cu siguran te împrteti des, nu-i aa?

da, ne împrtim cu toat familia în fiecare Duminic.

îmi vorbeti la plural. Eti cstorit?

da, sunt cstorit, am doi copii i sunt foarte fericit!

cum s nu fii fericit, când ai acelai printe duhovnicesc cu soul tu i este aa de bun, precum ai spus. Cci fcând amândoi spovedanie curat, duhovnicul poate s v povuiasc la aflarea oricrei probleme.

Frumoasa discuie a fost întrerupt de un telefon pe care l-a primit acea fat. Un telefon care mi-a surpat i mi-a fcut bucele ca nite confeti aceast frumoas imagine pe care mi-o fcusem despre ea în acele clipe. Aceast fat nu era fericit; doar credea c este. Nici sincer nu era fa de Dumnezeu, fa de duhovnicul ei i fa de soul ei. Tria un vis îneltor, plin de sentimente false. Construisese un turn de hârtie i-l vopsise cu diferite culori, ca s nu se vad goliciunea sufletului ei, trdarea lui Dumnezeu, a duhovnicului, a soului i a copiilor ei. De ce spun aceasta? V voi explica. La telefon era amantul ei!

Am întrebat-o de ce face aceasta i dac a spovedit aceasta. Mi-a rspuns foarte degajat c nu a spovedit aceasta, ca s nu piard respectul duhovnicului ei.

271

Am simit scârb i întristare totodat! Când am ajuns la destinaia ei, acolo o atepta amantul ei. M-a pltit, a coborât repede i a alergat în braele lui. Vzând aceast imagine, m-a durut foarte tare sufletul. Mi se prea c eu îl trdam pe Dumnezeu.

Am plecat repede, fiindc nu puteam s mai vd acea privelite. Voiam îns s o întâlnesc din nou pe acea fat i s o fac s îneleag cât de greit era ceea ce fcea.

Duminica urmtoare am mers dimineaa la biserica unde spusese c mergea i ea. Nu am vzut-o îns nicieri. În vremea împrtirii am vzut-o cum se apropia ca s se împrteasc. Mi-a venit greu s o recunosc, fiindc purta pe cap broboad i prul ei fatal îl legase în coad. Am întrebat pe doamna de lâng mine cine este acea tânăr i mi-a spus: „Este doamna..., cea mai bun i cea mai credincioas femeie din parohia noastr!”.

La sfârșitul Liturghiei m-am apropiat de ea. Acea de îndat ce m-a recunoscut, s-a fcut nevzut. Am cutat-o, dar nu am gsit-o nicieri; ai fi zis c o înghiise pmântul.

Trdarea i ipocrizia în toat mreia ei!

De la dezndejde la cunoaterea lui Dumnezeu

Aveam aproape un an de când lucram pe taxi, când într-o diminea puin a lipsit s nu mi se întâmple ceva neplcut: o tânăr hotrâse s-i pun capt zilelor i a ales s se arunce în faa mainii mele. Din fericire, am apucat s frânez!

Cutremurat, am coborât din taxi, m-am apropiat de ea i am privit-o în ochi; i-am vzut plini de dezndejde. M-a durut pentru ea i de aceea am îmbriat-o i i-am spus: „Inimioara mea, dac pe pmânt nu te iubete nimeni, exist Dumnezeu Care te iubete, Care ne iubete pe toi, fiindc toi suntem copiii Lui! Vrei s mergem s bem o cafea i s stm de vorb?” M-a privit în ochi i am vzut c era gata s se prbueasc din pricina durerii sufleteti. Durerea ei m-a cutremurat. Aveam încredinarea c era voia lui Dumnezeu s o ajut pe acea fat. Am apucat-o de mân i am bgat-o în taxi.

Am mers la o cafenea care avea privelite la mare, deoarece cred c marea linitete sufletul i astfel poate mai uor s fie condus la Dumnezeu.

Tânra îmi povestea viaa ei plângând fr oprire. Mi-a spus c fusese logodit cu un tânăr, despre care

273

crezuse pân atunci c este bun i o iubete. O sprijinise foarte mult în perioada bolilor prinilor ei, care au murit amândoi de cancer într-o scurt perioad de timp. Iar fetei îi rmsese s ridice singur, ca una ce era singurul copil, greutatea doliului, a singurtii, a durerii i a amintirilor. i ca i cum ar fi fost puine aceste lovituri, i-a venit i ultima lovitur: brutala desprire.

Da, brutala ei desprire, aa cum v spun. Aceti tineri dup moartea prinilor ei, hotrâser s triasc împreun pân la pregtirea nunii. Prinii biatului locuiau în apropiere i îi vizitau adeseori. Din același sat era i fata, care avea i ea casa printeasc i pe care o renovase, ca s mearg de fiecare dat când voiau s scape de zgomotul oraului. i de vreme ce mergea iubitul ei în sat, i-a spus s treac i pe la casa ei printeasc, ca s vad dac este venit vreo scrisoare sau altceva.

Odat fata a vrut s-i fac o surpriz i i-a luat liber la sfârît de sptmân de la serviciul ei. Sâmbt dimineaa a pornit spre sat, încrcat cu multe alimente, cu un vin bun i vechi i flori. Ajungând bucuroas în sat, a alergat la casa ei, ca s pregteasc o mas de vis i apoi s-i anune venirea ei.

Acolo îns o atepta cea mai dureroas surpriz a vieii ei! Când a deschis ua casei ei, a auzit convorbiri i suspine... A simit fric i a mers încet s vad ce se întâmpl. În dormitorul prinilor ei, care avea un pat dublu era iubitul ei cu cea mai bun prieten a ei! Cred c înelegei cu toii, citind acestea, ce a urmat dup aceea. S-au prbuit toate în jurul ei, a pierdut pmântul

274

de sub picioare... nu mai avea niciun motiv s triasc! Aa simea ea.

Dumnezeu îns, Care este alturi de copiii Si ce sufer, a voit s-i întind mâna i s o salveze de la sinucidere. La sfârîtul discuiei noastre, mi-a spus ceva care m-a bucurat mult: „Acum am îneles c numai Dumnezeu are dragoste adevrat pentru copiii Si; numai Dumnezeu poate s-i

druiasc fericirea. Nimeni altul! i înc ceva. Niciun printe nu-i iubete copiii, precum Dumnezeu. Niciun printe nu poate s le druiasc fericirea, precum Dumnezeu!"

Pentru înc o dat Dumnezeu a vorbit în sufletul omului. Pentru înc o dat Dumnezeu mi-a artat prezenta Sa!

275

Cea mai frumoas zi din viaa mea de taximetrist

Este ora 10 seara i m aflu în zona Perama. M oprete o fat i-mi spune:

piaa Omonia, v rog!

mergem!, i-am rspuns, îns ceva nu-mi plcea în vocea ei.

Tânra s-a aezat lâng mine. De îndat ce am pornit, m-a întrebat:

-Pot s fumez?

putei.

A luat o igar din pachetul ei i cutând bricheta, igara i-a czut jos. Am aprins lumina, ca s vad. Înainte de a stinge lumina, privirea mi-a czut pe mâinile ei. Erau pline de înepturi!

Nu pot s v spun ce am simit în acele clipe. Cât m durea pentru aceast fat! Dumnezeul meu! Cât de mult a vrea s o pot ajuta! Dumnezeul meu, pune în gura mea cuvintele Tale, care le spun!

simt nevoia s vorbesc cu cineva, i-am spus eu.

i m-ai gsit pe mine?, m-a întrebat ea uimit.

da, vreau s vorbesc cu tine.

Între timp am tras pe dreapta. Am început discuia în jurul greutilor ce le am datorit profesiei mele. i încet-încet am adus discuia în jurul vieii ei. Nu v voi spune ce am discutat, cât de serioas i cât de mare era problema ei, ca s nu v obosesc, îns am s v spun ce mi-a fgduit: mi-a dat cuvântul ei c va începe dezintoxicarea. Ca s fiu sincer, nu am crezut-o.

Am ajuns în Omonia. Când a scos banii s plteasc, nu i-am luat, ci i-am spus:

nu am s-i iau, ca s-i aminteti de fgduina ta

s fii sigur c nu te voi uita, mi-a spus i a coborât.

A trecut aproape un an din acea zi i aceast întâlnire o uitasem. Într-o dup-amiaz m aflam în Aharnon,

având ca destinaie Perama în taxi am luat ca pasager o doamn; am discutat multe i diferite subiecte. La un moment dat am vzut doi copii fcând semn cu mâna, ca s opresc. Am oprit.

mergem la Perama. Ne luai i pe noi?

venii, copii! Acolo mergem i noi.

Tânrul s-a aezat lâng mine. Privindu-l, mi-am dat seama c lua droguri.

pot s v întreb ceva? i-am spus eu.

înainte de a-mi răspunde putei, mi-a spus simplu:

da, luam droguri!

acum nu mai iei?

nu, ci împreună cu prietena mea am început dezintoxicarea.

bravo, copii, felicitri! Copii, acum mi-ai amintit de o tânăr din Perama. Am luat-o în taxi acum aproximativ un an și, după o îndelungată discuție, mi-a

277

îngduie că va începe dezintoxicarea. Să fie sntoasă această fată, dulce și îndurerată, oriunde s-ar afla!

Deodată aud pe fata din spate plângând cu suspine.

ce ai, fata mea? Pot să fac ceva pentru tine?

nu, îmi răspunse aceea printre sughiri. Însă eu sunt aceea de care spunei... mi-am înțeles înțelegerea.

tu ești?

da, eu!

Am coborât din taxi și, după ce a coborât și fata, ne-am îmbriat și plângeam amândouă...

îți mulumesc, îți mulumesc, dragostea mea!, îți spuneam frăgile. Ca să fiu sincer, nu mă așteptam să-ți înțeleg cuvântul.

mi-ai dat atâtă putere, încât nu se putea să nu-mi înțeleg cuvântul. Eu îți mulumesc pentru timpul pe care mi l-ai acordat, atunci când am intrat în taxiul tău. și am găsit și duhovnic, aa cum mi-ai spus, și merg și la biserică.

Aceasta a fost cea mai frumoasă zi din viaa mea de taximetrist!

în loc de epilog

Împăratul Teofil a spus Casianei: „Prin femeie au venit cele rele”. Iar răspunsul Casianei a fost: „și tot prin femeie izvorăsc cele bune”. Prin urmare, Dumnezeu ne-a plăsmuit pe noi, femeile numai pentru bine.

Însă noi singure ne-am întors spre rău.

Casiana prin răspunsul ei a intuit pe împărat. Credina, dragostea, smerenia și dragostea ei pentru Dumnezeu au sfinit-o. și de atunci până astăzi și în vecii vecilor ne vom închina acestei mari Sfinte.

Mă întreb, de ce noi să nu putem să-ți semnăm măcar puțin și să devenim ca și Sfânta? De ce aceea avea atât de puternic credință și noi să nu avem? Nici Sfânta nu L-a văzut pe Dumnezeu, dar a crezut în El. și Sfânta a trăit în vremuri grele, dar nu a trădat credința ei în Dumnezeu.

Dimpotrivă, noi cât de ușor îl trădăm, cât de des izbucnim și spunem: „Nu vrem un astfel de Dumnezeu, Care îngduie să trecem prin încercări. În vremea încercării rareori cineva dintre noi îți va spune: „Dumnezeul meu, iart-ne că Te uităm, iart-ne că Te trădăm, iart-ne păcatele noastre!”

Nu avem trîia de a-l spune: Pe dreptate i spre binele nostru ne-ai dat aceast încercare. Îns Te rugm, d-ne nou puterea de a rbdai i întrete credina în Tine.

Dac sufletul nostru se va umple de credin i dragoste dumnezeiasc, atunci vom dobîndi putere, rbdare, buntate, înelegere, vom ti s primim i s dm iertare. Avîndu-L pe Dumnezeu în sufletul nostru, vom înceta s fim egoiti.

Egoismul ne-a distrus, ne-a fcut nefericii, ne-a aruncat în vâltoarea dezndejdii, în vâltoarea singurtii. Ne-a trimis la psihologi i psihiatri, ca s ne dea hapul fericirii.

Timp de 10 ani m-am strduit s dau frailor, frailor clieni un sfat eficient i mîntuitor. Spun-eam:

„Venii aproape de Dumnezeu, în Biserica, la Sfintele Taine. Cutai s gsii un duhovnic bun, cci numai aa putei s aflai tmduire. Printele meu duhovnicesc m-a învat vrednicia credinei, a dragostei, a iertrii, a rbdrii în încercrri, oricât ar suferi cineva în acestea.

Este adevrat c cei mai muli dintre noi nu vrem s fim încercai, ci s petrecem bine pe pmânt, s svîrim oricâte pcate dorim, dar s i intrm în împria lui Dumnezeu. i nu vedem c aceasta este cu neputin, ci este înelare de sine i nemulumire fa de Domnul nostru Iisus Hristos, Care, dei era fr de pcat, a rbdat pentru mîntuirea noastr durerea înfricotoare a morii pe Cruce.

Ca s intre cineva la Universitate, d examene; sau un atlet, ca s câtige medalia de aur, face un antrenament foarte dur. Vzând înainte, ca o vedenie, medalia

de argint i cununa biruinei, se îmbrbteaz i îi mrete mereu strdania.

Tot astfel i noi, cretinii; dac ne vom nevoi pentru credina noastr i pentru dragostea noastr ctre Hristos, El ne va încununa cu lumioasa cunun a sfineniei, ne va aeza de-a dreapta Sa, întru împria Sa.

Aadar, s alegem în ce aren merit s ne luptm. Dac preferm arena celor pmânteti, vom dobîndi desfri treptoare i dearte. Dac vom alege arena luptelor pentru Hristos, vom degusta înc de pe pmânt Raiul i venic vom prznui în Ceruri.

Din tot sufletul îi doresc aceasta, iubite cititorule, i mie, smeritei monahii! Amin.

La editura noastr au aprut:

Pstorul cel bun. Viaa i minunile Sfântului Spiridon, episcopul Trimitundei, fctorul de minuni, Arhim. Antonios Pakalidis

Preotul Ioan Kalaidis, de Marelas Atanasios, Mavrokefalos Anestis, Pavlidis Pavlos

Sinaxare necunoscute: Cuviosul Petru de Atroa

Omorârea patimilor. Chemare la pocin în vremuri de criz, de Monahul Moise Aghioritul

Cuvinte din inim, de Starea Macrina Vassopoulos

Povee printeti, de Arhim. Efrem Filoteitul

Epistole, de Cuviosul Paisie Aghioritul

Stareul Hagi Gheorghe Athonitul, de Cuviosul Paisie Aghioritul

Sfântul Arsenie Capadocianul, de Cuviosul Paisie Aghioritul

Prini aghiorii, de Cuviosul Paisie Aghioritul

Crâmpeie de via, de Arhimandritul Epifanie Teodoropulos

Familiei ortodoxe, cu smerit dragoste, de Arhimandritul Epifanie Teodoropulos

Fericitul Iacov alikis, de profesorul Stelian Papadopoulos

Cu durere i dragoste pentru omul contemporan (Vol. 1), de Cuviosul Paisie Aghioritul
282

Trezire duhovniceasc (Vol. 2), de Cuviosul Paisie Aghioritul

Nevoia duhovniceasc (Vol. 3), de Cuviosul Paisie Aghioritul

Viaa de familie (Vol. 4), de Cuviosul Paisie Aghioritul

Patimi i virtui (Vol. 5), de Cuviosul Paisie Aghioritul

Despre rugciune (vol. 6), de Cuviosul Paisie Aghioritul

Sfântul Andrei cel nebun pentru Hristos, de Arhimandritul Ignatie sfânta Mnstire Paraklitu

Sfântul Nicolae Planas, de Monahia Marta

Fericitul Stare Gheorghe Karslidis, de Monahul Moise Aghioritul

Stareul Varsanufie sfaturi ctre monahi i omilii duhovniceti, de Mitropolitul Meletie de Nico-
pole

Cuviosul David,,Btrânu", Mnstirea Cuviosul David, Eubeea

Acatistul i Paraclisul Maicii Domnului

Acatistul i Paraclisul Sfinilor Ciprian i Iustina

Carte de rugciuni

Gândurile i înfruntarea lor, de Ieromonahul Benedict Aghioritul

Patimile i vindecarea lor, de Ieromonahul Benedict Aghioritul

Parastasele i folosul lor, de Ieromonahul Benedict Aghioritul

Jertf pentru via

Printele Paisie mi-a spus, de Atanasie Rakovalis

Btrânu Arsenie Pustnicul, de Monahul Iosif Dionisiatul

Stareul Efrem Katunakiotul, de Ieromonahul Iosif Aghioritul

Sfaturi duhovniceti ale unui stare de la Optina

Ecumenismul, Sfânta Mnstire Paraklitu

283

Povuire ctre pocin îndreptar de spovedanie, de Arhimandritul Atanasie Anastasiu

Karyes colina Sfinilor (Sfinii Rafail, Nicolae i Irina), de Vasiliki Rallis

Tâlcuirea Sfintei Liturghii, Sfânta Mnstire Paraklitu

Viaa Cuviosului Paisie Aghioritul, de Ieromonahul Isaac Aghioritul

Stareul Haralambie dasclul Rugciunii minii, de Monahul Iosif Dionisiatul

Mersul la Biserica, Sfânta Mnstire Paraklitu

Cele dou extreme, de Arhimandritul Epifanie Teodoropoulos

Pocina, Sfânta Mnstire Paraklitu

Sfânta Nina cea întocmai cu apostolii, Sfânta Mnstire Paraklitu

Ortodoxia: ndeajdea popoarelor Europei, de Arhimandritul Gheorghe Kapsanis

Ca aurul în topitoare, de Anastasie Malamas

Despre purtarea crucii, de Sfântul Teofan Zvorâtul

Ereziile contemporane o adevrat ameninare, de Monahul Arsenie Vliangoftis

Rspuns la o ficiune (Codul lui Da Vinci) îndumnezeirea scopul vieii omului, de Arhimandritul Gheorghe Kapsanis

Cuviosul Paisie Aghioritul mrturii ale închinitorilor, de Nicolae Zumazoglu

Picturi de înelepciune

Greit-am ie, Dumnezeuul meu, primete-mpe mine cel ce m pociesc!, de Ieromonahul

Cosma

Despre ispite, întristri, dureri i rbdare, de Sfântul Isaac Sirul cel de Dumnezeu-insuflat

Bolile i credinciosul, de Ieromonahul Grigorie

Sunt anticalcedonienii ortodoci?, de Arhimandritul Gheorghe Kapsanis

Fii gata!, de Ieromonahul Grigorie

Patericul Maicii Domnului, de Arhimandritul Teofilact Marinakis

Printele Matei de la Karakalu un lucrător tcut al virtuii, Sfânta Mănăstire Karakalu

Biblia pentru copii, de Zoe Kanava

Învățături, de Sfântul Nectarie al Pentapolei

Printele Ieronim Simonopetrul stareul Metocului „Înălțarea Domnului”, de Monahul Moise

Aghioritul

Ascei în lume (I), de Ieromonahul Eftimie Athonitul

Ascei în lume (II), de Ieromonahul Eftimie Athonitul

Îndrumar pentru restabilirea simțirii, de Preotul Mihai Popa

Cuviosul Iosiflsihastul, de Monahul Iosif Vatopedinul

Praznicele împărteti, Praznicele Maicii Domnului și minunile lui Iisus Hristos, de Sofia Guriotis

Sfântul Cosma Etolianul, de Constantin V. Triandafillu

Iannis cel nebun pentru Hristos, de Dionisios A. Makris

Viaa, Acatistul și Paraclisul Sfintei Mare Mucenie Eufimia

Stareul meu Iosiflsihastul, de Arhimandritul Efrem Filotheitul

Viaa Sfântului Sava Vatopedinul cel nebun pentru Hristos, de Sfântul Filothei Kokkinos

Sfânta Lumină minunea din Sâmbăta Mare de la Mormântul lui Hristos, de Haralambie K.

Skarlakidis

Sfântul Nectarie, Fcătorul de minuni

De ce Papa și supușii lui s-au desprins de Biserica lui Hristos (I), de Sfântul Nectarie de Eghina

Sfântul Munte Athos album

285

